

Giới thiệu Cặp Đôi Siêu Sao

Truyện Cặp Đôi Siêu Sao của tác giả Hạt Ngôn Hạt Ngữ là một truyện ngôn tình trọng sinh, giới giải trí, ngọt văn. Trọng sinh sống lại, có một gương mặt tuyệt mỹ, còn lẫn lộn kiếm cơm ở trong giới giải trí?

An Tâm: Trời mới biết cuối cô cũng cũng có thể dựa vào khuôn mặt này để kiếm cơm !! Đối với An Tâm giờ đây vạn sự sung túc mà nói, cô chỉ cần an lặng yên tĩnh làm bình một hoa xinh đẹp mà thôi. Vì vậy, chuyện này là sao chứ? Nhân vật nhảm chán như ảnh hậu được hâm mộ cô mới không thèm làm đâu!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Nỗi Khổ Trong Lòng

Bên ngoài bệnh viện số một thành phố D, cánh phóng viên không biết đã nghe ngóng được thông tin gì vẫn canh ở ngoài chờ tin tức. Mỗi một phóng viên đều đạo cụ đầy đủ trông ngóng từng lối ra. Bệnh viện thấy quá nhiều ký giả, sợ bọn họ vào sẽ gây trở ngại đến công việc, ảnh hưởng đến bệnh nhân nên đã báo cảnh sát, để cảnh sát ngăn đám ký giả ở bên ngoài. Nếu không nhóm ký giả để lấy được tin quan trọng đã sớm điên cuồng xông vào.

“Mọi người biết không? Ca khúc mới của Mạc Thiên Vương gặp chuyện không may a!” Trong phòng nghỉ bệnh viện, một cô y tá lên tiếng khoe khoang với vài y tá khác.

“Xảy ra chuyện gì, xảy ra chuyện gì?” Một fan cuồng của Mạc Thiên Vương xông lên, giữ chặt tay vị y tá kia truy vấn.

Cô nàng y tá kia cười cười, thừa nước đục thả câu làm vài vị y tá khác cũng rối rít vây quanh hỏi cô ta đã xảy ra chuyện gì. Biết rõ nhóm y tá đang bát quái, cô nàng y tá có hơi đắc ý cao giọng nói “MV ca khúc mới của Mạc Thiên Vương để xảy ra án mạng a!”

“Xảy ra án mạng, trời ạ? Thiên Vương nhà ta sẽ không phải hầu tòa chứ?” Một fan của Mạc Thiên Vương rối rít lo lắng.

“Tiểu Trương, làm sao cô biết được MV ca khúc mới của Thiên Vương nhà ta xảy ra án mạng, Thiên Vương mấy ngày trước mới thông báo muốn quay MV, như thế nào hôm nay liền xảy ra chuyện chứ? Thiên Vương có bị thương không? Chết người sao? Làm sao mà gặp chuyện không may a!”

Cô nàng tên Tiểu Trương nhìn cô y tá kia sốt ruột đỏ bừng cả mặt cũng ngại ngần đổi giọng đem mọi chuyện nói ra.

“Vừa nãy tôi ở lầu 7 trực ban, chứng kiến một đám người mang một cô gái đầu đầy máu lên, tôi còn nghe rõ bọn họ nói chuyện với nhau, cô gái kia nghe nói là tại trường quay bị ngã, hôn mê tại chỗ. Vừa rồi khi đến đây, từ xa tôi thấy cô ta cứng cả người rồi, chỉ sợ là đã chết.”

“Thôi xong rồi! Ca khúc mới của Thiên Vương làm sao lại liên quan đến mạng người a, mặc kệ nội tình là cái gì, chắc chắn nhóm anti fan ghen ghét sẽ hất nước bẩn lên người Thiên Vương nhà ta.” Cô y tá là fan về mặt tuyệt vọng, nghĩ đến có người dám bôi xấu Thiên Vương liền sốt ruột lấy di động ra lên blog, xem xem mọi người bình luận thế nào về chuyện này.

Vừa nhìn quả nhiên là mọi người đều đang bàn tán về chuyện này, trên blog của Thiên Vương có người lo lắng, cũng có người hả hê, thậm chí còn có người ác độc nguyên rủa, chắc chắn những người đó không phải fan của Thiên Vương. Nhìn thấy những lời bình luận ác ý đó, cô nàng fan liền muốn nhào vào trong điện thoại cắn chết những kẻ xấu xa ở bên kia.

Chỉ là cô nàng không thể bắt được những kẻ đó, bởi vì thế giới mạng là như vậy, không thể biết tên tuổi thực tế, tạo thành một vòng bảo vệ cho những kẻ xấu xa, làm cho bọn chúng nặc danh ở trên mạng tha hồ bình luận phát biểu những thứ gây thương tổn, lăng nhục thậm chí mang những ngôn từ công kích để xâm hại người khác. Chính bởi vì nặc danh nên không thể tra xét cũng như bắt được chúng, như vậy càng làm cho chúng thêm đắc ý, không kiêng nể gì mà bình loạn. Cô hít sâu một hơi để bình tĩnh, vào trang blog của những người đó ấn spam.

Chờ nghe được thông báo spam thành công, cô nàng fan có thêm cổ vũ tiếp tục rà soát trong blog, chứng kiến những kẻ công kích ác ý đều bị spam. Có đôi khi thấy được những người kia nói năng rất là đáng ghét, muốn xắn tay áo cùng bọn họ phân cao thấp nhưng cuối cùng lí trí vẫn kiên trì làm một fan có văn minh, nếu cùng những người kia cãi nhau sẽ làm giảm đi đẳng cấp của Thiên Vương nhà cô, thậm chí những người không biết rõ nội tình lại hiểu lầm Thiên Vương của bọn họ.

“Minh phải lý trí, phải lý trí!” Cô nàng y tá fan liên tục ôm di động một tiếng đồng hồ, spam không dưới một trăm tài khoản. “Ting” - nhận được nhắc nhở có thông báo. Cô nàng lập tức bấm vào xem, thấy đó là người đại diện Phong Thành của Thiên Vương ra thông báo mới trên blog.

“Hôm nay A Diễm quay MV ca khúc mới “Nữ Thần” xuất hiện việc ngoài ý muốn, nữ diễn viên An Tâm đóng vai nữ chính của MV bị thương, trên mạng xuất hiện những báo cáo không thật cùng lời đồn ác ý, làm cho công ty cùng A Diễm đang quay phim ở nước ngoài bị mang tiếng xấu, cho nên tôi hiện tại lên nói rõ, nữ diễn viên An Tâm chỉ là bị thương hôn mê, có chút nghiêm trọng nhưng không phải là tử vong như mọi người suy đoán, hi vọng mọi người không cần phải nói ác ý đem người sống nói thành người chết. Cuối cùng, thông báo cho mọi người một tin tốt đó là An Tâm hiện tại đã tỉnh.”

Cô y tá fan đọc được thông báo kia, tâm tình cả một ngày đều buồn xuống, cảm đi động hôn cái blog kia một chút, sau đó lại nhìn lại một lần thông báo của Phong Thành blog, lập tức bị cụm từ “A Diễm đi quay phim ở nước ngoài” hấp dẫn sự chú ý.

Thiên Vương của bọn họ đi quay phim ở nước ngoài à, trước đó sao không thấy chút tin tức nào, cô cũng không biết Thiên Vương của bọn họ có vai diễn mới. Mặc dù không biết là vai diễn gì nhưng cũng rất là mong đợi. Cô nàng lập tức quên mất chuyện MV, đăng nhập blog chuẩn bị hỏi thăm việc vai diễn mới của Mạc Diễm, chỉ là đăng nhập liền phát hiện là không vào được. Đây không phải là lần đầu tiên cô gặp phải tình huống này, chỉ là trong lòng âm thầm chiêm chọc cái hệ thống này, có nhiều người cùng đăng nhập cùng lúc liền xảy ra trục trặc.

“Hệ thống thật là không kiên nhẫn à” Cô y tá fan đăng nhập nửa ngày cuối cùng cũng vào được liền viết ngay một stt mới với tiêu đề “Vai diễn mới của Mạc Diễm Thiên Vương là gì? Khi nào thì chiếu phim, cầu xin một cái lịch cụ thể à.” Viết xong liền xem lại một lần rồi đăng, chính là không nghĩ đến, chỉ vài giây sau, Phong Thành blog liền tăng lên mấy vạn bình luận cùng một tiêu đề cầu xin Phong Thành thông báo cho biết vai diễn mới của Mạc Diễm là gì.

Bên này Phong Thành blog thông báo làm sang tỏ vụ việc, làm cho đề tài đứng đầu từ “Ca khúc mới của Mạc Thiên Vương xảy ra án mạng” trong nháy mắt chuyển sang đề tài “vai diễn mới của Mạc Thiên Vương”.

Ở trên mạng thời điểm mọi người đang nháo nhào chuyện vai diễn mới của Mạc Thiên Vương thì trong bệnh viện, An Tâm trên mặt còn đeo chụp đường khí liền mờ mắt, trong đầu một mảnh hỗn loạn. Máy người kia thấy cô tỉnh liền không để cho cô không gian suy nghĩ đã bắt đầu ra một loạt lời nói “An Tâm cô thật may mắn, mặc dù lần này bị ngã xuống cái bàn làm vỡ đầu nhưng là công ty quyết định đóng bang những người đẩy cô để báo thù cho cô à, còn để cho cô làm nữ chính duy nhất trong MV “Nữ Thần”!”

“Lúc trước cô chỉ được xuất hiện có mấy giây, hiện tại lại là nữ chính duy nhất. Hơn nữa, còn có thể cùng diễn chung với Mạc Thiên Vương, An Tâm, cô thật đúng là trong họa có phúc!”

“An Tâm, tuy lần này bị thương là do nghệ sĩ khác tạo thành nhưng công ty vẫn tính là do tai nạn lao động, không chỉ chi trả toàn bộ viện phí mà còn trả lại cho cô hai mươi vạn tiền đền bù tổn thất.”

“An Tâm, công ty cho phép cô nghỉ ngơi để dưỡng thương cho tốt, sau đó lại bắt đầu quay MV..”

An Tâm cảm thấy mỗi câu nói của bọn họ cô đều hiểu, nhưng tại sao cô lại thấy có chỗ nào đó lạ lạ, quay MV là cái gì, cô tại sao lại phải quay MV à?

An Tâm cảm thấy đầu rất đau nên cô áp lại xúc động, mà chút đau đớn này lại làm cho cô như thế nào cũng không hiểu tình huống hiện tại, cô liều mạng suy nghĩ nhưng chính là đầu đau kịch liệt làm cho cô không nhận được phải kêu một tiếng. Làm cho mọi người vẫn còn lải nhải ở một bên lập tức ngừng lại, vội vàng xông tới nhìn thấy An Tâm mặt trắng bệch không còn huyết sắc. Có người kịp phản ứng chạy nhanh đi gọi bác sĩ, mà An Tâm lại đau đầu kịch liệt, hai mắt nhắm lại ngất đi.

“An Tâm, sau này con sẽ tên là An Tâm!”

Ai đang nói chuyện với cô, trong bóng đêm An Tâm tìm kiếm khắp nơi, nhìn thấy hai cô gái nhỏ cùng với một người phụ nữ cô không nhìn rõ mặt.

An Tâm giống như một người đứng ngoài quan sát, nhìn người phụ nữ cô không thấy mặt kia duỗi tay hướng về phía một bé gái, chờ cô bé vui vẻ cầm tay, người phụ nữ liền mang theo nàng đầu cũng không ngoảnh lại.

Mà lưu lại một cô bé khác ở tại chỗ thương tâm khóc, trong miệng không ngừng lầm bầm “Vì sao không phải là mình, vì sao không phải là mình!”

Sau đó lại xuất hiện một người phụ nữ, đem cô bé khóc thút thít kia ôm vào trong lòng an ủi, chờ cô bé không khóc nữa mới đem bé đặt ra một cái sân, trong sân kia có rất nhiều trẻ nhỏ, An Tâm cảm thấy bọn họ nhìn rất quen mắt, chuẩn bị đến gần xem thì hình ảnh lại chuyển biến, trước mắt cô nhanh chóng xuất hiện hình ảnh trưởng thành của cô bé khóc lóc ban này.

Cô bé đó tên là Phi Phi, là cô nhi được cô nhi viện thu dưỡng, nàng cũng giống như rất nhiều trẻ nhỏ trong cô nhi viện, luôn luôn hi vọng được người nhận nuôi nhưng là vẫn không có người đến dẫn nàng đi, cho nên cô chỉ có thể lưu lại sống tại cô nhi viện.

Phi Phi không thích cô nhi viện, mặc dù viện trưởng cô nhi viện chiều chuộng bọn họ vô cùng tốt, nhưng là cô muốn có gia đình, cô rất hâm mộ những người có bố mẹ, cho nên cô rất ghen tị với Noãn Noãn được người nhận nuôi. Cô cũng muốn có ba mẹ. Như vậy cô có thể không cần mặc những bộ quần áo đơn giản của cô nhi viện mà sẽ được mặc váy công chúa, thậm chí còn có thể giống như người phụ nữ mang Noãn Noãn đi vì Noãn Noãn mà chuẩn bị búp bê Barbie.

Phi Phi thường xuyên làm cho mình thật sạch sẽ xinh đẹp để có người đến cô nhi viện sẽ nhận nuôi cô, muốn tạo ấn tượng thật tốt sau đó sẽ mang nàng đi, nhưng mà liên tục đợi đến khi Phi Phi tám tuổi cũng không có ai nhận nuôi, Phi Phi vì thế mà thương tâm trốn đi khóc mấy lần.

Phi Phi không bao giờ quên, duy nhất có một lần có gia đình chọn ra nàng để nhận nuôi mà lần đó, Noãn Noãn trong cô nhi viện cũng cùng nàng ra để cho họ chọn. Mà cuối cùng, Phi Phi cũng không được chọn mà người được chọn lại là Noãn Noãn, việc này làm cho nàng có chút oán hận Noãn Noãn, cô cảm thấy như bị đoạt đi mất cơ hội.

Cô thường xuyên nghĩ đến nếu như năm đó người được mang đi là cô thì sẽ có cuộc sống như thế nào, nhất định là trải qua như một công chúa. Cô có thể mặc được quần áo xinh đẹp, tiếp nhận sự giáo dục tốt hơn, như vậy cũng không cần bởi vì thi không đậu đại học, tìm không được công việc tốt mà bị đói bụng.

Oán niệm này đến khi Phi Phi được người ta phát hiện, dựa vào khuôn mặt đi vào giới giải trí.

“Cô sẽ lấy nghệ danh là gì?” Người đại diện Giản Khiết quay ra hỏi Phi Phi, không biết vì sao Phi Phi lại bật thốt ra tên của Noãn Noãn.

“An Tâm, em muốn lấy cái tên An Tâm này!” Phi Phi cảm thấy dùng cái tên này có lẽ cô cũng sẽ được vận may như Noãn Noãn năm xưa.

Bởi vì chỉ có khuôn mặt, không có vai vế lại không hiểu giao tiếp nên mặc dù tiến vào giới giải trí đã ba năm nhưng Phi Phi cũng không có một tác phẩm nào lớn, trở thành một nghệ sĩ hạng ba.

Năm nay, Phi Phi thật vất vả mới có thể được đi thử vai cho một MV, bởi vì có khuôn mặt đẹp hiếm thấy trong giới nên thông qua thử vai. Vì thế, Phi Phi rất cao hứng, cơ hồ nhảy lên, cô thấy cơ hội của cô tới rồi.

Bởi vì MV lần này là MV ca khúc mới của Mạc Thiên Vương, mà Mạc Thiên Vương ở trong giới giải trí địa vị rất cao, Phi Phi biết rõ lần này kể cả cô có diễn vai qua đường đi nữa thì cũng được chú ý thật lớn chứ nói gì cô lại là một trong bốn nhân vật chính, hơn nữa nhân vật của cô còn có thể đạt được hảo cảm của người xem. Phi Phi vì thế mà đặc ý vài ngày, cảm thấy vận may của cô đến rồi. Giản Khiết khuyên cô thu liễm một chút nhưng cô cũng không thèm nghe, chờ đến studio, khi phát hiện trong bốn nữ chính mình là người được hóa trang đẹp nhất thì Phi Phi cơ hồ cười ra tiếng. Mặt khác ba nữ chính còn lại vì so với Phi Phi bị hạ đi không ít thì trong lòng ghen ghét quay ra châm chọc cô, Phi Phi cũng không phải là một người dễ bỏ qua, thấy vậy thì quay ra châm chọc lại, nói các cô không bằng nàg, đáng đời bị áp chế.

Trong quá trình quay chụp, ba người kia liên liên hợp cô lập Phi Phi, không phải cố ý chấn trước mặt cô thì lại cố ý ngáng chân làm cô sảy chân mất mặt bị đạo diễn mắng. Phi Phi mỗi lần thua thiệt đều trực tiếp ồm ồm đòi giải thích, nhưng ba người kia liên hợp lại đối chọi với cô, đương nhiên đạo diễn sẽ cảm thấy là vấn đề ở Phi Phi, liên quay lại nói Phi Phi vài câu.

Ba người kia thấy đạo diễn không giúp đỡ cô thì càng làm nghiêm trọng hơn, cuối cùng ở thời điểm bốn người cùng một chỗ, không biết ai nảy ra ý xấu thừa dịp Phi Phi không chú ý đem cô ấy đẩy ngã xuống.

An Tâm chứng kiến Phi Phi từ trên cao ngã xuống, theo bản năng chạy lên đỡ nhưng lại không đỡ được, nhìn Phi Phi bị ngã trên đất không biết đụng trúng cái gì máu liền cứ vậy chảy ra.

An Tâm vội vờn tay ra che đi chỗ chảy máu nhưng máu vẫn cứ xuyên qua tay An Tâm không chịu ngừng.

“Không có ích gì đâu!” Vào lúc An Tâm đang suy nghĩ xem làm thế nào để cứu Phi Phi thì thanh âm của Phi Phi vang lên, ngẩng đầu liền nhìn đến Phi Phi không bị thương đang đứng bên cạnh cô. An Tâm sợ hết hồn, cúi đầu nhìn vẫn thấy máu đang từ đầu chảy ra không ngừng, cô vô ý thức thét lên một tiếng chói tai “Quý..a..a..!”

Phi Phi hiện tại đã biến thành linh hồn thấy vậy nở nụ cười, cố ý đem mặt để sát vào An Tâm, dọa cho An Tâm liên tục lui về phía sau. Phi Phi xem An Tâm sợ hãi đã đủ mới giữ chặt cô không để cho cô lui, sau đó đặc ý nói với An Tâm “Noãn Noãn, bây giờ cô cũng là quý mã!”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

“Noãn Noãn, bây giờ cô cũng là quý mã!” Những lời này của Phi Phi như một chậu nước lạnh dội thẳng vào người An Tâm làm cho An Tâm trở nên ngây ngốc, nhìn người quen thuộc trước mắt mà như xa lạ.

“Mình cũng đã chết sao?” Nghe vậy, Phi Phi liền cười lạnh một tiếng: “Cậu đương nhiên là đã chết, hơn nữa còn chết một cách rất nghẹn khuất, là đột tử mà chết, ha ha ha...”

Nghe tiếng cười của Phi Phi làm An Tâm nhớ lại hình ảnh cô trước khi chết, lúc đó cô đang cố gắng chuẩn bị đưa ra một quảng cáo mới. Vì để có một ý tưởng hay cô đã vài ngày không nghỉ ngơi nhưng đều không đạt kết quả. Hôm đó sau khi tan tầm, cô vẫn tiếp tục tăng ca để nghĩ tiếp, đến cơm tối cũng không ăn mà chỉ dựa vào cà phê để nâng cao tinh thần. Thật vất vả cô mới nghĩ ra được một ý tưởng hoàn hảo thì sau đó, sau đó? Là không có sau đó...

“Mình chết vào lúc đó sao?” An Tâm có chút khó tin quay sang hỏi Phi Phi. Hỏi sao lúc đó cô cảm thấy hai mắt tối lại, hô hấp cùng nhịp tim đặc biệt khó chịu.

Phi Phi lau khóe mắt còn vương chút nước vì cười, nhìn An Tâm một cách trào phúng “Sao cậu không nhìn lại mình xem, sắc mặt thì trắng bệch giống như quỷ còn dám liều mạng làm thêm giờ, ông trời không làm cho cậu đột tử thì còn ai nữa!”

An Tâm khi biết là mình đã chết, đầu tiên là có chút thương tâm, rồi nghĩ đến gì đó liền cúi đầu thờ dài, sau đó lại ngẩng đầu nở nụ cười thoải mái.

“Chúng ta đều đã chết, vậy giờ sẽ đi đâu thay sao?” An Tâm mỉm cười hỏi Phi Phi, Phi Phi nhìn thấy cô vui mừng liền không nhịn được liếc xéo một cái, thấy An Tâm không hiểu gì lại quay ra khó chịu “Đầu thay gì chứ, trong hai chúng ta chỉ có một người có thể đi đầu thay. Lần này cậu không thể đoạt với

tôi, tôi muốn đầu thai vào một nhà tốt, không muốn lại làm cô nhi nữa.”

An Tâm nghe Phi Phi nói vậy cũng cảm thấy nghi hoặc, giữ chặt Phi Phi không để cô ấy đi “Tại sao trong hai chúng ta chỉ có một người có thể đi đầu thai”.

“Bởi vì trong năm nay giữa tôi và cậu nhất định phải có một người sống và một người chết”.

“Vậy tại sao người sống sót lại là mình? Không phải cậu nói mình đã chết sao?” An Tâm bị chuyện xảy ra làm cho không biết phải làm sao, mà Phi Phi rõ ràng là biết có chuyện gì đó nhưng lại cố tình không nói cho An Tâm biết.

“Phi Phi!” An Tâm bất mãn kêu một tiếng làm cho Phi Phi nhớ lại chuyện của bọn họ ngày bé. Hai cô là hai bé gái lần lượt trước sau bị người vứt bỏ trước cửa cô nhi viện, được xem như là cùng nhau lớn lên như hình với bóng. Giường như là số mệnh đã an bài làm cho hai cô vào năm sáu tuổi cùng vào cô nhi viện, sau này lại cùng được một người phụ nữ lựa ra để chọn một trong hai người làm con nuôi.

“Khi người phụ nữ đó quyết định nhận nuôi cậu, lúc đó tôi rất ghen tị với cậu, ghen tị cậu tốt số hơn tôi! Có một gia đình. Nhưng vừa rồi xem qua quá trình trưởng thành của cậu, cảm thấy cậu cũng không tốt hơn tôi bao nhiêu”. Phi Phi bỗng dưng có chút thương cảm, ánh mắt nhìn An Tâm cũng ôn hòa hơn, không lại mang theo địch ý.

“Noãn Noãn, mặc dù tôi lấy đi cơ hội được đi đầu thai của cậu nhưng tôi sẽ để cậu được trở thành tôi, sống cuộc đời mà cậu muốn. Không có trời buộc, Noãn Noãn, tôi biết cậu sẽ làm tốt hơn tôi”. Phi Phi nói xong liền tiến lên ôm Noãn Noãn một cái rồi sau đó hóa thành một luồng khói xanh theo gió bay đi.

An Tâm cố gắng đi lên giữ chặt Phi Phi nhưng lại chỉ bắt được không khí. Sau đó bốn phía cô liền tối đen. Ở trong bóng tối làm An Tâm có chút sợ hãi, cô cố gọi “Phi Phi, Phi Phi..”

“Phi Phi!” An Tâm từ trên giường bật dậy, làm động đến kim tiêm, đau đớn trên mu bàn tay truyền đến làm cô cúi đầu, lại nhìn thấy ống tiêm đầy máu.

“Bác sĩ, bác sĩ, bệnh nhân đã tỉnh, mau đến xem xem!” Người phụ nữ duy nhất trong phòng bệnh thấy An Tâm tỉnh liền vội vàng kêu lên. An Tâm đưa mắt nhìn người phụ nữ đó liền biết rằng đó là người đại diện của Phi Phi, tên Giản Khiết.

“An Tâm, em thấy thế nào rồi? Có khó chịu không? Ngoài đầu ở đâu còn thấy chỗ nào đau nữa không?” Hôm nay chứng kiến ‘An Tâm’ từ trên cao ngã xuống, Giản Khiết liền sợ hãi, lúc đó nhiều máu như vậy, cô đã nghĩ ‘An Tâm’ không qua khỏi rồi.

“Chị...” An Tâm muốn hỏi Giản Khiết sao chị ấy lại ở đây, nhưng từ con người của cô ấy cô thấy được bộ dáng hiện tại của mình, “Phi Phi?” – “Tại sao mình lại biến thành Phi Phi rồi?” An Tâm lấy tay sờ lên mặt mình, cũng mặc kệ làm như vậy sẽ kéo lên ống tiêm, liên tục sờ “Đây không phải mình, đây không phải là mình!”

“Em bây giờ còn có tâm trạng để ý đến dung mạo sao, chỉ là trên đầu quấn thêm một tầng băng gạc thôi mà. Mặc dù có xấu xí một chút nhưng là bởi vì bây giờ em đang bị thương mà?” Giản Khiết chắc chắn đã hiểu lầm ý tứ của An Tâm, nhìn mặt cô tràn đầy hoảng sợ liền hạ giọng trấn an “Đừng lo lắng, chị đã hỏi bác sĩ, ông ấy nói trên đầu em sẽ không để lại sẹo đâu.”

Nghe Giản Khiết nói như vậy, An Tâm càng thêm khẳng định là mình đã biến thành Phi Phi. Cô nghĩ đến lời nói lặp lại của Phi Phi lúc này thì trong lòng nhẹ đi chút ít, bàn tay đang sờ trên mặt từ từ buông xuống.

An Tâm đã ý thức được, Phi Phi đã chết, cô cũng đã chết nhưng không biết vì nguyên nhân gì cô lại biến thành Phi Phi, hay nói đúng hơn là linh hồn cô đã nhập vào trong thân thể của Phi Phi, thay cô ấy sống lại.

“Bác sĩ, ngài đã đến rồi, mau kiểm tra cho cô ấy đi!” Giản Khiết thấy bác sĩ vào lập tức đứng tránh sang bên nhường chỗ cho bác sĩ kiểm tra cho An Tâm.

Bác sĩ nhìn đến tay An Tâm vẫn còn cắm ống tiêm đang chảy máu liền rút ra, sau đó lại đâm trở lại, động tác nhanh đến nỗi An Tâm cũng không chú ý tới, chỉ là cảm giác đau đớn làm An Tâm cúi đầu xem, vừa hay nhìn thấy kim bị rút ra rồi đâm trở lại trong nháy mắt.

Nhìn đến một màn vừa rồi làm An Tâm cảm thấy đầu óc có chút choáng, trong lòng cũng chán ghét, cho nên khi bác sĩ hỏi cô có bị choáng váng đầu hay cảm thấy buồn nôn không cô đều gật đầu. Bác sĩ ghi lại bệnh án cho đó là di chứng của việc não bị tổn thương chứ không biết đó là do An Tâm vẫn đang bị sốc vì chuyện vừa rồi.

Sau khi kiểm tra xong hết, bác sĩ kêu An Tâm nằm xuống nghỉ ngơi, dặn dò cô không được vận động mạnh rồi rời đi. Thấy vậy Giản Khiết liền tiến lên đỡ cô nằm trở lại giường.

Vị bác sĩ sau khi trở lại phòng làm việc liền có bác sĩ khác hỏi ngay “Bệnh nhân chết hụt kia sau khi sống lại như thế nào rồi?”

“Hiện tại kết quả kiểm tra của cô ấy vẫn bình thường, chỉ là mất máu quá nhiều nên cần truyền máu. Mặc dù có tình trạng choáng đầu với buồn nôn thì cũng là di chứng bình thường.”

“Cô nàng này mạng cũng thật là lớn, lúc ấy khi chúng ta tiếp nhận đã có dấu hiệu tử vong, sau nữa lại kích tim cũng không có dấu hiệu tỉnh lại, chắc là rơi vào trạng thái chết giả.” Bác sĩ đã chẩn trị cho An Tâm nói xong, một người bác sĩ khác liền mở miệng cảm than.

Bên này An Tâm nằm trên giường, nhìn trần nhà bắt đầu nghĩ đến tình huống của mình hiện tại, nghĩ đến sau này cô phải làm sao đây?

Thân thể của cô chắc cũng đã chết rồi, cô không thể trở về nhà. Bây giờ cô lại trở thành Phi Phi, vậy có nghĩa là những chuyện trước đây đều đã chấm dứt từ khi cô chết, cũng có hiện tại không có quan hệ gì cả. Cô không cần phải tuân thủ những khuôn sáo của mẹ nuôi, chỉ nghĩ tới cuộc sống của chính mình.

“Mình là An Tâm, lại không phải là An Tâm!” An Tâm tươi cười, nghiêng người nhìn ánh mặt trời ngoài cửa sổ.

Khi Giản Khiết cầm theo đồ đi vào liền nhìn thấy nụ cười tươi tắn của An Tâm, bởi vì mất máu quá nhiều làm cho nụ cười của An Tâm như không còn sinh khí nhưng lại mang vài phần sinh cơ.

“Sao hôm nay lại vui như vậy?” Giản Khiết đỡ An Tâm dậy để ăn cơm, nhìn thấy cô cười liên tục liền hỏi.

An Tâm biết rõ Giản Khiết là người đại diện của Phi Phi, là người rất tốt với Phi Phi, mà bây giờ cũng rất quan tâm tới cô nên An Tâm đối với cô ấy cười sang sảng nói “Bởi vì có chuyện vui mừng mà!”

Giản Khiết bị khuôn mặt tươi cười của An Tâm làm cho thất thần, khi lấy lại tinh thần nhện không được liền trêu chọc cô “Cười rạo rờ như vậy làm cái gì, đẹp làm cho chị đây chảy máu mũi a!”

Giản Khiết nói xong còn cố ý sờ sờ mũi, giống như là lau máu. An Tâm bị cô ấy chọc cho cười ha hả, Giản Khiết cũng bị lây nhiễm nở nụ cười.

Chờ đến khi hai người cười đủ, Giản Khiết mới nhớ đến những sắp xếp của công ty dành cho An Tâm.

“Công ty hiện tại để cho em nghỉ ngơi dưỡng bệnh, khi nào khỏe lại đi quay MV ‘Nữ Thần’. Mặc dù mọi người đều ghen tị nói em trong họa gặp phúc nhưng đúng là phúc lần này của em cũng thật quá nguy hiểm, công ty sắp xếp như vậy là đúng. Còn ba người đã đẩy em, công ty chuẩn bị đồng băng họ, nghiệp diễn của bọn họ coi như là chấm dứt, đúng là hả hê.”

An Tâm lắng nghe Giản Khiết nói chuyện, khi nghe cô ấy nhắc đến ‘ba người kia’ thì nhũn mảy, nghĩ đến gì đó lại giãn ra. Giản Khiết không chú ý tới, tiếp tục nói chuyện với An Tâm.

“Lần này mặc dù công ty chịu đền bù rất nhiều tổn thất cho em nhưng chắc chắn đối với em cũng có oán hận. Tất cả mọi người trong công ty đều biết em và ba người kia có mâu thuẫn với nhau, trong chuyện này em cũng có trách nhiệm. Nếu không phải chuyện em thiếu chút nữa là chết hù đến công ty, còn tạo ra tin tức thật lớn, công ty không thể không đem chuyện của em ra để PR, tiện thể cấp cho e chút ít ngon ngọt để trấn an, nếu không sợ rằng em cũng sẽ bị công ty đóng băng luôn. Cho nên em đừng nghĩ rằng công ty bồi thường cho em những thứ này là để chuẩn bị bồi dưỡng em. Về sau em mà còn không hiểu chuyện, còn cùng người khác gây gổ thì công ty sẽ tìm cơ hội đem em đóng băng.” Giản Khiết nói xong liền quan sát vẻ mặt của An Tâm, thấy cô không có bị dọa sợ cũng không có ừ ừ. Cô nói như vậy cũng là muốn tốt cho An Tâm, muốn cô ấy về sau thu bớt tính tình, nghe lời cô nói để làm việc.

An Tâm chú ý tới cảm xúc của Giản Khiết, nghĩ một chút cũng biết những lời này là để nhắc nhở cô. Vì vậy cô liền đảm bảo với cô ấy “Chị Giản, lúc trước là do em không hiểu chuyện, tính hay làm loạn, em đảm bảo sau này sẽ nghe lời của chị”

Giản Khiết nghe An Tâm nói vậy trong lòng liền thoải mái. Lúc trước tính tình ‘An Tâm’ như con nhím làm cho Giản Khiết đau đầu không thôi. Hiện tại mặc dù An Tâm chỉ đảm bảo bằng miệng nhưng lại thay đổi rất nhiều so với ‘An Tâm’ thích làm theo ý mình trước kia. Giản Khiết vui mừng cầm tay An Tâm, thừa thắng xông lên báo cho An Tâm “Em thu liễm lại tính tình, dưỡng bệnh cho tốt, chờ khỏi bệnh rồi đi quay MV, không cần biết có thể cùng diễn với Mạc Thiên Vương hay không thì em đều là nữ chính duy nhất. Nhất định sẽ rất nổi trội, đến lúc đó, em tiếp tục tiến lên, mượn cơ hội này tiếp nhận vài bộ phim, như vậy có thể từ từ tiến vào tầm mắt của khán giả”

“Diễn viên?” Đối với An Tâm việc này hết sức xa lạ, chuyện quay chụp MV cũng xa lạ cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

An Tâm phải nằm viện ở viện hai mươi ngày sau đó mới được về nhà tĩnh dưỡng. Bởi vì cô bị thương ở đầu nên bác sĩ khuyên cô là nên tĩnh dưỡng cẩn thận. Mà cái gọi là tĩnh dưỡng chính là việc mỗi ngày cô đều không có việc gì làm, ngay cả ti vi để xem giết thời gian cũng không có, bởi vì bác sĩ đã nói xem ti vi cũng làm tổn hại đến trí nhớ.

Vì thế trong hai mươi ngày này, cuộc sống của An Tâm chỉ có ăn và ngủ, không còn việc gì khác. Người có thể cùng cô nói chuyện cũng chỉ có duy nhất Giản Khiết.

Trong khoảng thời gian này Giản Khiết đều ở trong bệnh viện chăm sóc An Tâm, không để ý đến những nghệ sĩ khác mà cô ấy còn quản lý. Bởi vì cô biết rõ An Tâm là cô nhi, bị thương nặng như vậy cũng sẽ không có ai tới chăm sóc.

“An Tâm, em cố gắng chịu đựng thêm ít ngày nữa, mấy ngày này tuy là buồn chán nhưng như vậy mới tốt cho việc bình phục.” Giản Khiết khuyên nhủ An Tâm khi thấy cô tỏ vẻ buồn chán, sợ cô lại giống ngày trước không chịu được tịch mịch liền náo loạn.

Lần này An Tâm lại rất nghe lời bởi vì cô bây giờ thật giống như là heo đều chỉ ăn với ngủ. Trừ những lúc có chút khó chịu ra còn lại là không có cảm giác gì, mỗi ngày ngủ đều nằm ngủ đến khi tự tỉnh, sau khi tỉnh dậy còn được ăn những món ăn dinh dưỡng. Sau khi ăn xong lại lăn ra ngủ, tỉnh lại thấy đói là lại ăn.

Cuộc sống như vậy thật khác xa so với ngày trước. Lúc đó cô luôn phải dậy sớm hơn gà, ngủ muộn hơn trâu. An Tâm khi đó chỉ ước làm sao có thể rút ra được một chút thời gian làm việc để nghỉ ngơi thôi.

Kể từ khi cô được nhận nuôi, chưa bao giờ có thể ngủ thoải mái như vậy, cả ngày chỉ ở trên giường.

“Chị Giản, nếu chị có việc phải làm thì mau đi làm đi, mỗi ngày bệnh viện sẽ mang đồ ăn cho em mà. Chị cứ theo em cả ngày như vậy sẽ mệt mỏi. Hơn nữa em bây giờ đã đỡ nhiều rồi, chỉ là bệnh viện yêu cầu phải ở lại theo dõi chứ không có vấn đề gì.” An Tâm thấy Giản Khiết phải nghe rất nhiều cuộc điện thoại, giống như là có nhiều chuyện gấp cần chị ấy đi xử lý. Hiện tại cô mỗi ngày chỉ việc ăn và ngủ, Giản Khiết theo cô cũng chỉ lãng phí thời gian.

“Chuyện này...” Giản Khiết có chút do dự, cô không yên tâm để một mình An Tâm ở bệnh viện, nếu có chuyện gì xảy ra cô sẽ cảm thấy cắn rứt lương tâm.

“Y tá đúng thời gian sẽ đi kiểm tra phòng, em mà có làm sao thì bọn họ cũng ngay lập tức biết. Chị cứ đi làm việc của mình đi, những người mới còn cần chị dẫn dắt đó!” An Tâm nghe được trong điện thoại của Giản Khiết hai từ ‘người mới’ liền dung cái này để thuyết phục cô ấy.

“Vậy em ở đây đợi chị, không được đi lung tung cũng không được xem tivi. Cứ giống như mấy ngày trước ngoan ngoãn đi ngủ biết chưa?”

An Tâm nghe cô ấy nói xong liền ngoan ngoãn gật đầu. Giản Khiết thấy An Tâm nghe lời như vậy thì yên tâm, lại không yên lòng những người mới liền rời đi.

An Tâm đợi cô ấy rời đi, trước tiên là ăn ít trái cây, xoa xoa bụng, rồi lại nằm lên giường ngủ.

Cô y tá mấy lần qua kiểm tra phòng đều thấy An Tâm ngủ ngon lành cũng không nhìn được nở nụ cười. Lần đầu tiên cô thấy một người yêu ngủ như vậy, mỗi ngày đều không có công việc gì, rất ngoan ngoãn nghe lời bác sĩ nói là phải ngủ nhiều, làm cho bọn họ còn nghĩ phải tốn chút tâm tư để trấn an.

“An Tâm, tỉnh rồi sao?” Y tá mang đồ ăn đến, thấy An Tâm đã tỉnh liền tiến lên trước đỡ cô dậy, sau đó xếp đồ ăn lên bàn ăn nhỏ trên giường cho cô.

“Cảm ơn cô, A Mai” An Tâm cười cảm tạ, mấy ngày này đều là A Mai chịu trách nhiệm mang đồ ăn đến cho cô. Mới đầu A Mai còn có chút khách sáo, cho đến dần dần quen thuộc. Hiện tại mỗi lần mang đồ ăn cho An Tâm sẽ ở lại cùng cô tán gẫu vài câu.

“Hôm nay tôi lén lấy thêm cho cô một ít tôm đó, thấy cô thích món đó lần nào cũng ăn hết sạch luôn.” A Mai nhỏ giọng nói với An Tâm vài câu, An Tâm liền cười cong mắt đối với cô ấy nói lời cảm ơn.

A Mai nhìn An Tâm mặc dù trên đầu quấn băng gạc có chút không đẹp ra còn đầu bởi vì vui vẻ mà gương mặt sáng lên, tuyệt đối không bị băng vải kia ảnh hưởng. Xinh đẹp làm cho người ta không thể dời mắt.

“An Tâm, cô kí tên cho tôi đi, chờ khi nào cô nổi tiếng tôi sẽ mang ra ngoài khoe với mọi người!” A Mai cười đùa mang ra một tập giấy cho An Tâm kí tên, An Tâm cũng phối hợp với cô ấy tiếp nhận bút kí, bởi vì tâm trạng đang vui vẻ nên cô liền kí xuống hai chữ ‘An Tâm’ rồng bay phượng múa.

A Mai cầm lấy chữ kí của An Tâm nhìn nhìn, cảm thấy thật là đẹp mắt liền khen vài câu, nói sẽ giữ gìn thật tốt, chờ An Tâm nổi tiếng sẽ mang ra bán lấy tiền.

An Tâm không để ý cười hi hi, đối với tương lai nổi tiếng hay không cô căn bản là không để bụng. Thời gian trong bệnh viện cô đều đang suy nghĩ sau khi xuất viện có nên cùng công ty hủy hợp đồng. Bởi vì cô không có hứng thú với giới giải trí, hơn nữa cô không hiểu cũng như không có kĩ năng để tồn tại trong giới giải trí.

Cô không biết hát, không biết diễn phim, như vậy ở trong giới giải trí khẳng định là sẽ không tạo ra được thành quả gì. Mà chủ yếu nhất là cô thật vất vả mới thoát khỏi trói buộc trước kia, đây là việc cô muốn làm nhất, cô muốn làm những việc trước kia chưa thể làm. Lần này cô sẽ vì chính mình mà sống.

Nhưng sau khi An Tâm bóng gió hỏi qua Giản Khiết thì biết được cô cùng công ty còn nửa năm hợp đồng, nếu muốn rời đi sớm có nghĩa là cô tự hủy hợp đồng, cô không hỏi được là phải bồi thường bao nhiêu tiền liền tạm thời để xuống đã. Đợi sau khi xuất viện trở về nhà trọ của Phi Phi, xem lại hợp đồng thật tốt sau đó tra tiền gửi ngân hàng của Phi Phi là bao nhiêu.

Mặc dù cảm thấy có lỗi với Giản Khiết nhưng nếu số tiền của Phi Phi đủ để bồi thường thì cô sẽ làm vậy. Cô nghĩ muốn sẽ khôi phục tự do cho bản thân, sống cuộc sống tự do tự tại.

Chỉ là ý niệm khôi phục tự do cho mình của An Tâm nhanh chóng hóa thành bọt biển khi đi xem tài khoản ngân hàng của Phi Phi cùng số tiền phải bồi thường.

“Phi Phi đúng là một người không có kế hoạch” Khi An Tâm trở lại phòng trọ của Phi Phi, nhìn thấy một đồng nợ nần thê tín dụng của cô ấy mà khóc không ra nước mắt.

Lúc trước công ty bồi thường cho Phi Phi hai mươi vạn tiền tai nạn, An Tâm muốn lấy số tiền này để trả tiền bồi thường hợp đồng. Chỉ là cô không hề nghĩ tới việc mấy năm nay Phi Phi ở giới giải trí, số tiền cô ấy kiếm được không những không đủ để thêm vào tiền bồi thường mà cô ấy còn liên tục dung tiền trong thẻ tín dụng đến nỗi bây giờ còn nợ ngân hàng hơn hai mươi vạn.

“Xoát!” An Tâm mở ra phòng để quần áo của Phi Phi, nhìn thấy một phòng đầy những quần áo giày dép túi xách cô lên muốn nổi điên.

“Mua nhiều quần áo túi xách như vậy làm gì chứ, có thể làm thành cơm ăn sao?” An Tâm thật muốn đem những quần áo kia mang bán trả lại, những món đó toàn là mấy chục vạn cả.

“Phi Phi, cô là một kẻ phá gia chi tử!” An Tâm nghĩ nếu như Phi Phi mà ở trước mặt cô, cô nhất định muốn làm cho cô ấy tỉnh lại. An Tâm cảm thấy Phi Phi dùng tiền cô ấy kiếm được mua những thứ này cũng được thôi nhưng tại sao cô ấy lại không có chừng mực như vậy, đến nỗi để nợ tiền tín dụng chứ.

An Tâm xem lại những khoản nợ hiện tại, cảm thấy cuộc sống hạnh phúc như là đã đi qua cô, đi xa không quay trở lại.

Nghĩ đến những món nợ đó, An Tâm ngay lập tức lấy điện thoại ra gọi cho Giản Khiết.

“Chị Giản, em nhớ là công ty đền bù cho em hai mươi vạn tiền tai nạn, không biết khi nào thì có thể đưa cho em vậy?”

“Sao vậy, em lại đang cần tiền sao?” Giản Khiết không vui hỏi “Chị đã nói với em bao nhiêu lần, em mặc dù là nghệ sĩ, cần phải ăn mặc nổi bật nhưng cũng không cần phải mua quá nhiều trang phục và phụ kiện như vậy. Tháng trước không phải là em mới đi vài sự kiện cũng được hai vạn đó sao? Sao bây giờ lại không có rồi?”

An Tâm nghe Giản Khiết khuyên bảo, trong lòng cũng mắng Phi Phi vô tâm. Lúc trước nhìn thấy nhân sinh của Phi Phi là biết, mặc dù cô ấy là một nghệ sĩ không nổi danh, nhưng vì xinh đẹp cho nên mỗi tháng cũng có thể tham gia một số sự kiện của thương giới. Những hoạt động này mỗi lần đều là tính phí theo giờ, mỗi tiếng thấp nhất cũng được năm trăm. Cũng có thời điểm được Giản Khiết giúp đỡ có thể được đến mấy ngàn.

Vì vậy mỗi tháng ngoại trừ việc trong công ty, Phi Phi chỉ cần an ổn sống cũng sẽ có mấy vạn thu nhập. Nhưng nhiều năm như vậy Phi Phi đều mang số tiền này tiêu hết sạch vào y phục giày dép túi xách, còn có cả mỹ phẩm nữa.

“Không trách được Phi Phi muốn giữ mình lại làm cô ta” An Tâm lầm bầm trong miệng, mà Giản Khiết bên kia cũng nói nói An Tâm đủ rồi liền quay lại vấn đề tiền bồi thường “Hai mươi vạn kia chị sẽ giúp em hỏi thăm. Em đúng là một người khiến người ta không bớt lo.”

An Tâm nói cảm ơn với Giản Khiết sau đó cúp điện thoại, tiếp tục xem một phòng đầy y phục mà không bỏ được kia.

An Tâm thở dài tiến lên thu thập, sửa soạn lại không gian phòng lộn xộn của Phi Phi.

“Có nhiều đồ còn chưa có cất bỏ mác, Phi Phi, những thứ này trừ để làm đẹp còn có thể ăn sao? Có thể ăn được sao?” An Tâm đem những y phục mới chưa cất mác qua một bên sau đó lên mạng xem có thể mang bán đi hay không.

“Lúc trước mua 5 ngàn, giờ bán chỉ có 1 ngàn, lỗ thật lớn!” An Tâm thấy liền đau lòng một trận, tưởng rằng có thể bán nguyên giá như cũ.

Cuối cùng nhìn lại thấy không có lời mà cô còn có nửa năm hợp đồng với công ty, sau này còn phải thay Phi Phi đi làm việc, chắc chắn sẽ cần dùng đến những quần áo này để làm đẹp liền cắn răng tắt đi trang web gửi bán trang phục.

“Cứ như vậy đi, những quần áo này nhìn cũng rất đẹp, mình về sau cũng có thể mặc, không bán nữa.” An Tâm tự an ủi mình, nghe được tiếng tin nhắn nhắc nhở hai mươi vạn kia đã được chuyển vào tài khoản của cô.

“Hai mươi vạn, cũng đủ để thanh toán cho bên kia!” An Tâm đau lòng nhìn tin nhắn mấy lần, sau đó cắn răng mở trang web ngân hàng, đem hai mươi vạn trả lại khoản nợ thẻ tín dụng của Phi Phi.

Thẻ tín dụng trừ tiền nhanh chóng, nhưng là còn số lãi cũng không phải đơn giản. Thẻ tín dụng là một phương tiện thanh toán tiện lợi, nhưng đối với những người có tự chủ kém thì đây tuyệt đối là nguồn gốc của vạn ác.

Sau khi làm xong những chuyện này cô lại lên mạng tìm kiếm những trấn nhỏ có bán nhà, lại nhìn nhìn đến giá tiền trong lòng liền vui vẻ.

“Vậy thì đi muộn nửa năm vậy.” An Tâm lầm bầm lầu bầu nói, mang theo những quần áo kia trở lại phòng để đồ.

“Mắt nhìn của Phi Phi quả thật không tệ, những bộ quần áo này đều rất đẹp!” An Tâm nhìn một phòng đầy quần áo, vừa nãy còn đau lòng một trận vì những quần áo này bây giờ thì tàn đi rất nhiều.

“Noãn Noãn, sau này mình muốn có một gian phòng thật lớn, mình thích có thật nhiều váy công chúa!”

An Tâm nghĩ tới trước đây, khi còn nhỏ cô và Phi Phi cùng chơi một con búp bê cũ rách, lúc hai người thay quần áo cho nó Phi Phi đã nói với cô như vậy.

An Tâm cố gắng nhớ lại khi đó, cô có vẻ mặt thế nào. Chắc chắn cũng là ảo tưởng về tương lai có vô số quần áo đẹp để mặc, làm một cô công chúa thật xinh đẹp.

Nhưng về sau thì sao? Cô cho rằng mình đã có thể có được cuộc sống như công chúa, mà lại như không có...

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Bởi vì muốn bắt đầu làm việc nên Giản Khiết liền tới đón An Tâm. Khi tới nơi thì thấy An Tâm đang ở trong phòng để đồ thử từng bộ quần áo.

“Chị Giản, em mặc bộ này thế nào?” An Tâm mặc một chiếc váy lộ vai màu vàng, lần váy ở bên trên đầu gối để lộ ra đôi chân thon dài.

Giản Khiết là phụ nữ nhưng khi nhìn đến đôi chân dài tinh tế của An Tâm cũng muốn nuốt một ngụm nước miếng, cho nên nhìn An Tâm gật đầu tỏ ý rất đẹp. An Tâm nhìn chính mình trong gương, sau khi trang điểm lại thay nãy bộ váy khác rồi quay sang hỏi Giản Khiết cô mặc như thế nào.

Giản Khiết xem An Tâm mặc cái gì cũng đẹp, trong tâm dâng lên một cảm giác vô lực đối với chính mình.

“Đẹp, rất đẹp, cô nương à, em tự mình ngắm rồi chọn đi còn phải nhanh chóng cùng chị ra ngoài nữa.” Nghe Giản Khiết nói như vậy An Tâm ngay lập tức thay cái váy cô vừa thử qua bởi vì cô thấy thích nhất đó.

“Tại sao lại là váy ngắn, em chuẩn bị đi theo hướng gợi cảm sao?” Giản Khiết vừa mới xem An Tâm thử quần áo, nếu không phải là quần thì đều là váy ngắn trên đầu gối nên cảm thấy hiếu kỳ.

An Tâm bị Giản Khiết hỏi như vậy liền nhớ ra cái gì đó mà cụp mắt xuống.

Giản Khiết đang cúi đầu xem điện thoại nên cũng không chú ý tới, lại nghe thấy lời nói có chút bị phẫn của An Tâm ở sau lưng:

“Em mặc váy dài đủ lắm rồi!”

Giản Khiết không đem những lời này để trong lòng, nhìn thời gian không còn sớm liền thúc giục An Tâm nhanh lên.

“Nhanh lên, chúng ta sẽ đến studio của Lạc thị, hôm nay bắt đầu quay lại MV ‘Nữ Thần’. Hiện tại quay trước ở trong nhà, mấy ngày nữa sẽ ra nước ngoài quay ngoại cảnh. Em là nữ chính nên không thể tới trễ.”

An Tâm cũng không muốn đến muộn liền bước nhanh chân theo Giản Khiết, nghe được còn phải ra nước ngoài nên có chút kinh ngạc hỏi “Em cũng sẽ theo ra nước ngoài quay sao?”

“Em là nữ chính sao có thể không đi theo! Lần này nghe nói sẽ đi Paris lấy cảnh, mặc dù chỉ có hai ngày nhưng là có thể xuất ngoại đó, thật là tốt quá” Giản Khiết cảm thấy cái MV này đầu tư thật là lớn, nhưng nghĩ lại dù sao đây cũng là MV đĩa đơn của Mạc Thiên Vương mà.

An Tâm khi biết được cô quay MV này còn có thể ra nước ngoài liền cảm thấy rất hứng thú. Dọc đường đi Giản Khiết cùng cô nói về nhân vật lần này cô sẽ đóng.

“Trước kia có bốn nữ chính, mỗi người sẽ sắm một vai nữ thần với các khí chất khác nhau lần lượt là thanh thuần, đáng yêu, gợi cảm, lạnh lùng. Lúc trước em chọn trùng tạo hình thanh thuần, nhưng bây giờ chỉ có một nữ chính duy nhất là em nên sẽ phải sắm vai nhân vật nữ thần có cả bốn loại tạo hình trên.”

“Bài hát Nữ Thần em cũng đã xem qua đó, ca từ chủ yếu chính là trong nội tâm nữ thần có một loại tín ngưỡng muốn theo đuổi. Tuy nhiên, đạo diễn muốn quay các vẻ đẹp khác nhau của nữ thần nữa, còn việc em và Mạc Thiên Vương có hoạt động gì cùng nhau thì đạo diễn lại không nói ra. Chắc phải đợi Mạc Thiên Vương trở lại, xem ý kiến của cậu ấy rồi mới quyết định. Hôm nay quay một đoạn ngắn của em trước.” Giản Khiết ngừng xe xong, không yên tâm lại quay sang dặn dò An Tâm “Lần này quay rất đơn giản, em chỉ cần biểu đạt ra vẻ đẹp của bốn kiểu tạo hình là được rồi. Nếu em muốn mượn MV này để cho người ta nhớ mặt thì nhất định phải bỏ ra tất cả vốn liếng, tất cả mọi góc độ đều phải hoàn mỹ biết không?”

An Tâm gật đầu, Giản Khiết mới theo cô cùng đi vào studio.

Trong studio đã tạo dựng xong bối cảnh, An Tâm vừa đi vào liền bị dẫn đi làm tạo hình, trong lúc đó đạo diễn đi đến nói với cô chờ ông ấy sắp xếp xong đạo cụ liền diễn.

“Chờ đạo cụ xong cô sẽ diễn kiểu thanh thuần trước, biết không?” Đạo diễn đơn giản dặn dò cô một câu liền đứng lên đi, để lại An Tâm tự mình suy nghĩ tìm cảm giác thanh thuần.

“Thanh thuần ư?” An Tâm soi gương đưa ra vài vẻ mặt, chậm rãi từ trên mặt tìm đến thần thái thanh thuần.

Ở một bên Giản Khiết cho rằng An Tâm bị làm sao, soi gương đem về mặt đối tới đối lui, rồi sau đó nhìn ra liền đứng sau lưng An Tâm cho chút ý kiến.

“Cười như vậy có chút quyến rũ, thu lại. Thu lại chút, cái này tốt hơn đó nhưng có cảm giác không tinh khiết, cười ngây thơ đi, đúng đúng, có bộ dáng thanh thuần rồi đó, cười vô tội hơn nữa đi.”

An Tâm nhìn mặt của mình trong gương, chuyển ánh mắt, cố gắng đem ánh mắt thay đổi ra kiểu trong suốt vô tội. Đợi một lúc cũng tìm được cái thần thái thanh thuần trong lòng cô. An Tâm xem kĩ lại chính mình, cảm thấy không có vấn đề gì nữa mới bỏ xuống tươi cười, vuốt vuốt khuôn mặt vì bày ra thần thái mà có chút mệt.

“Em sẽ dung vẻ mặt như thế này để quay!” An Tâm một bên xoa xoa mặt, một bên cùng Giản Khiết nói. Sau đó người hóa trang vội vã đến đưa cho cô một chiếc váy trắng, chỉ vào một gian phòng rồi nói với An Tâm “Nhanh đến gian phòng đó thay đồ!”

An Tâm nói cảm ơn rồi đi tới phòng thay đồ, dưới sự giúp đỡ của Giản Khiết mặc vào cái váy trắng kia.

Thay xong hai người không dám trì hoãn liền ra ngoài, Giản Khiết lúc này mới rảnh rỗi cẩn thận quan sát toàn bộ tạo hình của An Tâm, trên dưới xem vài lần mới hài lòng gật đầu.

Một bên An Tâm cũng hết sức thích bộ váy cô đang mặc, bởi vì cô cảm giác mặc lên người rất nhẹ nhàng thoải mái. Chờ khi ra ngoài đối diện với chiếc gương lớn, An Tâm xem chính mình một bộ dáng xinh đẹp liền nhắc váy làm một vài động tác vũ đạo đang đưa qua lại.

Trong gương An Tâm một bộ váy trắng cũng như vậy múa, vòng eo đang đưa phối hợp với làn váy trắng bay bay làm cho người ta có một cảm giác nếu sau lưng cô có thêm đôi cánh nữa thì thật giống như thành tiên rồi.

Giản Khiết ở bên cạnh nhìn đến ngây người, cô biết rõ An Tâm xinh đẹp nhưng không biết rằng khi An Tâm mặc đồ trắng lụa mỏng sẽ giống như tiên nữ vậy. Đạo diễn đưa ra trang phục này cũng là muốn tô đậm cái khí chất thanh thuần đó, cho nên khi An Tâm mặc vào giá trị cũng theo đó tăng lên rất nhiều. Khi An Tâm làm ra một ít động tác ôn nhu như vừa rồi hấp dẫn biết bao nhiêu người.

Trong vài ngày này Giản Khiết cảm giác được An Tâm có chút biến hóa, những biến hóa này cô có thể cảm thụ được nhưng lại không nói nên lời nó như thế nào. Chỉ là những biến hóa này làm An Tâm thay đổi hơn so với trước kia, càng hấp dẫn hơn.

An Tâm không biết bên này Giản Khiết còn đang tự hỏi, cô vẫn còn đối diện với cái gương lớn kia bày ra một chút tư thế duyên dáng, bởi vì nhìn đến mình trong gương xinh đẹp, tâm tình của cô liền tốt.

An Tâm đối với chính mình trong gương cười sang sảng, đột nhiên xuất hiện một đôi mắt thâm thúy sắc bén ở đối diện chống lại ánh mắt của cô. Ánh mắt này làm cho tim An Tâm đập mạnh, theo bản năng xoay người lại liền nhìn thấy cách đó không xa có một người đàn ông toàn thân lãnh diễm đang đứng.

Người đàn ông quá khí thế làm cho An Tâm nhất thời không để ý tới tướng mạo, chờ sau khi cô nhìn thấy khuôn mặt liền không thể dời tầm mắt.

“An Tâm, thợ trang điểm đang gọi em kia!”

“A!” An Tâm bị Giản Khiết đụng phải mới lấy lại tinh thần, mặt không nhận được đồ lên. Cô vừa mới nhìn một người đàn ông đến ngây người sao? Ông trời sao không cho nàng chết luôn đi, thật là quá mất mặt!

An Tâm không dám nhìn người đàn ông nữa, vội vàng quay đầu nhìn Giản Khiết ở bên cạnh, phát hiện Giản Khiết cũng đang ngây ngốc nhìn người đàn ông đó. Ngây người mấy giây, cô ấy đột nhiên kích động cầm tay An Tâm, nhỏ giọng kêu lên “Trời ạ, Mạc Thiên Vương đến! Lần đầu tiên chị được nhìn thấy cậu ấy ở ngoài đời đó, cậu ấy sao có thể đẹp trai như vậy chứ”

Giản Khiết một bộ dáng háo sắc làm cho cảm giác mất mặt của An Tâm liền tan đi, dù sao không phải chỉ có mình cô bị dung mạo người đàn ông kia hấp dẫn. An Tâm vì chuyện háo sắc của mình mà lấy được cớ, liền quay đầu nhìn lại Mạc Diễm.

Mạc Diễm ở bên kia chú ý tới An Tâm nhìn đến cũng chỉ lãnh đạm nhìn thoáng qua liền dời đi ánh mắt.

An Tâm cũng thu hồi ánh mắt, kéo Giản Khiết đang nhìn Mạc Diễm đến mê mẩn đi tìm thợ trang điểm.

Chờ thợ trang điểm làm cho An Tâm mang hết trang sức cùng phụ kiện trang nhã lên người cũng là lúc đạo diễn bên kia cho người tới gọi An Tâm. Thấy An Tâm đi tới đạo diễn liền dẫn cô tới chỗ bối cảnh bên trong, chỉ cho cô biết những vị trí cần di chuyển rồi kêu An Tâm chuẩn bị trạng thái bắt đầu quay.

An Tâm lập tức bày ra thần thái thanh thuần mới vừa tìm được khi soi gương, đạo diễn hài lòng gật đầu hô diễn. An Tâm bắt đầu chậm chậm đi theo những vị trí đã đánh dấu. Chỉ là mới đi được vài bước đã nghe đạo diễn hô cắt.

“Cô bị sao vậy hả, chỉ biết đi thôi sao? Không nhìn đến ống kính sao?” Đạo diễn mở miệng liền mắng làm, An Tâm bị dọa sợ hết hồn, nói câu thực xin lỗi sau đó qua quan sát những vị trí camera kia, cố gắng nhớ kĩ phương hướng của chúng.

Về sau mặc dù An Tâm lại làm sai mấy lần, bị đạo diễn mắng vài câu nhưng cô đã từ từ tìm được cảm giác trước ống kính, không để ống kính không quay được đến mặt cô.

Sau khi hoàn thành cảnh thứ nhất, An Tâm vừa mới thở phào nhẹ nhõm lại phải tiếp tục quay cảnh thứ hai.

Cảnh này không cần An Tâm phải di chuyển, chỉ cần đứng gần máy quạt gió, trước ống kính biểu hiện ra một bộ dáng tiên khí không nhiễm khói lửa nhân gian là được.

Khi máy quạt gió vừa thổi lên, An Tâm không có chuẩn bị tốt nên đầu tóc bị xõa tung ra trước mặt. Bốn phía một tràng tiếng cười hiện ra, kể cả đạo diễn cũng cười làm An Tâm cảm thấy mặt mặt muốn khóc.

Thợ trang điểm đằng sau nhanh chóng tiến lên chỉnh sửa đầu tóc cho An Tâm, đạo diễn tâm tình tốt nên hướng dẫn cho cô những kĩ xảo làm thế nào để mượn hướng gió, đem đầu tóc cùng quần áo tung bay cho xinh đẹp hoàn mỹ. An Tâm ghi nhớ rồi tiến lên thử lại mấy lần, lại gây ra mấy lần trò cười nữa mới tìm được bí quyết, thời điểm gió thổi lên không làm cho cô rối loạn mà còn thổi cho mái tóc dài của cô trở nên phiêu dật.

Đạo diễn ở phía sau máy quay từ từ chỉ điểm, quay được những đoạn hình ảnh quần áo tung bay thật là đẹp.

Chờ quay xong được những cảnh này, An Tâm cảm thấy mặt cô đã bị gió thổi cho chết lặng, nhưng là có thể làm cho đạo diễn vừa mới hung hăng mắng cô chuyển sang nói một câu “Biểu hiện tốt lắm!” Nghe được câu khẳng định này làm An Tâm vui vẻ nở nụ cười, đạo diễn nhìn được nụ cười này liền mở máy ra chụp lại.

“Hôm nay cô quay đến đây thôi, buổi sáng ngày mai lại đến thay bộ bộ trang phục khác.” Đạo diễn chụp xong liền kêu An Tâm tan việc, sau đó giao hết toàn bộ máy móc cho trợ lý, đi thẳng đến một góc nhỏ mà An Tâm không chú ý, chỗ đó là nơi An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm trước đó.

“Tiểu tử, đã đến rồi sao lại trốn ở chỗ này?” Đạo diễn có chút cao hứng, nhìn thấy Mạc Diễm cũng không khách khí, trực tiếp cầm lấy vai anh ta kéo ra ngoài.

“Đến xem xem những cảnh tôi vừa mới quay đi, phần hậu kỳ cậu nghĩ nên làm như thế nào, cho tôi chút ý kiến xem nào.” Đạo diễn tự nhiên nói, Mạc Diễm cũng không có cự tuyệt khi bị kéo đi, cúi đầu nhìn lại, chỉ vào mấy chỗ nói vài câu.

An Tâm nghe thanh âm của anh ta có chút quen thuộc nhưng không thể nghĩ ra nghe qua ở đâu. Lúc này Giản Khiết cũng mang quần áo đến, gọi cô đi thay bộ đồ này ra là các cô có thể rời đi.

An Tâm đáp một tiếng với Giản Khiết, đi được vài bước lại nhìn không được quay đầu lại nhìn Mạc Diễm một cái.

Không biết do trùng hợp hay là Mạc Diễm vẫn đang nhìn An Tâm, làm cô khi quay đầu lại liền đối mắt ngay với đôi mắt làm người ta khó quên của Mạc Diễm. An Tâm sợ hãi quay đầu đi không dám nhìn anh ta nữa, bước nhanh đi về hướng phòng thay đồ.

Bạn đang đọc truyện *Cập Đồi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Ngày hôm sau, An Tâm đi đến Studio quay hai kiểu tạo hình nữ thần khác đó là kiểu đáng yêu và kiểu gợi cảm. An Tâm cảm thấy kiểu nữ thần đáng yêu là dễ quay và quay được thoải mái nhất, bởi vì khi quay kiểu đáng yêu, cô chỉ việc mặc một bộ váy xòe đáng yêu, trước ống kính nhảy nhót hoạt bát mấy lần cùng diễn một chút ánh mắt liền thông qua.

“Mau cho chị xoa chút nào, ây dô... xoa nào!”

Khi An Tâm đi ra liền bị Giản Khiết đùa giỡn nhéo nhéo khuôn mặt.

Có Giản Khiết là người khơi mào, mấy cô nàng bên cạnh vừa mới bị ánh mắt của An Tâm làm trong lòng ngứa ngáy liền tiến lên vây lấy cô, mỗi người nhéo nhéo vài cái mới hài lòng tránh ra.

An Tâm“...”

An Tâm từ phòng thay đồ đi ra, trên người cô mặc một chiếc váy ngắn đồ rực bó sát toàn thân. Phòng chụp vừa mới đang âm ỹ liền yên tĩnh lại.

An Tâm ngẩng đầu nhìn lại, thấy vài nam nhân viên trong đoàn đang nuốt nuốt nước miếng, thậm chí còn có người đưa tay lên mũi sờ sờ.

“Đạo diễn, ai chuẩn bị bộ váy này vậy, mặc như vậy lúc chiếu liệu có bị cấm hay không?” Một nữ trợ lý có chút lí trí hỏi đạo diễn, đạo diễn cũng là bị dáng người của An Tâm làm cho bất ngờ, sau đó lại kích động vỗ vỗ tay “Chính là muốn mặc như thế đó, như vậy mới có thể gọi là nữ thần gợi cảm chứ. Cái kiểu không có ngực không có dáng người còn gọi là gợi cảm sao? Tôi cũng không nghĩ tới nha đầu này còn rất là chuẩn nha.”

Đạo diễn xem xét đánh giá An Tâm từ trên xuống dưới làm cô vô ý thức muốn đưa hai tay ra ôm ngực, sau nhìn thấy ánh mắt đạo diễn chỉ thuần túy là

thường thức mới bỏ xuống động tác đó.

An Tâm sau khi đã được trang điểm thật đậm liền nghe đạo diễn thúc giục ra quay luôn.

“Cười thật câu dẫn người xem nào!” Đạo diễn đến dẫn dắt An Tâm cách diễn, An Tâm thực hiện mấy lần cũng không có làm cho đạo diễn hài lòng.

Đạo diễn mắng vài câu nhưng An Tâm vẫn không tìm được cảm giác, sau đó thật sự là bị mắng đến nóng nảy, nhân lúc nghỉ ngơi cô liền chạy đến trước gương, đối diện với chính mình tạo ra vẻ mặt gọi cảm.”

Soi vào gương An Tâm liền biết những điểm không đúng trên gương mặt khi cô diễn, sau đó cô thử tự mình điều chỉnh sao cho hợp thì thôi.

“OK! Đạo diễn, ông thấy tôi cười như thế này đã được chưa?” An Tâm biểu hiện ra một vẻ mặt mà cô cho là rất gọi cảm, kêu đạo diễn xem thử một chút.

Đạo diễn bởi vì An Tâm vừa mới liên tục làm không đúng mà có chút bực bội, quay đầu lại xem vẻ mặt của An Tâm liền bị ánh mắt của cô câu dẫn.

“Đứng đứng, chính là ánh mắt này, có một chút khiêu khích, câu dẫn, chính là như vậy, mau tới quay nhanh!” Đạo diễn vội vàng kêu An Tâm đi lên diễn, An Tâm bắt đầu đối với ống kính bày ra vẻ mặt kia, ánh mắt cũng duy trì như khi tìm ra được cảm giác gọi cảm đó.

“Tốt, vẻ mặt rất ok, bây giờ bật máy quạt gió, An Tâm thử làm một vài động tác khiêu gọi đi!” Đạo diễn sau khi quay tốt liền ngừng lại, bắt đầu kêu An Tâm thực hiện những động tác khác.

An Tâm thử làm vài cái, lại bị đạo diễn mắng té tát “Cô là cương thi sao? Cứng ngắt như vậy làm cái gì? Phải gọi cảm, mê hoặc cô có hiểu hay không hả?”

Những động tác khiêu gọi như vậy An Tâm chưa từng làm bao giờ cho nên trong lúc nhất thời không biết phải để tay chân như thế nào. Đạo diễn cuối cùng cũng nhìn ra liền trực tiếp giao camera cho phó đạo diễn, đứng trước mặt An Tâm hướng dẫn cô làm.

“Tay để như vậy, chân nâng lên tới đây, đầu thấp xuống một chút...” Đạo diễn làm mẫu rất nghiêm túc, động tác cũng vô cùng nhuần nhuyễn, chỉ là An Tâm cảm thấy những động tác đó đẹp như vậy lại để đạo diễn thực hiện, cô không muốn xem đâu.

Bởi vì đạo diễn là một người đàn ông trung niên râu ria rậm rạp, đáng người còn có chút béo lại làm ra những động tác khiêu gọi như vậy, thực xin lỗi, trước hết hãy để cho cô đi ối đã.

“Đạo diễn, cầu xin ông đừng có làm nữa!” Những đạo diễn khác cùng nhân viên bởi vì không chịu nổi đã hô lên, nhưng đạo diễn vẫn tiếp tục làm theo ý mình, còn quay sang hỏi An Tâm “Học được chưa? Học được không?”

An Tâm thật muốn che hai mắt lại nhưng là không thể, cô chỉ có thể kiên trì cùng đạo diễn trung niên bụng bự học động tác gọi cảm.

Trong quá trình học, trong lòng của An Tâm chỉ còn duy nhất một tiếng nói: Giới giải trí khảo nghiệm quá lớn, cô đúng là không thích hợp với giới giải trí! Đạo diễn hiện tại mắc bệnh, cầu xin được siêu thoát...!

Cuối cùng An Tâm cũng học được mấy cái động tác gọi cảm, đạo diễn cũng ngừng việc thực hiện những động tác ‘Gọi cảm’ đó lại, để cho An Tâm bắt đầu quay. An Tâm nhanh chóng ở trước máy quay hết sức là ‘Gọi cảm’ hoàn thành tất cả động tác.

Đạo diễn vui vẻ khen ngợi An Tâm, An Tâm cảm thấy cả người mệt mỏi nên cũng lười để ý đến ông ấy.

Mỗi lần nhìn thấy đạo diễn, những hình ảnh đầy dầu mỡ kia lại hiện về trong đầu cô, cô không bao giờ muốn ăn thịt kho tàu nữa!

Quay xong cảnh nữ thần gọi cảm, công việc hôm nay của An Tâm cũng kết thúc. Thay xong quần áo cô cùng Giản Khiết rời khỏi studio, Giản Khiết hỏi cô buổi tối muốn ăn gì, cô liền bày tỏ việc hôm nay cô không muốn ăn cơm.

Giản Khiết biết hôm nay An Tâm bị ảm ức thật nhiều, bọn họ nhìn đạo diễn làm vài cái liền lập tức dời ánh mắt trong khi đó An Tâm phải nhìn toàn bộ từ đầu tới cuối.

“Không ăn cũng tốt, đợt này em nên khống chế việc ăn uống, béo lên sẽ không tốt” Giản Khiết vỗ vỗ vai An Tâm an ủi, lời nói ra lại không an ủi chút nào.

An Tâm buổi tối đi ngủ vẫn còn mơ thấy thân ảnh xinh đẹp của đạo diễn, buổi sáng tỉnh dậy càng cảm thấy khó chịu hơn.

Chờ khi đến studio, phát hiện bầu không khí trong này khác hẳn ngày hôm qua, nhân viên tụ tập thành từng nhóm đứng đó xì xào bàn tán.

Lúc An Tâm cùng Giản Khiết đi vào chỉ có một vài nhân viên ở gần là nhìn tới hai người còn lại những người khác ngay cả lướt mắt qua cũng không có, chỉ chăm chăm nhìn về hướng nào đó.

An Tâm cùng Giản Khiết đều hiếu kỳ nhìn về hướng đó, liền nhìn thấy Mạc Diễm đang ngồi cạnh đạo diễn, đang xem lại đoạn phim quay ngày hôm qua.

An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm, trong lòng cũng biết mọi người vì sao lại tỏ ra như vậy.

Hôm trước gặp được anh ta, về nhà cô nhìn không được lên mạng tra xét tư liệu, sau đó liền bị những thông tin trên web làm cho sợ run cả tay.

Mạc Diễm mặc dù còn chưa tới ba mươi tuổi nhưng đã được mọi người gọi là Mạc Thiên Vương, đây cũng không phải là tự phong mà là dựa vào thực lực đạt được danh hiệu đó.

Mạc Diễm mười bảy tuổi xuất đạo, chỉ bằng một album các ca khúc tự mình biên soạn mà anh ta đã nổi tiếng khắp cả nước. Trong khi mọi người còn đang chờ đợi tới ngày ra album thứ hai thì Mạc Diễm lại tham gia đóng vai phụ trong một bộ phim, chính thức tiến vào giới điện ảnh. Trong bộ phim này, bởi vì có lối diễn xuất sắc nên Mạc Diễm đã đạt được giải thưởng nam phụ xuất sắc nhất.

Sau đó tựa như đã thông suốt, Mạc Diễm chuyển qua con đường làm diễn viên, đạt được rất nhiều thành tựu to lớn. Xuất đạo mười năm có ba lần đạt danh hiệu ảnh đế, hàng năm chỉ cho ra một cuốn album nhưng vẫn là album có lượng tiêu thụ cao nhất Châu Á, đứng thứ năm trong bảng thành tích lượng tiêu thụ album trên thế giới.

Mà An Tâm bởi vì nghe được bài hát ở trên mạng của Mạc Diễm thì mới biết được ban ngày cô đối với thanh âm của anh ta cảm thấy quen thuộc là từ đâu.

Trước kia cô bị hạn chế chỉ có thể nghe nhạc cổ điển, rất ít khi tiếp xúc với âm nhạc hiện hành, nhưng mỗi lần ra cửa ở phố lớn ngõ nhỏ đều có thể nghe được ca khúc của Mạc Diễm trong các cửa hàng.

Khi đó An Tâm cũng rất thích âm sắc của Mạc Diễm, cảm thấy từ tính cực kì. Nhưng lại không dám làm trái ý mẹ nuôi đi tiếp xúc với âm nhạc hiện hành trong đó có các ca khúc của Mạc Diễm.

“Những thứ kia đều cất chứa tục khí ở bên trong, con xem hát cái gì mà tình tình ái ái, thấp kém như vậy. An Tâm, con là con cái của An gia thì phải nhớ là không được tiếp xúc đến những thứ này nghe không?”

An Tâm nghĩ đến những lời mẹ nuôi nói, trong nội tâm cũng có chút phiền muộn, cố ý đem bài hát của Mạc Diễm mở to hết cỡ, còn theo hát vài câu, nhưng thế nào cũng không loại bỏ được những lời bình phẩm đó, cuối cùng thực phiền muộn tắt máy tính, chạy đi tắm nước ấm, sau đó vui mình vào trong chăn, nhắm mắt lại làm cho mình nhanh chóng đi ngủ.

Đêm đó nếu không phải trong lòng bức bối, cô còn định tìm những tác phẩm điện ảnh của Mạc Diễm để xem, bây giờ gặp lại anh ta mới làm cho cô nhớ tới chuyện này, chuẩn bị sau khi về nhà liền đi tìm xem một chút.

“An Tâm đến rồi sao, nhanh đi thay quần áo, hôm nay sẽ quay cảnh nữ thần lãnh diễm” Đạo diễn thấy An Tâm đến liền đứng lên chào hỏi, lập tức có nhân viên đem trang phục đến đưa cho An Tâm để cô đi thay.

An Tâm mặc vào một bộ váy dài màu đen, khi ra ngoài liền bị thợ trang điểm kéo đi làm tạo hình, trong lúc đó đạo diễn lại đến gần nói cho An Tâm “Hôm nay khi quay sẽ có thêm đạo cụ, cô cần phải phối hợp với nó thật tốt đó”

An Tâm có chút nghi hoặc, vì sao đạo cụ lại cần cô đi phối hợp. Chờ khi làm xong tạo hình, đi tới phòng chụp ảnh, nhìn thấy một con mèo đen đang ngồi cạnh chỗ cô đứng mọi khi là cô đã biết vì sao.

“Tôi sẽ hợp tác với nó sao?” Khi An Tâm nhìn thấy mèo đen liền không nhịn được vui mừng hỏi đạo diễn. Đạo diễn gật đầu, An Tâm liền tiến lên chuẩn bị đưa tay sờ vào bộ lông đen nhánh của nó.

Chỉ là mèo đen kia lại đang nhìn về phía sau An Tâm, kiêu ngạo ngẩng đầu, ưu ưu nhả nhả bước ra ngoài.

An Tâm thấy vậy cũng không có bị dă kích, còn là cười ha hả theo sau, trong miệng phát ra thanh âm meo meo, muốn hấp dẫn sự chú ý của mèo đen. Chỉ là mèo đen vẫn một đường lạnh lùng bước đi, không thèm nhìn An Tâm.

An Tâm còn muốn chơi cùng nó lại thấy đạo diễn kêu camera bắt đầu quay một mình cô trước.

Nữ thần lãnh diễm, hôm nay An Tâm quay được rất là nhẹ nhàng. Chính là gương mặt không đối còn mất mạng hàn quang, về mặt này là khi An Tâm ở trên đường đến đây nghĩ đến, đối diện với kính xe mà nghĩ ra.

Quả nhiên sau khi quay xong, đạo diễn rất hài lòng với vẻ mặt này, cảm thấy đây đúng là khí chất của nữ thần lãnh diễm.

“Cô hãy nhắm mắt lại, tôi sẽ quay cảnh đặc tả, khi nào tôi nói bắt đầu thì cô hãy mở mắt ra biết không? Mở kiểu có khí thế một chút.” Đạo diễn đem camera đến gần An Tâm để quay đặc tả, An Tâm đến trước ống kính, nhắm mắt lại.

Đạo diễn hô bắt đầu An Tâm liền mở ra hai mắt, con mắt lãnh đạm lạnh như băng nhìn thẳng vào ống kính.

“OK, xong rồi!” Đạo diễn hưng phấn hô lên, đang chuẩn bị khen ngợi An Tâm nhưng mà cô đã chạy đi tìm mèo đen rồi.

Lúc này mèo đen đang nằm trên một cái sofa híp mắt ngủ, An Tâm lặng lẽ ngồi vào bên cạnh nó, đưa tay cẩn thận sờ lên bộ lông đen nhánh mượt mà của nó.

Chỉ là còn chưa có sờ đến mèo đen đã cảnh giác mở mắt ra, An Tâm lập tức đem tay thu lại đi vòng ra phía sau, nghiêng đầu qua một bên không có nhìn

đến nó, làm bộ như cô cái gì cũng không có làm.

Mèo đen mở mắt nhìn chung quanh, không phát hiện ra cái gì liền từ từ nhắm mắt lại.

An Tâm lặng lẽ quay đầu lại xem con mèo nhỏ, phát hiện nó lại nhắm mắt rồi, cô cười cười giơ tay ra, từ từ hướng tới lưng mèo đen. Last edited: 5/5/16

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

An Tâm sờ được đến mèo con, hai mắt cười híp lại. Đến khi mèo đen cảm nhận được có người sờ vào nó liền mở mắt ra, An Tâm lại dùng chiêu cũ là thu tay, quay lưng nhìn đi hướng khác.

“Meo meo!” Mèo đen mở mắt ra, mặc dù không thấy ai đang sờ nó nhưng cũng khó chịu kêu lên một tiếng, sau đó con mắt liếc qua nhìn tới An Tâm.

An Tâm quay đầu lại thấy mèo đen đang nhìn mình thì đưa ra vẻ mặt hết sức vô tội. Nhưng mèo đen không phải là người, nó như nhận định An Tâm là người đụng nó, ánh mắt nguy hiểm cứ thế chiếu thẳng vào cô, tiến lên từng bước hướng tới chỗ cô.

An Tâm thấy thật xấu hổ khi cảm nhận được sát khí trên người mèo đen nhỏ, cho nên cô vô thức lui về phía sau. An Tâm mới vừa ngửa người ra sau một chút đã cảm thấy như vậy thật mất mặt. Cô cứ nhiên bị một con mèo nhỏ hù dọa, sau này cô biết để mặt vào đâu?

Nghĩ tới đây An Tâm liền không lui về phía sau nữa mà tiếp tục làm bộ mặt vô tội nhìn mèo đen.

Khi con mèo đen đến gần chỗ An Tâm đứng nó liền lộ ra vẻ mặt hung ác, nhanh chóng nhảy bổ về hướng của cô, đồng thời đưa ra móng vuốt muốn cào lên mu bàn tay của cô.

An Tâm bị sự tình xảy ra làm cho ngây ngốc, muốn tránh lại tránh không kịp, chỉ có thể nhắm mắt lại nghĩ lần này cô trốn không thoát rồi.

Thời điểm An Tâm đang lo lắng cho chính mình thì nghe được một thanh âm gọi mèo đen lại.

“Đoàn tử, không được nghịch ngợm!”

Mạc Diễm vừa lên tiếng, mèo đen liền sợ hãi ngừng lại, thu hồi móng vuốt cùng vẻ mặt hung ác sau đó bình thân nhìn về phía anh. Thấy Mạc Diễm ngồi một bên không kiên nhẫn nhìn nó liền không chút lưu luyến nhảy xuống sofa, nhu thuận cọ cọ trong lòng anh.

Mạc Diễm sờ sờ đầu nó, con mèo kia vừa mới lạnh lùng bao nhiêu bây giờ lại ngoan ngoãn bấy nhiêu, đối với Mạc Diễm làm nũng kêu ‘meo meo’.

An Tâm thấy Mạc Diễm gọi mèo đen là ‘Đoàn tử’ thì ngây dại, con mèo này là của Mạc Thiên Vương?

Trời ơi, cô vừa mới làm chuyện ngu xuẩn gì rồi? Ngay trước mặt Mạc Thiên Vương lại đi đùa giỡn mèo nhà anh còn thiếu chút nữa bị nó cào cho.

An Tâm cảm thấy mặt tự nhiên, mặt đỏ lên đồng thời cô như cảm nhận được ánh mắt của Mạc Diễm đang rơi trên người mình. An Tâm vì ngại ngùng mà không dám ngẩng đầu, chỉ nghiêng nghiêng đầu đem mắt chuyển tới nơi khác để cho Mạc Diễm không nhìn ra là cô đang xấu hổ. Cô cũng cảm thấy không còn mặt mũi nào mà gặp chủ nhân của con mèo, lời nói cảm ơn vì đã giúp cô thoát khỏi vuốt mèo An Tâm cũng không nói ra được. Cô thật sự thấy mắc cỡ đến chết vì hành động ngây thơ của mình vừa rồi bị người khác chứng kiến.

Lúc này An Tâm lại thấy đạo diễn vẫy vẫy tay với cô liền vụt đứng lên, chạy nhanh tới chỗ quay phim.

Mạc Diễm vừa mới liên tục đem ánh mắt đặt trên người An Tâm lúc này thấy cô xấu hổ chạy vội đi như vậy liền không nhịn được khẽ cười ra tiếng.

Lúc này anh đã nhìn thấy được vẻ mặt bướng bỉnh nghịch ngợm của An Tâm khi trêu chọc Đoàn tử mà anh mang đến. Đoàn tử là một con mèo hoang anh nuôi dưỡng, nó không thích ai sờ vuốt vào người nó ngoài anh ra, bởi vì là mèo hoang nên tính của nó rất khó gần. Quả nhiên Đoàn tử tính tình khó chịu mới bị sờ một chút liền xù lông, nhìn thấy An Tâm sắp bị Đoàn tử cào phải anh liền mở miệng gọi nó lại.

Bình thường anh không bao giờ mang Đoàn tử cùng ra ngoài, bởi vì dã tính của nó khó thuần, lúc anh không nhìn tới mà nó gặp khó chịu liền đi cào người ta, nếu như vậy thì sẽ rất lớn chuyện.

Hôm nay anh phá lệ mang Đoàn tử đến là vì tối hôm qua khi anh bị Cố Cương gọi tới nhìn thành quả quay chụp thì phát sinh một loạt sự tình.

Mạc Diễm không muốn xem từng đoạn MV chưa hoàn chỉnh nhưng lại bị đạo diễn Cố Cương uy hiếp, nếu anh không đến xem ông ta sẽ không giúp anh quay MV nữa.

Mạc Diễm cùng Cố Cương cũng có chục năm giao tình, khi anh ra cuốn album đầu tiên thì chính Cố Cương là đạo diễn chỉ đạo quay. Khi đó Cố Cương bởi vì không quay phim truyền hình nữa vừa vận chuyển sang làm đạo diễn quay MV.

Cuốn album ‘Hot selling’ được coi là sản phẩm đầu tiên của Cố Cương khi chuyển từ đạo diễn phim truyền hình sang đạo diễn quay MV. Nó còn rất thành công mặc dù Cố Cương biết ‘Hot selling’ nổi tiếng chủ yếu là dựa vào các ca khúc của Mạc Diễm, bất quá công ty lại an bài anh ta vì Mạc Diễm quay MV nên anh ta cũng quay dựng tâm hơn so với những cái khác.

Hai người sau đó còn liên hệ nhiều nên liên trở thành bằng hữu tốt. MV ‘Nữ thần’ lần này là do một người đạo diễn khác chủ trì tuy nhiên anh ta vì dễ xảy ra vấn đề nên bị công ty sa thải. Mặt khác công ty lại tìm đến Cố Cương muốn anh ta tiếp quản. Cố Cương không có từ chối, còn bỏ lại vài cái MV khác để đến quay cho ‘Nữ thần’ trước. Những thứ này đều bởi vì tình nghĩa với Mạc Diễm, năm đó khi Mạc Diễm nổi tiếng cũng không ghét bỏ Cố Cương mà tiếp tục để anh ta làm đạo diễn vài MV khác nữa, Cố Cương từ đó mới đứng vững ở trong giới đạo diễn quay MV.

Lần này ‘Nữ thần’ đột nhiên gặp sự cố tai nạn, trên internet xuất hiện một loạt những anti fan soi mói nhìn chằm chằm vào Mạc Diễm, công ty cũng biết rõ đó là do công ty đối thủ chuẩn bị để công kích Mạc Diễm.

Mạc Diễm là thiên vương trẻ tuổi nhất, làm rất nhiều công ty giải trí khác phải đổ mắt đồng thời bởi vì trẻ tuổi mà làm trở ngại đến rất nhiều nghệ sĩ khác.

Trước khi gặp chuyện không may Mạc Diễm còn ở nước ngoài, đến khi quay phim xong được Phong Thành gọi điện đến nói mới biết ‘Nữ thần’ xảy ra những chuyện kia. Đối với chuyện công ty dùng vai diễn mới của anh đi tuyên truyền trấn áp tin cũ làm Mạc Diễm có chút bất mãn. Chỉ có thể nói lần sau không được dùng đến chiều này nữa liên trở về gấp phối hợp với công ty quay MV.

Lần này trở về quay MV, Mạc Diễm chỉ cần quay vài cảnh góp mặt thôi nhưng bây giờ mọi chuyện lại thay đổi, giống như việc kế hoạch lúc trước là không có chuyện anh cùng nữ chính MV phải quay cùng nhau. Sau hi sự việc kia xảy ra, mọi việc trong đoàn đều phải sắp xếp lại.

Mạc Diễm vốn không có ý định đi phối hợp với công ty, nhưng sau ngày đầu tiên tới phòng quay tìm Cố Cương anh đã thấy An Tâm mặc một bộ váy trắng nhẹ nhàng nhảy múa. Mạc Diễm không thể phủ nhận một điều, đàn ông là loại động vật thiên về thị giác, vẻ đẹp của An Tâm trong một khắc kia làm cho anh có chút động tâm.

Bất quá cũng chỉ một chút mà thôi, mặc dù đây là lần đầu tiên trong nhiều năm qua nhưng Mạc Diễm vẫn dễ dàng đem cảm xúc của mình đè lại bởi vì anh không tin chuyện nhất kiến chung tình. Cho nên khi đối mặt với An Tâm anh vẫn có thể nhìn cô một cách bình tĩnh lãnh đạm.

Chỉ là mấy ngày nay trong đầu Mạc Diễm luôn xuất hiện khuôn mặt tươi cười của An Tâm. Chính vì vậy nên khi Cố Cương gọi bảo anh đến phòng quay thì ma xui quỷ khiến thế nào mà anh lại tới ngay, cùng anh ta xem những đoạn phim quay được ngày hôm nay.

“Cậu hãy nhìn nữ thần đáng yêu cùng gọi cảm này xem, tôi cảm thấy An Tâm quay rất tốt rất có hương vị. Hiện tại chỉ còn phần nữ thần lãnh diễm, kiểu lãnh diễm cần dùng đến tông màu đen nhưng tôi vẫn có cảm giác thiếu thiếu cái gì đấy, cậu có ý tưởng gì hay không?” Cố Cương xem đi xem lại những đoạn quay của An Tâm sau đó hỏi Mạc Diễm không biết tại sao đang ngăn người bên cạnh.

Mạc Diễm đang ngẩng đầu nhìn vào màn hình lớn, màn hình đang chiếu cảnh An Tâm làm mặt mèo đối diện với bọn họ. Khi Mạc Diễm đang chăm chú nhìn thì Cố Cương cũng chú ý tới chỗ đó, đột nhiên anh ta nhớ tới cái gì đó liền quay đầu cười như không cười nhìn Mạc Diễm.

“Người anh em, ngày mai cậu cho tôi mượn con mèo đen đến dùng một chút nha!”

Mạc Diễm nghe Cố Cương nói như vậy cũng biết là anh ta muốn dùng Đoàn tử để làm đạo cụ cho phần quay nữ thần lãnh diễm.

Lúc ấy anh không trả lời anh ta, Cố Cương còn cho là anh cự tuyệt rồi nhưng đến hôm nay, Mạc Diễm cũng không biết chính mình bị làm sao vì cái gì lại mang theo Đoàn tử đến phòng quay.

Sau đó vì được nhìn thấy một mặt khác của An Tâm mà những buồn bực của anh từ sáng đến giờ đã tan biến khá nhiều.

“A Diễm, mang Đoàn tử lại đây, đặt đằng sau An Tâm đi!” Cố Cương điều chỉnh tốt ống kính, thấy An Tâm đã ổn định liền sai bảo Mạc Diễm đến.

Những người xung quanh đều tỏ ra bất mãn với Cố Cương, tại sao lại có thể sai gọi Mạc Thiên Vương mang đạo cụ cho anh ta chứ.

Mạc Diễm nghe Cố Cương gọi anh liền ôm Đoàn tử thân nhiên đi đến. Sau khi bỏ Đoàn tử tới sau người An Tâm anh còn xoa xoa đầu nó một cái mới lui ra ngoài đi đến sau lưng Cố Cương, nhìn về An Tâm ở phía trước.

An Tâm lúc này đang mặc một thân váy dài màu đen cao quý, gió từ máy quạt thổi làn váy nhẹ nhàng tung bay, mơ hồ lộ ra bắp chân trắng nõn. Hai màu đen trắng đối lập trong không gian làm hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Làn váy của An Tâm bay bay về hướng Đoàn tử ở phía sau làm hấp dẫn sự chú ý của nó. Cảnh này quay được lại thành ra Đoàn tử nhìn về phía An Tâm còn cô thì mang về mặt lạnh lùng nhìn về phía trước.

“OK, đổi cảnh tiếp theo, Mạc Diễm cậu tới chỉ huy Đoàn tử để cho nó đi đi lại lại theo An Tâm đi.” Cố Cương bây giờ đã hoàn toàn đem Mạc Diễm thành người chạy việc để sử dụng.

Từ khi bắt đầu quay Mạc Diễm đều mang về mặt lãnh đạm đứng ở ngoài, đứng ở phía trước An Tâm, khi An Tâm bắt đầu di chuyển anh liền vẫy vẫy tay với Đoàn tử ý bảo nó đi theo cô. Chỉ là Đoàn tử lại hiểu sai ý của anh, nhìn thấy anh vẫy tay với nó liền tỏ vẻ vui mừng chạy về phía anh.

An Tâm đang từ từ đi theo hướng gió cho nên Đoàn từ về một cái liền vượt qua cô chạy ra ngoài.

Cố Cương thấy được hình ảnh trong camera, đầu tiên là An Tâm với làn váy bay múa đang rất có khí chất đi về phía trước ống kính thì con mèo nhỏ bỗng thay đổi một bộ dáng vui vẻ chạy ra ngoài.

Hình ảnh đang đẹp đang ưu nhã như vậy vào thời điểm Đoàn từ chạy trốn ra ngoài làm cho hồng bét.

“Thật là...” Cố Cương mở miệng muốn mắng Mạc Diễm chỉ đạo con mèo sai lầm nhưng cũng may lí trí nói cho ông biết người đối diện là ai nên liền ngừng lại.

“Làm lại, làm lại...” Cố Cương để An Tâm đứng vào vị trí cũ, Đoàn từ cũng bị Mạc Diễm ôm thả xuống sau lưng cô. Mạc Diễm đi qua bên người An Tâm làm cô vô ý thức quay đầu lại nhìn anh, thấy anh đưa tay gõ nhẹ lên đầu mèo con, mèo con ngẩng đầu nhìn anh đầy ửng khuôn. Mạc Diễm liền mặt lạnh lại, vuốt vuốt vào chỗ anh vừa mới gõ.

Nhìn thấy một màn như vậy làm An Tâm rất muốn cười, mặc dù khi Mạc Diễm làm như vậy cả khuôn mặt đều là băng sơn nhưng không biết tại sao An Tâm chính là nhìn ra Mạc Diễm đối với Đoàn từ tuy là ảo não vì vừa rồi nhưng cũng rất là sùng ái.

Chờ Đoàn từ vào cũng vào vị trí, đạo diễn liền hô bắt đầu. Lần này Mạc Diễm lại ngoắc ngoắc tay, Đoàn từ liền bắt đầu di chuyển một cách ưu nhã cao ngạo, từng bước một từ từ đi đến bên cạnh Mạc Diễm.

Mặc dù Đoàn từ không đi theo bước chân An Tâm nhưng vẫn đứng theo phương hướng quay nên tạo ra cảm giác là nó cũng đang đi theo đuôi An Tâm.

Cố Cương quay hết được cảnh này thì thấy hưng phấn nhìn lại nhiều lần, cảm thấy rất là hài lòng liền vung tay lên nói “Hôm nay kết thúc ở đây đi.”

Tất cả nhân viên nghe vậy liền hoan hô ầm ỹ vì có thể tan việc sớm. Cố Cương nhân cơ hội lại tuyên bố một chuyện làm cho mọi người thật hưng phấn:

“Ngày kia chúng ta sẽ xuất phát đi Paris quay ngoại cảnh!”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Trên đường phố Paris hoa lệ, ánh mắt Mạc Diễm luôn đuổi theo bóng dáng một cô gái mặc đồ trắng ngà ở phía trước. Cô gái đang nhẹ nhàng khoan khoái bước đi về phía trước, tay Mạc Diễm đã vài lần chạm tới được làn váy của cô làm cho anh cảm thấy trong lòng ngứa ngáy nghĩ muốn nắm chắc. Nhưng mỗi khi anh chuẩn bị dùng sức nắm lấy thì cô gái đó lại như gần như xa bước qua làm anh chỉ nắm đến không khí mà thôi.

Ánh mắt Mạc Diễm càng sâu hơn, tăng nhanh bước chân đuổi theo cô gái lúc này đã đi đến chỗ rẽ, một nụ cười duyên cứ thế quay lại nhìn vào Mạc Diễm. Mạc Diễm nhìn không được đưa tay ra muốn sờ vào khuôn mặt tựa như ảo mộng dưới ánh mặt trời này. Vào lúc đó cô gái lại cười, quay đầu hướng về phía cuối hẻm đi đến lưu lại Mạc Diễm với bàn tay còn ở giữa không trung.

Mạc Diễm thu tay lại chạy theo cô gái đến chỗ ngoặt nhưng không còn nhìn thấy bóng dáng cô đâu nữa mà chỉ còn ngó hẻm sâu hút. Mạc Diễm không thấy người đâu thì về mặt đầy buồn bã mất mát.

“OK! Tất cả đều qua!” Cố Cương lớn giọng một tiếng, đem hình ảnh duy mỹ dưới ánh mặt trời kia đánh vỡ làm cho mọi người khinh bỉ một phen.

Mạc Diễm thu về mặt phiến muộn lại, khôi phục một bộ mặt băng sơn.

“Không hổ danh là ảnh đế, về mặt diễn thật thích hợp!” Cố Cương gọi Mạc Diễm lại xem đoạn quay vừa rồi, vừa xem xong liền vỗ bả vai anh khen ngợi.

An Tâm đi tới từ chỗ ngõ hẻm, Cố Cương thấy cô cũng không keo kiệt ngắt đầu khen vài câu “Thời gian quay đầu cô nắm rất chắc, khuôn mặt tươi cười cũng rất đẹp.”

An Tâm nghe xong thì thở phào nhẹ nhõm, đoạn này đã quay mấy lần, lần nào cũng không hoàn chỉnh, may mắn lần này đã qua rồi.

“An Tâm đi thay quần áo đi, chúng ta sẽ đến nhà thờ quay đoạn nữ thần thanh thuần.” Cố Cương phân phó nhân viên thu dọn đạo cụ rồi quay sang kêu An Tâm đi thay quần áo sau đó đến nhà thờ học hỏi hình nghiệm quay phim.

An Tâm gật đầu tiếp nhận quần áo trợ lý đưa đến, đi vào phòng thay đồ lại nhanh chóng ra để thợ trang điểm tháo trang sức cùng trang điểm lại cho cô.

Đến nhà thờ, Cố Cương gọi An Tâm vào giáo đường lớn “Bây giờ cô hãy nhắm mắt đối diện với gian thánh tạo kiểu đang cầu nguyện biết không? Về mặt thì tôi không cần nói cô cũng biết rồi chứ?”

Cố Cương nói xong, An Tâm liền gạt đầu đồng thời đan hai tay vào nhau để ở trước ngực sau đó nhắm mắt lại cúi đầu.

Cố Cương nhìn về mặt thành kính của An Tâm, biểu hiện một cảm giác hy vọng cùng thánh khiết. Ông cười lớn nói “Tốt lắm, chút nữa cứ diễn như vậy là được.”

An Tâm mở mắt ra xoay người lại đối mặt với chính giữa nhà thờ lớn. Cố Cương thì bắt đầu an bài những động tác Mạc Diễm cần diễn.

“A Diễm, khi bắt đầu quay cậu sẽ đứng ở một bên nhìn vào An Tâm đang cầu nguyện. Sau khi tôi quay xong cánh An Tâm sẽ lia máy ngay ra chỗ cậu rồi đưa ra xa quay cả hai người.”

Cố Cương chờ Mạc Diễm và An Tâm vào vị trí chuẩn bị tốt liền về chỗ máy quay hô bắt đầu.

Cô gái đang thành kính cầu nguyện không biết sau lưng mình còn có người đang nhìn. Ánh sáng bên ngoài chiếu vào làm hình bóng của cô hắt lên tường trắng nhà thờ, bởi vì tác dụng của quang cảnh cùng bóng dáng tạo hiệu ứng giống như Mạc Diễm vẫn đang nhìn cô chăm chăm.

Mạc Diễm không dời mắt, vẫn dõi theo hình ảnh cô gái kia, từ xa nhìn lại anh cùng cô vẫn chưa thay đổi khoảng cách. Mạc Diễm chỉ cần bước vài bước là có thể đến gần cô nhưng trên mặt anh lại đầy vẻ u buồn, làm cho người ta cảm giác được khoảng cách kia thật gần nhưng hai người lại như xa cách biển trời.

“OK!” Cố Cương lại một lần nữa lên tiếng làm phá hư cảnh đẹp, An Tâm lập tức mở mắt ra chờ xem đạo diễn có ý kiến thế nào về đoạn vừa rồi.

Cố Cương nhìn xuống máy quay, cảm thấy lần quay này hiệu quả vượt qua cả mong đợi, muốn kết thúc công việc ở chỗ này, chuyển qua khu tòa thành cổ xưa quay tiếp.

Đến tòa thành, An Tâm lại đổi một bộ váy đen, Đoàn tử cũng theo đó bị mang đến.

“A Diễm, cậu đưa Đoàn tử cho An Tâm ôm, An Tâm ngồi ở chỗ ghế salon ôm con mèo, từ từ vuốt ve lưng nó.”

Cố Cương tiếp tục an bài các động tác cho An Tâm, nhưng An Tâm lo lắng Đoàn tử không muốn để cho cô ôm còn có thể cào cô nữa nên cô chần chừ không dám ngồi xuống.

Mạc Diễm đang ôm Đoàn tử, nhỏ giọng nói với nó gì đó rồi đi đến trước mặt An Tâm đem Đoàn tử đưa tới cho cô.

“Nó sẽ không cào cô nữa đâu!” Mạc Diễm lên tiếng bảo đảm, đây là lần đầu tiên An Tâm nghe được Mạc Diễm nói chuyện với cô nên ngây ngốc một hồi mới nói cảm ơn với anh, đưa tay ôm lấy Đoàn tử.

Đoàn tử gãy dạ liền bị Mạc Diễm vỗ nhẹ lên người, nó úy khuất kêu lên một tiếng rồi không cử động nữa an phận để An Tâm ôm vào lòng.

An Tâm ngồi vào ghế sofa, sau lưng là một bức tranh màu tối làm nền. Trên người cô mặc một bộ váy đen, trong lòng ôm mèo đen cùng màu váy như hòa vào làm một, ai không chú ý sẽ không thể nhìn đến mèo đen. Khi Đoàn tử nghe tiếng Mạc Diễm mà quay đầu về phía ống kính liền quay được một đôi mắt trong màu hổ phách, toàn cảnh màu đen huyền bí phụ trợ làm cho đôi mắt ấy đặc biệt bắt mắt.

Cố Cương không quay An Tâm trước mà đem ống kính lia từ dưới lên trên, bắt đầu là cảnh An Tâm đưa tay đến trên lưng Đoàn tử từ từ sờ, bàn tay trắng nõn đặt trên bộ lông màu đen càng làm thêm nổi bật, đem ánh mắt mọi người hấp dẫn đến.

Đến khi quay đến mặt An Tâm, một đôi mắt lạnh băng bề ngoài nhìn về phía trước, trong cảnh nền u tối càng để lộ ra khuôn mặt tinh xảo, chiếm toàn bộ cảnh vật.

An Tâm quay xong cảnh này lại quay đến cảnh ôm Đoàn tử lên lầu.

Cảnh còn lại là An Tâm đứng trên đầu cầu thang, mặt không chút thay đổi nhìn Mạc Diễm ở phía dưới. Mạc Diễm vừa động, Đoàn tử đang ở trong lòng cô liền từ trên cao nhảy xuống dưng vào người anh.

“Màn này sẽ được xử lý hình ảnh, khi mèo đen nhảy tới trên người A Diễm thì cậu sẽ biến mất không còn thấy nữa.” Cố Cương xem lại hình ảnh, chỉ vào lúc mèo đen nhảy đến trên người Mạc Diễm, nói qua về việc xử lý hình ảnh chỗ này ra sao.

An Tâm đứng một bên nghe, cô thấy Cố Cương đem tất cả các đoạn quay phóng lên nhưng là không biết rõ cuối cùng ông ấy sẽ cắt nối biên tập những đoạn này như thế nào.

“Hôm nay quay đến đây thôi, mọi người cũng mệt mỏi rồi, thu dọn đồ đạc rồi chúng ta có thể về khách sạn.” Cố Cương nói xong mọi người liền hoan hô một tiếng, sau đó tay chân lạnh lẽu thu dọn đồ, rồi từng nhóm người lên xe trở về khách sạn.

An Tâm trở lại khách sạn, chạy thẳng về phòng mình đi đến nhà vệ sinh đem mặt tẩy trang, sau đó tắm rửa sạch sẽ liền bỏ nhào lên giường muốn đi ngủ.

Lúc này Giản Khiết gọi điện thoại tới, An Tâm tóm tắt lại hành trình hôm nay cho cô ấy, Giản Khiết dặn dò cô vài câu rồi cúp điện thoại. An Tâm cảm thấy đói bụng, dùng tiếng anh gọi điện thoại cho phục vụ mang đồ ăn đến, sau khi ăn nó cô đặt lại chuông báo thức rồi đi ngủ luôn.

Ngày hôm sau chỉ cần quay một cảnh đó là nữ thần gọi cảm nên thời gian rất dư giả, An Tâm đeo kính râm được an bài vào một chiếc xe mui trần màu đỏ. Cô lái xe đi từ từ một đoạn, có người mang camera ngồi vào vị trí bên cạnh quay lại một bên mặt cô lúc lái xe.

Dừng lại xe, An Tâm lấy kính râm xuống, hất mái tóc dài đối với Mạc Diễm bên ngoài xe bày ra vẻ mặt mỉa mai. Mạc Diễm ngồi vào vị trí bên cạnh lái xe rồi hai người đối mặt nhìn nhau chăm chú.

“An Tâm, lúc bắt đầu quay cô sẽ dùng ánh mắt mê hoặc nhìn Mạc Diễm, đưa tay ra đặt nhẹ lên ngực anh ta. Còn Mạc Diễm sẽ dùng tay vuốt nhẹ đầu tóc An Tâm sau đó không chịu được mê hoặc mà tiến lên hôn An Tâm.” Cố Cương nói một hồi những động tác cần quay. An Tâm nghe được phải diễn cảnh hôn liền khẩn trương, muốn mở miệng hỏi có thể hủy bỏ đoạn hôn này hay không lại nhớ tới Giản Khiết đã dặn cô tất cả phải nghe theo lời đạo diễn, không cho phép cự tuyệt.

An Tâm nghĩ đến lời Giản Khiết nói, mở miệng nhưng lại không nói lời gì, cô bây giờ là đang làm việc, không có nhiều quyền cự tuyệt như vậy.

Lúc Cố Cương kêu bắt đầu, An Tâm đầu tiên có chút cứng ngắc nhưng khi nhìn đến vẻ mặt ‘thâm tình’ của Mạc Diễm cô không tự giác bị dẫn dắt vào cảnh quay, quên hết bốn phía, theo lời đạo diễn mới an bài đối với Mạc Diễm tươi cười tự nhiên đồng thời vươn tay trái ra như có như không chạm nhẹ lên ngực anh.

Cả cảnh quay hết sức tự nhiên duy mỹ nên không có ai chú ý tới lúc Mạc Diễm bị ngón tay An Tâm chạm vào, thân mình liền cứng lại.

Mạc Diễm vẫn không dời mắt khỏi khuôn mặt An Tâm, khi đôi môi đỏ mọng của cô theo hô hấp mà khẽ nhếch lên làm ánh mắt anh lập tức bị hấp dẫn. Vào lúc một ngón tay nữa của An Tâm chạm vào người anh, Mạc Diễm cảm thấy trong lòng có gì đó từ từ sụp đổ, trong đầu một mảnh trống rỗng, theo bản năng cúi người hôn lên đôi môi đỏ mọng kia.

Cố Cương ở sau máy quay nhìn thấy cảnh Mạc Diễm đích thân hôn lên môi An Tâm thì ngừng đầu, không nhìn vào máy quay nữa mà nhìn thẳng vào hai người đang diễn kia. Chứng kiến vẻ say mê trong mắt Mạc Diễm, Cố Cương khẽ nhủ mấy sau đó hô một tiếng “OK!”

Tiếng hô này làm Mạc Diễm sực tỉnh, anh nhanh chóng tách ra khỏi người An Tâm rồi nhảy khỏi xe thể thao, không đợi Cố Cương nói thêm cái gì liền xoay người đi về phía xe của mình.

An Tâm ngồi trên xe mặt đỏ bừng, nghĩ đến chuyện vừa mới mắt đi nụ hôn đầu tiên liền đỏ mặt ngồi ngây ngốc.

Trong xe của mình, Mạc Diễm hưng phấn cho mình một quyền bởi vì anh vừa mới mất không chế.

Mặc dù Cố Cương không nói là hôn giả nhưng Mạc Diễm biết ông ta an bài cũng nhất định là hôn giả, mà anh lại không khống chế nổi trực tiếp hôn thật.

Từ khi xuất đạo đến nay, Mạc Diễm không biết thế nào là hôn môi, kể cả ngẫu nhiên có quay phim cần diễn đến cảnh hôn thì toàn bộ giới giải trí ai cũng biết anh đều kiên trì diễn hôn giả, từ trước đến nay anh chưa bao giờ cùng diễn viên nữ hôn trực tiếp.

Nhưng vừa rồi Mạc Diễm lại không chịu nổi đôi môi đỏ mọng đầy mê hoặc của An Tâm, anh đã trực tiếp làm việc mà vài ngày nay anh đều muốn làm.

Mạc Diễm không thể phủ nhận anh đã bị An Tâm hấp dẫn, vào những lúc đối mặt với cô anh đều phải toàn lực khắc chế bản thân để cho mình không làm ra những chuyện kỳ quái.

Hai ngày này trong lòng Mạc Diễm rất là phức tạp, lần đầu tiên xuất hiện một thứ tình cảm xa lạ như vậy làm cho anh không biết phải làm sao.

Thời điểm An Tâm tươi cười với anh, anh không nhận được xúc động muốn ôm cô vào lòng. Lúc cô nhìn anh, anh thật muốn cúi xuống hôn cô. Như vừa lúc này khi cô chạm vào người anh đã làm trong lòng anh nảy sinh ra vô số khát vọng, những khát vọng đó làm anh điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Trong khách sạn, Cố Cương gọi điện thoại hỏi Mạc Diễm có muốn đến quán bar ăn mừng với bọn họ không. Bởi vì đang có chuyện trong lòng nên Mạc Diễm muốn cự tuyệt lại nghe được Cố Cương nói “Ngày mai chúng ta sẽ trở lại thành phố D, tối nay toàn thể nhân viên sẽ đi quán bar thư giãn, cậu không muốn đến tham gia nào nhiệt một chút sao?”

Mạc Diễm nghe vậy liền biết rằng An Tâm cũng sẽ đi cùng mọi người, trong lòng có một cỗ xúc động rất muốn gặp cô vì vậy anh đáp ứng lời mời của Cố Cương.

“Tôi sẽ tới ngay!”

Bên trong sân nhảy, dưới ánh đèn ngũ sắc mọi người đều tháo bỏ thận trọng, cùng lắc lư theo âm nhạc. Khi âm nhạc thêm sôi động mạnh mẽ mọi người

càng thêm phóng túng chính mình cùng nhau điên cuồng theo tiếng nhạc.

Mạc Diễm đi vào quán bar, không liếc qua sàn nhảy mà đi thẳng vào trong tìm Cố Cương. Quả nhiên thấy được anh ta đang ngồi uống rượu bên quầy, anh nhìn một vòng nhưng không thấy An Tâm đâu còn cho rằng cô chưa tới. Trong lòng anh cảm thấy có chút bức bối nhưng vẫn đến ngồi cạnh Cố Cương.

Cố Cương uống đã có chút lâng lâng nên khi thấy Mạc Diễm đến cũng chỉ cười ngây ngô, Mạc Diễm gọi một ly rượu, cùng chạm cốc uống với anh ta.

Lúc này âm nhạc thay đổi, người ở sàn nhảy cũng theo đó vui vẻ bỏ đi, Mạc Diễm vốn không để ý gì đến bên đó nhưng lại vô tình nhìn qua, thấy được bóng dáng người nào đó thì không thể dời mắt khỏi thân ảnh xinh đẹp kia nữa.

Trong sàn nhảy, An Tâm đang đứng đưa thân mình, đuôi tóc theo cử động của cô mà lay động, nhẹ lướt qua bờ vai trắng nõn, xương quai xanh xinh đẹp như ẩn như hiện.

An Tâm chỉ đơn giản nhún nhảy, không làm ra động tác khiêu khích nào nhưng cô không biết rằng những động tác đơn giản đó cộng thêm nụ cười vui vẻ nơi khóe miệng đã làm bao nhiêu người mê muội, làm cho những người đàn ông càng thêm hưng phấn.

Mạc Diễm thấy một vài người đàn ông bắt đầu mon men tiến tới gần An Tâm, đầu óc còn chưa kịp suy nghĩ gì nhưng thân thể đã đứng lên tiến đến sàn nhảy, xuyên qua đám người đến thẳng chỗ An Tâm.

An Tâm còn đang nhắm mắt đứng đưa hường thụ âm nhạc cho nên không biết mọi chuyện xảy ra xung quanh.

Đột nhiên bị một người cầm tay kéo đi cô mới hoảng sợ mở mắt, thấy Mạc Diễm đã kéo cô đi qua đám người ra khỏi sàn nhảy.

“Anh... Anh làm gì vậy?” Khi nhìn rõ là Mạc Diễm, An Tâm kinh ngạc tròn to hai mắt, không biết tại sao anh ấy lại kéo cô ra ngoài rồi.

Mạc Diễm không trả lời An Tâm mà trực tiếp nắm tay cô kéo ra khỏi quán bar. An Tâm giãy giụa vài cái làm Mạc Diễm càng nắm chặt hơn, tăng nhanh bước chân dẫn cô đến một chỗ yên tĩnh, lúc này anh mới buông tay cô ra.

“Cô có biết những người đàn ông kia đang sắp lại gần cô hay không? Bọn họ muốn làm gì cô không biết sao? Cô cái gì cũng không biết còn dám để bọn họ dựa vào gần như vậy!” Mạc Diễm buông tay An Tâm ra, trong lòng bởi vì tức giận nên mở miệng liền giáo huấn cô.

An Tâm kỳ quái nhìn Mạc Diễm, không biết vì sao anh lại nói với cô bằng giọng điệu khó chịu như vậy?

Mạc Diễm thấy ánh mắt cô mơ hồ không hiểu, khó chịu trong lòng tản đi không ít, thanh âm cũng khôi phục về bình thường nói với cô “Quán bar không phải là nơi giải trí tốt đối với con gái, những người đàn ông ở đó đều không có ý tốt, cô ăn mặc gợi cảm như vậy sẽ rất dễ bị trêu chọc.”

An Tâm ‘A’ một tiếng, nhìn lại quần áo của mình cảm thấy cũng không có gì gợi cảm như vậy mà. Hôm nay cô đột nhiên hứng trí nên cũng muốn đi quán bar với mọi người, cô cũng không dám mặc những đồ quá gợi cảm đâu.

Mạc Diễm không biết những suy nghĩ của An Tâm, tiếp tục nghiêm túc dặn dò cô “Con gái ở quán bar uống rượu say rất dễ bị chiếm tiện nghi, về sau ít đi tới những chỗ như vậy thôi.”

“Tôi biết, vậy nên đến quán bar tôi đều không uống rượu.” An Tâm giải thích một câu, hôm nay là đạo diễn gọi cô tới để ăn mừng, cô vốn muốn cự tuyệt nhưng bởi vì từ trước đến nay cô chưa đến quán bar lần nào nên cũng có chút tò mò liền tới.

Lần đầu tiên tới quán bar, An Tâm đối với cái gì cũng hiếu kỳ, nhưng vẫn không dám uống rượu. Một là sợ cô uống say sẽ làm ra trò cười gì đấy, hai là sợ bên cạnh cô không có người tin cậy, sau khi uống rượu say xảy ra chuyện gì cũng không biết được.

Bởi vì cô không đụng đến rượu làm cho những người muốn uống cùng cô có chút mất hứng, khi An Tâm thấy vài nhân viên trong đoàn đặt chén rượu xuống chạy tới sàn nhảy khiêu vũ thì cô cũng dứt khoát đi vào theo. Sau đó cũng học theo những người bên cạnh lắc lư theo nhạc.

Mới đầu An Tâm còn có chút lúng túng sau dần cũng thích nghi với sàn nhảy, cô cảm thấy thật thích thú, cả người thả lỏng hòa vào cùng âm nhạc. An Tâm được thể nghiệm một loại buông lỏng khác mà trước đây cô chưa bao giờ biết đến.

“Không uống rượu là tốt, về sau không cho đến quán bar uống rượu biết không?” Mạc Diễm nghe An Tâm nói không uống rượu thì thở phào nhẹ nhõm nhưng giọng điệu vẫn bảo trì nghiêm túc dặn dò cô.

An Tâm cũng không biết tại sao khi nghe Mạc Diễm nói như vậy cô liền ngoan ngoãn đáp ứng.

Mạc Diễm thấy cô ngoan như vậy thì không nhịn được đưa tay ra muốn sờ đầu cô, cũng may lí trí của anh vẫn còn tỉnh táo cho nên đã khắc chế được bàn tay mình đưa qua mà lại chuyển hướng đưa tay đến bên môi ho một tiếng.

“Năm nay cô bao nhiêu tuổi rồi?” Mạc Diễm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của An Tâm thì không nhịn được muốn hỏi tuổi của cô.

An Tâm không rõ vì sao Mạc Diễm lại muốn hỏi tuổi của cô, cô cảm thấy tuổi không phải là bí mật gì nên hào phóng nói cho anh biết “Tôi 24 tuổi rồi.”

Tầng đá trong lòng Mạc Diễm tạm thời được đặt xuống, tuổi bọn họ chênh lệch không quá lớn, như vậy về sau điểm khác nhau của bọn họ sẽ càng ít

hon.

“Tôi đưa em về phòng, nghỉ ngơi sớm đi.” Mạc Diễm nói xong liền xoay người cùng An Tâm đang không hiểu gì trở về khách sạn.

Đến trước phòng An Tâm, Mạc Diễm cũng không đi ngay mà nhìn An Tâm đi vào.

An Tâm dùng thẻ mở cửa phòng, quay đầu do dự nhìn Mạc Diễm không biết phải nói gì. Cuối cùng nghĩ tới những lời tối nay anh nói với cô liền cúi người chào sau đó hết sức chân thành nói rõ “Cám ơn tiền bối đã chỉ bảo.”

Mạc Diễm “...”

An Tâm nói xong liền đóng cửa, để lại Mạc Diễm với một búng máu còn nghẹn trong lòng. Anh rất muốn đập cửa phi vào đem An Tâm lôi ra nói rõ ràng, tối nay anh làm như vậy mới không phải cái gì mà tiền bối dạy bảo hậu bối, anh lấy tư cách là một người đàn ông muốn nói với cô.

Nguyên nhân anh làm như vậy là...

Đúng vậy, nguyên nhân hôm nay anh làm như vậy là cái gì?

Mạc Diễm nhất thời sững sốt, từ khi có nụ hôn kia, anh đã cảm thấy mình khác rồi, những chuyện anh làm đều là trước kia chưa từng có.

Anh đối với An Tâm đến cùng là cảm giác gì, Mạc Diễm nhắm hai mắt để cho chính mình bình tâm xem lại những tình cảm rung động trong lòng kia.

Anh chưa bao giờ tin chuyện nhất kiến chung tình, bởi vì cái gọi là nhất kiến chung tình ở trong mắt anh chính là gặp sắc này lòng tham.

Lần đầu tiên nhìn thấy An Tâm, lúc bị cô thu hút Mạc Diễm chính là có ý nghĩ như vậy đi ngăn chặn chính mình. Anh cảm thấy rung động lúc đó chỉ là vì đối diện với cái đẹp nên thân thể theo bản năng nảy sinh cảm giác chứ không phải là phản ứng của lý trí trong tâm hồn. Bởi vậy nên Mạc Diễm làm cho chính mình bài xích An Tâm, không muốn bởi vì kích động nhất thời mà dựa vào gần hay là theo đuổi qua loa, như vậy đối với An Tâm là không tôn trọng cũng là đối với anh không tôn trọng. Anh là con người chứ không phải là động vật không có tiến hóa, dựa vào phản ứng của thân thể mà chọn lựa bạn đời. Anh muốn theo đuổi bạn gái cũng là muốn tìm kiếm bạn đời, anh hy vọng tìm được một người con gái có tâm hồn cùng anh hòa hợp.

Hai người đến với nhau không phải bởi vì bọn họ có vẻ ngoài xuất chúng mà phải xuất phát trên cơ sở tình thần cùng tâm hồn phù hợp.

Sau bởi những hành động của An Tâm lại tác động đến anh làm anh không thể bài xích cô nữa mà chỉ muốn tiến lại gần cô hơn, độc chiếm cô cho riêng anh.

Bắt đầu vào lúc An Tâm nhìn anh, trong ánh mắt cô tràn đầy những sắc thái khác nhau, những sắc thái đó hẳn là cũng nóng bỏng như anh bây giờ.

“Mạc Diễm, anh yêu cô ấy.”

Trong lòng Mạc Diễm đang có một âm thanh đến nói cho anh biết, nguyên nhân những khác thường gần đây của anh là gì, những khác thường này đã phá vỡ những suy nghĩ cố hữu trong lòng anh về việc lý giải tình yêu. Nhất kiến chung tình, vào lần đầu tiên khi nhìn thấy An Tâm anh đã thích cô rồi.

Mặc cho anh đã dè dặt cỡ nào, thân thể so với tâm của anh đã nhanh chóng đưa ra quyết định là phải tiến lại gần cô hơn. Nhưng là anh chung tình bởi bề ngoài xinh đẹp của An Tâm sao?

Vấn đề này làm Mạc Diễm khẽ cười ra tiếng, lúc trước là tại anh thiếu suy nghĩ, nếu anh là người chỉ thích vẻ ngoài xinh đẹp thì tại sao ở trong giới giải trí nhiều năm như vậy, gặp qua nhiều người còn xinh đẹp hơn so với An Tâm anh lại không có động tâm. Đến bây giờ anh còn chưa rõ ràng lắm việc An Tâm thu hút anh ở điểm gì nhưng hiện tại anh đã biết một điều đó chính là anh yêu cô mất rồi, anh đã động tâm với cô.

Sau khi thông suốt tình cảm của chính mình, Mạc Diễm dễ dàng dè xuống, bắt đầu nghĩ tới chuyện làm thế nào để theo đuổi an Tâm.

An Tâm bên kia lại không có nhiều rối rắm như vậy, trở về phòng cô liền đi tắm rửa rồi đi ngủ.

Ngày hôm sau tất cả mọi người cùng lên đường trở về thành phố D, Mạc Diễm cũng đi cùng chuyến bay với bọn họ. Chỉ là khác nhau ở chỗ anh được công ty đặt cho chỗ ngồi là ở khoang hạng nhất còn mọi người căn cứ theo thân phận chức vụ phân biệt ngồi ở khoang thương vụ cùng khoang phổ thông.

Mạc Diễm tuy ngồi ở khoang hạng nhất nhưng trong lòng vẫn không yên, cự tuyệt sự phục vụ ân cần của tiếp viên hàng không, anh đứng lên hướng về phía khoang phổ thông đi tới.

Khi đến khoang thương vụ ngoại trừ thấy Cố Cương đang ngủ cùng một vài nhân viên ra thì không thấy An Tâm đâu.

Mạc Diễm có chút không vui đánh thức Cố Cương “Tại sao lại để nữ chính ngồi ở khoang phổ thông chứ?”

Cố Cương đang mơ mơ màng màng ngủ thì bị đánh thức, thấy Mạc Diễm nhưng nhất thời còn không kịp phản ứng xem Mạc Diễm nói cái gì. Sau khi tỉnh hẳn nghe ra ý tứ của Mạc Diễm mới dùng ánh mắt quý dị nhìn anh

“Cậu là nghiêm túc?” Cố Cương vẻ mặt nghiêm túc hỏi Mạc Diễm, Mạc Diễm biết Cố Cương hỏi chính là chuyện anh là nghiêm túc thích An Tâm nên

đôi với anh ta “Ừm” một tiếng.

Cố Cương nghe được đáp án trong lòng liền tính toán, đưa tay chụp một cánh tay của Mạc Diễm cùng cảm thán “Tiểu tử cậu đó, hôm trước tôi thấy cậu hôn thật đã biết cậu có gì không đúng rồi.”

Hôm trước khi Cố Cương chứng kiến cảnh Mạc Diễm diễn hôn với An Tâm đã cảm thấy có gì đó không đúng, Mạc Diễm nhiều năm qua đều kiên trì thích sạch sẽ, sẽ không thực sự diễn hôn với ai nhưng cậu ta lại hôn An Tâm, chuyện đó chắc chắn có nguyên nhân. Cố Cương mơ hồ đoán là Mạc Diễm đối với An Tâm động tình.

Đến hôm nay khi bị Mạc Diễm chất vấn chuyện về An Tâm, Cố Cương có thể xác định trăm phần trăm, Mạc Diễm, tiểu tử này xong đời rồi!

“Tiểu tử cậu, khó có được lại động xuân tâm đó” Cố Cương trêu chọc Mạc Diễm vài câu, Mạc Diễm đều nhàn nhạt nghe không có làm ra phản ứng dư thừa nào cả. Cố Cương nói một hồi cảm thấy mất hứng thú liền thôi.

Cố Cương không nói gì nữa nhưng Mạc Diễm vẫn để ý đến chuyện An Tâm liền hỏi “Tại sao lại tiết kiệm khoản tiền kia mà an bài An Tâm đến khoang phổ thông? Nói như thế nào cô ấy cũng là nữ chính MV mà.”

Cố Cương nghe vậy mới nhớ tới một việc, nhìn Mạc Diễm nở nụ cười.

Mạc Diễm thấy anh ta không nói gì, còn cười đến lạ liền không nhìn được nhưn lông mày, Cố Cương không chịu nổi khí thế của anh lập tức nói:

“A Diễm, cậu không biết sao, An Tâm không cùng chúng ta trở về, cô ấy muốn ở lại Paris du ngoạn mấy ngày rồi mới về.”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

An Tâm ở lại Paris chơi được một tuần, vì không thể chống cự nổi những cuộc gọi truy hồn đoạt mệnh của Giản Khiết nên cô đã mua vé máy bay trở về thành phố D ngay.

Vừa xuống máy bay cô liền bị Giản Khiết chặn lại, không để cho An Tâm có thời gian nói chuyện đem cô nhét ngay vào xe.

“Chị Giản, em không phải có ý không nhận điện thoại của chị. Chị là ở Paris phí điện thoại đường dài quá đắt”. An Tâm chấp hai tay trước ngực, muốn làm cho Giản Khiết không cần vì cô không nhận điện thoại mà nổi giận.

Giản Khiết hiện giờ không rảnh đi để ý những chuyện này, cô lái xe ra khỏi sân bay trước, cùng An Tâm nói đến chuyện khác “Hiện tại chị sẽ đưa em đi gặp đạo diễn bộ phim ‘Hán Sở tranh hùng’ để thử vai Ngu Cơ. Đây chính là miếng bánh từ trên trời rơi xuống, em hãy biểu hiện thật tốt cho chị, nếu em dám chống đối chúng ta liền nợ cũ nợ mới tính cùng một lượt.”

Giản Khiết khi nói đến ‘Hán Sở tranh hùng’ hai mắt liền sáng lên, nhưng quay sang An Tâm hai mắt lại lộ vẻ hung ác dằn dò cô phải thử vai cho tốt.

“Khi cô còn ở Paris công ty đã giục chị phải gọi cô trở lại ngay để thử vai, thế nhưng cô lại dám không nghe điện thoại của chị. Chị đây vội muốn chết, cho rằng miếng bánh này lại muốn bay mất rồi. Cũng may hôm nay cô đã trở lại, chị đã liên lạc với đạo diễn, ông ấy đã đồng ý cho cô một cơ hội thử vai. Vậy nên cô nhất định phải nắm cho chắc, lần này là một dự án điện ảnh lớn, đạo diễn còn là Kim Nhất Minh, ông ta là nhà chế tác nổi tiếng đó, cô chỉ cần nhận được vai nha hoàn thôi chị đây đều có thể vui vẻ rồi. Không ngờ còn được vai Ngu Cơ, chị vẫn chưa thấy qua kịch bản nhưng đây là bộ phim Hán Sở tranh hùng, so với tác phẩm kinh điển Bá Vương Biệt Cơ cũng không sai biệt lắm cho nên nhân vật Ngu Cơ chắc chắn cũng sẽ có nhiều đất diễn, chị là không phải nữ chính thôi...”

“Không nói đến nữ chính, nữ phụ cũng tốt, đây là lần đầu tiên em đóng phim, có thể lộ mặt chính là cơ hội, đây còn là phim của đạo diễn Kim. Tác phẩm tâm huyết ‘Tướng quân’ đạo trước của ông ta đã lập kỉ lục phòng vé đạt hơn hai mươi tỷ, những người diễn vai phụ phim đó về sau nổi tiếng lên cũng không chỉ có một hai người thôi đâu.

“An Tâm, em nhất định phải nắm chặt cơ hội này...”

“Nhưng mà chị Giản, chị có nghĩ tới hay không, Kim đạo diễn nổi danh như vậy chắc chắn tuyển chọn diễn viên sẽ hết sức hà khắc, em diễn thế nào chị cũng biết rồi đấy, quay MV không cần phải diễn nhiều mà em còn liên tục phạm sai lầm. Hán Sở tranh hùng là một bộ phim lớn, phần diễn xuất càng phải chú trọng nhiều hơn, em muốn tham gia vào sẽ rất khó khăn.” An Tâm kỳ thật cũng không muốn cắt đứt sự kích động của chị Giản, nhưng càng nghe chị ấy nói cô càng thêm chột dạ, cô cảm thấy khó có thể đảm nhiệm được sự uy thác của chị ấy.

Giản Khiết bị An Tâm gọi cho một gáo nước lạnh, ngăn ra nghĩ đến chuyện đó đúng là mấu chốt. An Tâm ngoại trừ khuôn mặt có thể nhìn ra còn về diễn xuất thật đúng là không thể nói tới.

“Hay để chị mời cho em một thầy dạy diễn xuất, nếu em có khó khăn trong việc diễn thì có thể tham khảo học hỏi?” Giản Khiết chưa từ bỏ ý định tiếp tục ra đề nghị, An Tâm lại tàn khóc mà nhắc nhở cô ấy “Chúng ta bây giờ như đang đi trên băng mỏng vậy.”

Giản Khiết sụp đổ thét chói tai “Đều tại em đó, nha đầu chết tiệt, nếu em sớm trở về thì có thể luyện một chút diễn xuất rồi, hiện tại cũng không phải bị động như vậy.”

An Tâm ngoan ngoãn ngồi trên ghế lái phụ nghe khuyên bảo, Giản Khiết nhất thời không thể chịu được việc An Tâm không lấy được cơ hội này, quay ra quở trách cô rất nhiều chuyện.

“Trước kia chị đã kêu em có rảnh thì đi học diễn xuất đi, mỗi lần em đều đáp ứng thật tốt xong rồi lại lười biếng, thà rằng đi dạo phố cũng không chịu đi học.”

“Muốn cho em tham gia một vài bộ phim nhỏ, diễn những vai phụ trước thì em lại đồng ý đánh không đi. Nếu không nhiều năm như vậy em cũng đã có thể diễn xuất được rồi. Hiện tại như người mù đi trên băng, em cứ chờ đó mà làm cho chị mất mặt đi.”

An Tâm bị giáo huấn như con chim cút ngồi co lại trên ghế ngồi, trong lòng cũng không để ý lắm đến lời nói của Giản Khiết bởi vì những quở trách này toàn bộ là cho những chuyện mà trước kia Phi Phi ‘gây ra’.

Phi Phi tiến vào giới giải trí, mặc dù một lòng muốn nổi tiếng nhưng để lấy những trình độ kia đi cố gắng thì đến An Tâm cũng muốn lác đầu.

Ngoài việc không làm theo ý Giản Khiết đi học diễn xuất, Phi Phi còn cự tuyệt những vai diễn phụ mà chị ấy tìm cho. Bởi vì Phi Phi thuộc kiểu người nói như rồng leo làm như mèo mửa, cảm thấy chướng mắt những bộ phim nhỏ, vẫn muốn chờ đến những bộ phim lớn hơn. Nhưng Phi Phi thứ nhất là không có bối cảnh, thứ hai lại không có diễn xuất, muốn tham gia vào một bộ phim lớn là không có khả năng.

Ngay từ đầu kế hoạch mà Giản Khiết đưa ra cho Phi Phi là rất tốt. Chị ấy muốn Phi Phi tham gia một vài bộ phim nhỏ trước, lấy kinh nghiệm diễn xuất. Gương mặt đó của Phi Phi về sau chỉ cần có một cơ hội thôi là cũng rất dễ để nổi tiếng.

Nhưng Phi Phi lại không hiểu những điều này, cô ấy thấy trong giới giải trí có nhiều trường hợp chỉ dựa vào một chút hoạt động liền nổi tiếng rồi, mà phần lớn những người đó đều dựa vào ngoại hình cùng việc tuyên truyền nên Phi Phi cảm thấy cô ấy cũng có thể được như vậy.

“Thôi được rồi, tất cả đều có số của nó, hôm nay em cố gắng biểu hiện thật tốt là được rồi.” Giản Khiết thấy đã mắng đủ, tỉnh táo nói lại với An Tâm.

An Tâm nhu thuận gật đầu, Giản Khiết thấy bộ dáng cô nghe lời hơn so với trước kia trong lòng cũng tốt hơn một chút. Đến bên ngoài trường quay, sau khi ngừng xe Giản Khiết vỗ vỗ vai An Tâm an ủi “Lần này coi như là để cho em nhận chút giáo huấn, sau này phải ngoan ngoãn đi học diễn cho chị”.

An Tâm thấy Giản Khiết có chút kích động chỉ tiếc rên sất không thành thép, cũng không dám đem chuyện cô chuẩn bị rút lui khỏi giới giải trí nói ra. Cô muốn để qua một thời gian, đợi tâm tình Giản Khiết tốt hơn rồi mới nói.

“Vào thôi, để em thấy được đẳng cấp của đoàn làm phim lớn. Trước kia không phải em luôn muốn đến sao, hiện tại cho em tới được thì lại cứ đây đây.” Giản Khiết đưa An Tâm vào đoàn phim ‘Hán Sở tranh hùng’, hai người đi qua chỗ thử vai thì được yêu cầu chuẩn bị tâm lý trước.

Giản Khiết đi vào trong tìm đạo diễn Kim Nhất Minh, hỏi việc thử vai Ngu Cơ. Kim Nhất Minh gọi An Tâm đến, nhìn kỹ mặt cô rồi gật đầu nói “Ngu Cơ sẽ để cô ấy diễn, tiêu Lưu, mang hợp đầu đến đây cho bọn họ kí sau đó đưa cô ấy đi thay đồ hóa trang, vừa vận chiêu này sẽ chụp ảnh tạo hình, thêm cả cô ấy vào.”

“Kim... Kim đạo diễn, ý ngài là An Tâm đã thông qua thử vai rồi sao?” Giản Khiết nói chuyện có chút lắp bắp, tại sao Kim Nhất Minh chỉ nhìn An Tâm một chút đã nhận cô ấy mà không xem đến cái khác.

“Đúng vậy, đúng là cô ấy, tôi không muốn tìm thêm nữa, vai Ngu Cơ chỉ là thêm cho hợp với bối cảnh lịch sử, chỉ cần đẹp là được, nha đầu kia xinh đẹp như vậy có thể tồn lên vẻ đẹp của Ngu Cơ là được rồi.” Kim Nhất Minh không để ý nói, An Tâm cùng Giản Khiết liền hiểu. Đúng là hai cô vừa mới lo chuyện không đâu, nhân vật Ngu Cơ trong ‘Hán Sở tranh hùng’ không phải nhân vật trọng yếu, chỉ là một vai bình hoa không cần nhiều đến diễn xuất.

“Vậy thì thật cảm ơn đạo diễn Kim đã cho chúng tôi cơ hội này.” Giản Khiết kéo An Tâm làm động tác khom người bày tỏ lòng cảm tạ. Kim Nhất Minh không để ý khoát khoát tay, gọi tiêu Lưu mang hai cô đến phòng nghỉ trong đoàn phim, đem hợp đồng diễn cho các cô kí trước.

Giản Khiết và An Tâm cùng xem hợp đồng, hai người nghiêm túc nhìn đi nhìn lại, thấy không có gì bất hợp lý liền ký tên.

Lúc này An Tâm cũng nhận được kịch bản phim, cô chưa kịp xem kĩ đã bị đưa đi thay đồ hóa trang xong rồi ra ngoài ngồi ngay ngắn để thợ trang điểm đến trang điểm cho cô.

“Um, cũng có cảm giác khuynh thành rồi đó.” Nhân viên sau khi trang điểm xong cho An Tâm thì nhìn cô khen ngợi, An Tâm cũng từ từ quan sát chính mình trong gương.

“Thật xinh đẹp!” An Tâm tự mình say mê một câu, trước đây cô chỉ mặc đồ hiện đại, biết là Phi Phi rất xinh đẹp nhưng không ngờ sau khi thay cỗ trang còn có thể thể hiện ra một vẻ đẹp khsc nữa.

“Chị Giản, bộ quần áo này thật đẹp, em mặc vào cảm thấy thật xinh đẹp.” Nhân viên trang điểm đi rồi, An Tâm không nhịn được kéo Giản Khiết đến chia sẻ niềm vui sướng trong lòng.

Nhìn An Tâm trong tạo hình Ngũ Cơ Giản Khiết cũng thật lòng khen ngợi “Từ trước đến nay các bộ phim của đạo diễn Kim đều nổi tiếng về sự hoàn mỹ, bộ trang phục này của em đúng là phải mất bao nhiêu tâm tư mới có thể làm ra.”

“Chị Giản, được diễn phim cổ trang thật tốt, có thể mặc những bộ trang phục đẹp như vậy, hi hi, chị chụp hình cho em đi, em muốn lưu lại làm kỉ niệm.”

An Tâm đứng lên đưa điện thoại cho Giản Khiết, bắt đầu bày ra vài tư thế để chị ấy chụp cho cô.

Cô lần đầu tiên tiếp xúc với cổ trang, cũng là lần đầu tiên được mặc chúng. Mặc vào thấy bộ dáng chính mình cũng rất xinh đẹp phù hợp nên mừng rỡ không thôi.

Giản Khiết thấy An Tâm thích thú liền nhìn cô một chút nhưng vẫn chụp mấy tấm ảnh cho cô.

“Những tấm hình này không được lộ ra trước khi chiếu phim, không được để người ngoài thấy biết không?” Giản Khiết nghĩ đến hiệp nghị phải giữ bí mật trên hợp đồng liền dặn dò An Tâm. An Tâm cũng nhớ đến chuyện này, gật đầu nói “Em biết nặng nề mà, em chỉ giữ lại để chính mình xem một chút thôi.”

“Em đọc kịch bản đi, chờ chút nữa sẽ đi chụp ảnh tạo hình.” An Tâm nhận kịch bản từ tay Giản Khiết và nghe chị ấy dặn dò.

Bên trong kịch bản đã được đánh dấu rõ ràng, An Tâm đơn giản nhìn vào liền hiểu rõ phim ‘Hán Sở tranh hùng’ này lấy đề tài về chiến tranh, đạo diễn muốn quay về thời kì nhà Hán và Sở tranh bá, Tây Sở bá vương Hạng Vũ cùng Hán vương Lưu Bang vì muốn tranh đoạt chính quyền nên dẫn đến những trận chiến lớn.

Nội dung phim chủ yếu xoay quanh vấn đề chiến tranh, nói về việc Tây Sở bá vương Hạng Vũ cùng Hán vương Lưu Bang tiến hành quyết đấu sinh tử trên mọi phương diện như thế nào.

An Tâm chỉ đơn giản nhìn qua nội dung bộ phim liền bị những lần quyết đấu, những thủ đoạn tranh đoạt thiên hạ của Hạng Vũ và Lưu Bang hấp dẫn không muốn dời mắt.

“Chị Giản, nội dung của bộ phim này thật quá hấp dẫn!” An Tâm giống như đang đọc tiểu thuyết, đọc qua hết kịch bản liền không nhịn được ôm kịch bản tán thưởng. Giản Khiết lại quan tâm hỏi “Phân diễn của em như thế nào? Có ra lộ mặt nhiều không?”

Vấn đề này làm cho An Tâm không biết nói sao, cô đọc nội dung của kịch bản quá mê mẩn, hoàn toàn quên chú ý phân diễn của Ngũ Cơ.

“Ngũ Cơ hình như luôn đi bên cạnh Hạng Vũ, um... Không có nhiều câu thoại, um, lộ mặt, để em xem lại một chút, có vài cảnh quay cận mặt còn đâu phần lớn là theo sau lưng hoặc ở trong lòng Hạng Vũ.” An Tâm đảo lại một lần kịch bản rồi nói cho Giản Khiết, Giản Khiết nghe xong càng thêm rõ ràng lúc này đạo diễn Kim nói thêm cho đúng bối cảnh là có ý gì.

“Ngũ Cơ mau tới, bắt đầu chụp ảnh tạo hình rồi.” Nhân viên công tác hô lên với An Tâm, An Tâm vội vàng đứng lên đi theo anh ta đến chỗ chụp hình.

Trong phòng chụp đã bố trí xong, bên kia cũng đã có một vài diễn viên mặc đồ cổ trang đang đứng đợi.

Khi An Tâm đi vào là lúc đang chụp tạo hình cho nhân vật Lưu Bang, Giản Khiết cũng cùng sang đây xem thấy vậy thì nắm chặt tay An Tâm kích động “Hồ Khải, Hồ ảnh đế diễn vai Lưu Bang sao? An Tâm, lần này em thật sự là gặp vận may rồi.”

An Tâm trước kia không quan tâm lắm đến phim điện ảnh cùng truyền hình, nên đối với những ảnh đế ảnh hậu của giới giải trí cô cũng không hiểu biết lắm. Cô nhìn qua Hồ Khải một cái rồi quay đầu đi xem các diễn viên khác.

An Tâm nhìn quanh bốn phía, nhìn tới một góc nhỏ hai mắt liền không có chuẩn bị mà đối diện với một đôi mắt khác, đôi mắt kia từ khi cô đi vào vẫn nhìn cô chằm chằm.

“Mạc Thiên Vương cũng tới” An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm, quay sang nói với Giản Khiết từ này vẫn còn đang ngó xem Hồ Khải. Sau đó thấy Mạc Diễm vẫn còn nhìn cô, nghĩ tới việc hai người cũng có quen biết nên cười cười tính chào hỏi với anh.

Mạc Diễm nhìn khuôn mặt tươi cười của An Tâm, tâm tình mong muốn gặp cô mấy ngày trước đã bình tĩnh trở lại chút ít, vẫy vẫy tay với An Tâm ý bảo cô đi đến.

Thấy Mạc Diễm ngoắc ngoắc tay, An Tâm nghi ngờ chỉ vào mình xác nhận, nhìn anh gật đầu mới đi tới.

“Mạc Thiên Vương...” Giản Khiết cùng đi với cô, thấy Mạc Diễm chị lập tức cẩn thận thay An Tâm nói chuyện. Mạc Diễm nhìn chị ấy rồi nói “Chị đi về đi, An Tâm ở đây đi theo tôi là được rồi.”

Hai người kia bị lời nói của Mạc Diễm làm cho kinh ngạc, Mạc Diễm cũng không nói thêm gì nữa, kéo tay An Tâm đi qua một bên nói “Chụp xong tạo hình Lưu Bang sẽ đến chúng ta.”

“Chúng ta?” An Tâm thắc mắc, chụp ảnh tạo hình không phải là chụp từng người một trước sao?

“Anh là Tây Sở bá vương, em là Ngũ Cơ tất nhiên là cùng nhau chụp rồi.” Mạc Diễm giải thích một câu xong không nói gì nữa, hai mắt không chớp nhìn

chăm chăm vào An Tâm.

An Tâm bị anh nhìn koong được tự nhiên sờ sờ mặt hỏi “Trên mặt em có cái gì sao?”

“Không có gì.” Mạc Diễm khẽ lắc đầu mới nói.

Trong lòng An Tâm không nhìn được gào thét châm chọc “Không có gì vậy anh nhìn chăm chăm vào em làm cái gì?”

“Tạo hình Ngu Cơ của em rất đẹp!” Mạc Diễm đột nhiên lên tiếng khen An Tâm, cô nghe xong liền tạm thời quên mất chuyện Mạc Diễm vẫn đang nhìn mình, con mắt cong cong cười nói “Em cũng cảm thấy tạo hình này rất đẹp.”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Nhìn An Tâm vì tạo hình xinh đẹp của mình mà vui vẻ, Mạc Diễm cảm thấy việc lúc trước anh tranh thủ nhận vai diễn này cho cô thật đáng giá.

Từ Paris trở về, khi không nhìn thấy An Tâm đi cùng anh đã có một loại xúc động thật muốn mua vé máy bay trở lại đó. Nhưng tất cả hành trình của anh đều đã được sắp xếp sẵn làm anh không có cách nào rời khỏi thành phố D.

Mạc Diễm sau khi hiểu được tâm ý của chính mình, mỗi giây mỗi phút đều muốn gặp An Tâm. Tuy nhiên lịch trình của anh mấy tháng tới đều đã kín, An Tâm lại sắp trở về mà anh cũng không thể bớt chút thời gian đi gặp cô được. Anh còn chuẩn bị theo đuổi An Tâm nữa, cứ không có thời gian đi gặp cô như vậy chẳng lẽ muốn theo đuổi từ xa sao?

Nghĩ tới vấn đề này Mạc Diễm có chút đứng ngồi không yên. Lúc này bộ phim điện ảnh ‘Hán Sở tranh hùng’ lại chuẩn bị khai máy, anh là một trong những diễn viên chính nên phải gia nhập đoàn phim theo lịch hẹn với đạo diễn.

Ngày đó đạo diễn Kim Nhất Minh tới công ty tìm anh, Mạc Diễm chỉ cùng đạo diễn nói vài câu sau đó là người đại diện của anh-Phong Thành cùng Kim Nhất Minh nói chuyện.

Hai người đang bàn đến chuyện anh sẽ phải ở lại đoàn phim bao lâu, Mạc Diễm ngồi một bên không để ý đến những thứ này, anh mở kịch bản ra đọc lại và sửa chữa. Bất ngờ thấy nhân vật Ngu Cơ còn chưa tìm được diễn viên, trong đầu anh chợt lóe lên ý nghĩ để An Tâm đến diễn. Như vậy anh sẽ có rất nhiều thời gian ở cùng cô.

Anh đã xem qua kịch bản, biết được vai Ngu Cơ này chỉ là một bình hoa trong phim, hay là nói đó chỉ là ‘Vật trang sức’ tùy thân mà Tây Sở bá vương thường dùng mà thôi.

Chủ đề của phim không phải xoay quanh chuyện tình nhi nữ của Hạng Vũ mà là một chủ đề với tầm nhìn rộng lớn hơn. Lấy bối cảnh tứ quốc với cuộc tranh bá hùng tài vĩ lược của Tây Sở bá vương Hạng Vũ cùng Hán vương Lưu Bang. Vậy nên chuyện tình yêu của Ngu Cơ và Hạng Vũ không được cho vào trọng điểm, Ngu Cơ xuất hiện chỉ để phù hợp với lịch sử, năng ta luôn đi theo Hạng Vũ chinh chiến tứ phương.

Mạc Diễm xem kịch bản liền biết Ngu Cơ chỉ là một vai phụ, vai diễn này không cần nhiều đến diễn xuất, vậy nên để ai nhận vai này cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn đến bộ phim. Sau khi đạo diễn Kim cùng Phong Thành bàn bạc xong chuẩn bị rời đi, Mạc Diễm suy nghĩ một chút rồi đề cử An Tâm với ông ta.

Kim Nhất Minh nghĩ cũng không nghĩ liền đáp ứng đề cử An Tâm đến diễn. Mạc Diễm nói cảm ơn, Kim Nhất Minh vỗ vỗ vai anh “Tôi tin tưởng vào ánh mắt của Mạc Thiên Vương cậu.”

Đạo diễn Kim đi rồi, Mạc Diễm nghĩ đến việc vài tháng tới quay phim sẽ được nhìn thấy An Tâm mà vui vẻ trong lòng. Phong Thành thấy vậy nhìn anh với vẻ mặt như gặp quý.

“A Diễm, tôi không nghe nhầm chứ, cậu vừa mới tranh thủ vai diễn cho nghệ sĩ trong công ty sao?”

Mạc Diễm nhìn Phong Thành một cái, không để ý tới anh ta, Phong Thành liên tục thay đổi vẻ mặt hỏi anh “Cậu đừng nói với tôi, hiện tại cậu đang nói chuyện yêu đương với cô nàng An Tâm kia nhé?”

Mạc Diễm tiếp tục không để ý tới Phong Thành nhưng anh ta cứ quần lấy truy hỏi, anh đơn giản nói một câu “Tôi đang chuẩn bị theo đuổi cô ấy!”

“Cậu còn chưa thu phục được sao?” Phong Thành cảm thấy chính mình không thể tiêu hóa nổi nữa rồi.

“An Tâm là người đã đóng nữ chính trong MV mới của cậu đó sao?” Phong Thành nhìn Mạc Diễm vẫn tiếp tục xem kịch bản không để ý tới anh ta liền bát quái ngồi xuống bên cạnh anh dò hỏi “Cậu đùa hay thật vậy? Thích ‘nữ thần’ bên trong nữ thần sao?”

“A Diễm, cậu là nghiêm túc thích cô ấy hay chỉ chơi đùa....A..”

Anh ta còn chưa nói hết đã bị Mạc Diễm dùng kịch bản đập tới tấp.

Mạc Diễm đập xong liền đứng lên rồi đi, để lại Phong Thành với chỗ đập như muốn nhô lên “Thật là hẹp hòi, nói đùa một chút cũng không được.”

Phong Thành lăm bầm oán trách, đứng lên đuổi theo Mạc Diễm nghiêm túc dặn dò “A Diễm, tôi không ngăn cản cậu nói chuyện yêu đương nhưng về sau có chuyện gì cậu nhất định phải nói trước với tôi, tôi sẽ an bài cho cậu. Với danh tiếng hiện nay của cậu nếu không ứng đối tốt sẽ mang đến rất nhiều phiền toái.”

Mạc Diễm nghe anh ta nói có lý liền gật đầu tỏ ý tán thành rồi mới vòng qua anh ta rồi đi.

.Sau đó Phong Thành lập tức đem chuyện này báo cáo lên cấp trên, những người đó lại lập tức hồi báo lại cho trưởng bối Mạc gia.

Những việc này tất nhiên Mạc Diễm không biết, mỗi ngày anh đều tham gia một ít hoạt động trọng yếu, lúc rảnh rỗi liền tính xem khi nào thì An Tâm trở lại.

Thời điểm chụp ảnh tạo hình cho ‘Hán Sở tranh hùng’, Mạc Diễm biết An Tâm đã trở về và đang trên đường đến đoàn phim trình diện, anh quyết định đến đoàn phim sớm hơn. Hải lòng nhìn thấy An Tâm trở lại, một khắc kia khi nhìn thấy cô, Mạc Diễm cảm thấy trái tim bất ổn của mình mấy ngày nay giờ mới an định lại.

Hồ Khải chụp xong tạo hình Lưu Bang thì đến Mạc Diễm chụp tạo hình Hạng Vũ. Mạc Diễm chụp mấy tấm hình đơn trước, sau đó đứng như anh suy nghĩ, đạo diễn đã kêu An Tâm đi lên chụp cùng anh.

An Tâm đi đến bên cạnh Mạc Diễm, anh rất ngang ngược mà ôm eo cô, khi cô đang ngẩn ra không biết phải bày ra biểu cảm thế nào thì nghe thấy tiếng Mạc Diễm ở bên tai nói nhỏ “Em chỉ cần nhìn Hạng Vũ cười ôn nhu là được rồi.”

An Tâm nghe vậy liền nghiêng đầu nhìn Mạc Diễm nở nụ cười, sau vài tiếng ‘tách, tách’ của máy chụp ảnh, Mạc Diễm rất có kinh nghiệm ôm An Tâm đôi vai từ thế đứng.

“Dựa vào vai anh, nhìn ống kính cười ngọt ngào.” Thanh âm Mạc Diễm lại lần nữa nhắc nhở An Tâm, An Tâm ngoan ngoãn làm theo lời anh, nhiếp ảnh gia không thể ngừng chụp liên tục.

Chụp xong mấy kiểu ảnh, đạo diễn xem qua thành phẩm hải lòng gọi Mạc Diễm xuống, để An Tâm lại chụp hai tấm ảnh đơn.

Bất đồng với khi nãy, khi chụp một mình An Tâm nghe đạo diễn yêu cầu vài động tác khác.

“Cô làm được động tác múa không?” Kim Nhất Minh hỏi An Tâm, thấy cô gật đầu ông liền nói cô làm vài động tác múa sao cho duyên dáng.

An Tâm nghĩ tới tạo hình của Ngu Cơ, bày ra những động tác múa cổ điển, đạo diễn hải lòng để cho nhiếp ảnh gia chụp. Ảnh tạo hình của An Tâm đơn giản mà hoàn thành xong xuôi.

Mạc Diễm thấy An Tâm đi xuống, kéo tay cô ra khỏi phòng chụp để cho cô về phòng hóa trang.

“Anh...”

“An Tâm, em chụp xong chưa?”

Hai người đều thay xong trang phục, đi ra khỏi đoàn phim, Mạc Diễm sớm đã kêu trợ lý đi trước với dự định anh sẽ tự lái xe đưa An Tâm về, chỉ là anh đang định nói với An Tâm thì nghe được tiếng Giản Khiết ở bên ngoài nói vào.

Lời vừa tới bên miệng anh liền nuốt trở về.

“Chị Giản, em chụp xong rồi.”

“Ngày kia mới khai máy, ngày mai em có thể không cần đến đoàn phim.” Giản Khiết đi đến nói chuyện với An Tâm, nhìn thấy Mạc Diễm lập tức có lễ phép cùng Mạc Thiên Vương nói lời cảm ơn cùng từ biệt.

“Mạc Thiên Vương, cảm ơn anh đã chiếu cố cho An Tâm nhà em, xong việc rồi chúng em đi trước. Hôm nay An Tâm đã làm phiền anh rồi.” Giản Khiết nói câu cảm ơn rồi kéo An Tâm làm một cái cúi nhẹ.

Mạc Diễm bị hành động khách sáo đó làm cho bức mình, nhưng thấy đó là người đại diện của An Tâm nên không nói gì, chỉ gật đầu với hai cô rồi ghen khuất xoay người đi.

Thấy Mạc Diễm đã đi xa Giản Khiết mới quay lại nói với An Tâm “Trước kia chị chưa bao giờ thấy Mạc Thiên Vương chiếu cố tới nghệ sĩ cùng công ty đâu.”

An Tâm gạt đầu bầy tỏ tán thành rồi hai người cùng lên xe Giản Khiết. Vào trong xe hai người đều đem Mạc Diễm ném ra sau ốt, bắt đầu nói những chuyện liên quan đến đoàn phim.

“Ngày mai chị sẽ nói với công ty điều cho em một người trợ lý, người đó sẽ cùng em ở lại đoàn làm phim.” Giản Khiết vừa lái xe vừa cùng An Tâm trò chuyện “Còn nữa, chị đã chuyển vào tài khoản của em mười lăm vạn tiền thù lao quay MV ‘Nữ thần’, nhớ phải tiêu xài tiết kiệm.”

“Nhiều như vậy sao?” An Tâm nghe đến tiền thù lao được mười lăm vạn liền cao hứng hô một tiếng, Giản Khiết liếc cô một cái nói “Minh thường quay MV chỉ được mấy vạn thậm chí là mấy ngàn thôi nhưng lần này khác, bởi vì có liên quan đến Mạc Thiên Vương nên đương nhiên tiền công cũng cao hơn.”

“Hiện tại em một chút danh tiếng cũng không có, công ty nguyện ý đem số tiền thù lao đấy cho em xem ra vẫn là đền bù tổn thất cho em, lần này em lại được chọn diễn trong phim ‘Hán Sở tranh hùng’, coi như là bước đầu tiên khi vào giới diễn viên. Em phải biểu hiện thật tốt, có như vậy về sau em mới có thể tiến bước trên con đường rộng lớn hơn.”

An Tâm ngồi một bên không trả lời, cô đang nghĩ tới làm thế nào cùng Giản Khiết nói đến chuyện cô không muốn tiếp tục ở trong giới giải trí.

Cô có thể nhìn ra Giản Khiết bởi vì cô có chút thành tựu mà vui mừng, biết rõ chị ấy thật hy vọng có thể tự tay dẫn dắt cô nổi tiếng, chỉ là đối với giới giải trí cô cũng không có tình cảm gì đặc biệt, vẫn còn ôm ý niệm hết hợp đồng liền rời đi.

Đến khi Giản Khiết đưa An Tâm về tới nhà, An Tâm vẫn chưa nghĩ được phải nói như thế nào. Giản Khiết giúp cô mang hành lý từ Paris về mang vào nhà trọ, dặn dò cô vài câu liên có việc vội vã rồi đi.

An Tâm thấy vậy cũng không nói gì thêm, cô đem hành lý sắp xếp lại sau đó đi tắm rửa sạch sẽ.

An Tâm tắm xong đi ra, nhìn đến điện thoại liền thấy mấy cuộc gọi nhỡ, cô mở ra xem là ai.

“Không có tên?” An Tâm thấy điện thoại đổ chuông nhưng không có ai bắt máy, đang do dự có nên tắt hay không thì nghe thấy tiếng kết nối

Cô nhìn nhìn điện thoại, lần này không có chút do dự alo một tiếng

“Anh là Mạc Diễm, lúc này sao lại không nghe điện thoại?” Mạc Diễm từ này không gọi được cho An Tâm, còn đang chuẩn bị tới luôn chỗ cô xem thế nào.

“Ách... Mạc Thiên Vương... Anh tìm em có chuyện gì sao?” An Tâm kinh ngạc khi thấy là Mạc Diễm gọi cho cô.

Mạc Diễm nghe cách gọi xa cách của An Tâm làm cho không thoải mái, lên tiếng nói với cô “Gọi anh là Mạc Diễm, hay là A Diễm là được rồi.”

“Như vậy không được đâu. Anh là tiền bối, em...” An Tâm mồm mệ nói, trong giới giải trí không phải rất đề ý đến địa vị tôn ti sao?

“Không thì gọi anh là Diễm ca!” Khi nói những lời này tai anh đều đỏ lên, may mắn là đang nói chuyện với An Tâm qua điện thoại, nếu không anh sẽ không thể nói được những lời này.

“Ách...” An Tâm cảm thấy cách xưng hô như vậy có chút lạ, nhưng lại không biết nó lạ ở chỗ nào.

Lúc này Mạc Diễm cũng chuyển đề tài, qua điện thoại nói với An Tâm nguyên nhân anh gọi điện thoại cho cô.

“Đạo diễn Kim khi quay phim đối với diễn viên yêu cầu hết sức nghiêm khắc, vai Ngu Cơ của em mặc dù bị chỉ định là nhân vật bình hoa nhưng cũng không thể quá mức bình hoa. Em nên suy nghĩ một chút về vai diễn này, mỗi một vẻ mặt cần biểu hiện cũng phải có chút ý vị.”

An Tâm ngoan ngoãn lắng nghe, không có nói chen vào, Mạc Diễm có thể nghe được cả tiếng hít thở khe khẽ của cô qua điện thoại “Phần diễn của em tất cả đều cùng một chỗ với anh, em có gì không hiểu có thể tới hỏi anh, anh sẽ hướng dẫn cho em”

Nghe được những lời này, An Tâm lập tức hướng về điện thoại chân thành nói “Cám ơn anh... Mạc...”

“Khụ...” An Tâm còn chưa kịp nói Mạc Thiên Vương, Mạc Diễm liền ho một tiếng nhắc nhở cô, An Tâm do dự nắm điện thoại, không biết có nên hay không gọi cái từ kia.

“Chúng ta quen biết cũng đã lâu, không cần phải khách sáo như vậy.” Mạc Diễm lại nói một câu, An Tâm cảm thấy cô cứ rối rắm như vậy thật không phóng khoáng cho nên liền nói “Vây cám ơn anh, Diễm ca!”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Nghe được An Tâm gọi một tiếng ‘Diễm ca’, trái tim Mạc Diễm liền đập nhanh không kiểm soát được. An Tâm thì ngược lại, khi nói ra từ đó cô cũng không nghĩ nhiều như vậy, bởi vì trước kia khi còn làm việc trong công ty cô cũng gọi những người làm việc lâu năm như vậy.

“Ngày mai em có bận việc gì không?” Mạc Diễm làm cho mình bình tĩnh lại, lên tiếng hỏi An Tâm.

“Ngày mai em không bận gì, chị Giản chỉ bảo em ở nhà nghiên cứu kịch bản.” An Tâm thành thật trả lời. Bên kia Mạc Diễm đang dự tính hẹn An Tâm ngày mai ra ngoài ăn cơm, nghe cô nói vậy anh chợt nảy ra ý khác “Xem kịch bản à, vậy ngày mai anh tới giúp em xem một chút, thuận tiện chúng ta có thể diễn thử trước xem sao.”

An Tâm ngần ra, cô còn chưa biết phải trả lời thế nào thì Mạc Diễm lại ôm tâm trạng vui sướng nói tiếp “Không còn sớm nữa, hôm nay em mới từ Paris trở lại sẽ bị lệch múi giờ, nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai lúc nào tới anh sẽ gọi cho em.”

Mạc Diễm nói xong không để cho An Tâm kịp nói lời cự tuyệt đã cúp điện thoại.

An Tâm nắm điện thoại, nhất thời không biết phải làm sao.

Mạc Thiên Vương có phải hay không đối với cô quá là nhiệt tình rồi? An Tâm trong lòng nghĩ đến vấn đề này nhưng cô cũng không dám tự mình đa tình nghĩ về một phương diện nào đó.

Ngày hôm sau, lúc An Tâm thức dậy đang kéo rèm cửa sổ ra xem thời tiết bên ngoài thì nhận được điện thoại của Mạc Diễm.

“Em đã thức dậy chưa? Bây giờ anh đi lên nhà em được không?”

Ôi trời, Mạc Diễm đang ở dưới nhà cô sao?

An Tâm sợ hết hồn, không kịp trả lời Mạc Diễm, lại nghe anh nói “Em đã ăn sáng chưa? Có cần anh mua cho em một phần không?”

An Tâm còn đang suy nghĩ không biết hiện tại Mạc Diễm đã tới chưa, Mạc Diễm như biết rõ nghi hoặc trong lòng cô, nói qua điện thoại “Anh vẫn đang trên đường đến, đi ngang qua một tiệm cháo rất ngon, anh mua cho em một phần nhé?”

Nghe sẽ được ăn cháo ngon, bụng cô không chịu thua kém kêu lên, An Tâm bỏ xuống dè dặt trả lời Mạc Diễm “Vậy thì làm phiền anh vậy.”

“Chờ anh nửa giờ, nửa giờ nữa anh sẽ tới nhà em.”

“Được, anh lái xe cẩn thận.” An Tâm nói xong câu đó, Mạc Diễm liền cúp điện thoại, từ dưới nhà An Tâm quay xe trở ra đường đi tới một tiệm cháo khá ngon mà anh biết mua cho cô một phần.

Đi đi về về chỉ tốn hai mươi phút, Mạc Diễm lo lắng An Tâm mới thức dậy chưa có chuẩn bị xong nên ngồi lại trong xe chờ đợi, qua một thời gian ngắn mới gọi điện hỏi An Tâm anh có thể lên không?

An Tâm đã rửa mặt, thay quần áo xong nên nói anh có thể lên rồi.

Mạc Diễm mang theo cháo lên đã thấy An Tâm đứng ở cửa chờ sẵn. Nhìn Mạc Diễm đội mũ cùng đeo khẩu trang kín mít An Tâm mới ý thức được hôm nay người tới nhà cô là ai.

“Nơi này là nhà em sao?” Mạc Diễm theo An Tâm vào nhà trọ, anh đánh giá chung quanh, thấy một cửa sổ sát đất với rèm bị kéo sang hai bên anh liền không yên tâm đưa ra một đề nghị “Em ở tầng hai, cần một cái cửa sổ bảo vệ. Nếu không người khác muốn trèo vào sẽ hết sức dễ dàng.”

An Tâm nhìn theo ánh mắt Mạc Diễm, cũng ý thức được vấn đề anh nói liền gật đầu “Vâng, em biết rồi.”

“Em mau ăn cháo đi, xong chúng ta sẽ bắt đầu diễn thử.” Mạc Diễm thấy An Tâm nghe lời anh như vậy tâm tình liền tốt đẹp lên, đưa cháo cho An Tâm để cô ăn trước. Anh bỏ đi những vật nguy trang kia để lộ ra khuôn mặt làm cho người ta rất khó dời mắt.

An Tâm vốn cúi đầu húp cháo, nhưng khi ngẩng đầu nhìn đến mặt Mạc Diễm liền không thể dời mắt mà nhìn chăm chăm vào anh.

Mạc Diễm chú ý tới ánh mắt An Tâm, không nhịn được giương lên khóe miệng.

An Tâm nhìn đến góc quên cả húp cháo, đến khi Mạc Diễm thấy bộ dạng thần thờ của cô mà cười một tiếng, cô mới đỏ mặt cúi đầu xuống, húp mạnh cháo để giảm bớt lúng túng.

Chờ An Tâm ăn xong mang hộp đi xử lý sạch mới cầm kịch bản cùng Mạc Diễm nói chuyện lúc trước.

“Chúng ta diễn thử một đoạn trước nhé?”

Mạc Diễm nhìn vết đỏ ửng trên mặt An Tâm biến mất, trong lòng có chút mát mẻ, nhưng nghe đến An Tâm hỏi diễn thử một đoạn, anh liền đem một

đoạn mà tôi qua anh đã tỉ mỉ lựa chọn ra để diễn thử.

“Diễn thử cảnh này để so sánh về mặt biểu cảm của em với hoàn cảnh nhân vật, đoạn này không được phác thảo trước, em cũng có thể dùng những tâm tình cảm nhận của em đối với nhân vật để diễn.”

An Tâm nhìn xuống đoạn Mạc Diễm vừa nói, phát hiện mỗi một màn cô sẽ phải biểu hiện những tâm tình không giống nhau, trong nội tâm đối với sự chuyên nghiệp của anh dâng lên sùng bái.

Mạc Diễm bị ánh mắt sùng bái của An Tâm làm cho tâm ngứa ngáy, anh cố gắng khắc chế cảm xúc, ho một tiếng sau đó mới nói với cô “Sau mấy lần đại chiến, Hạng Vũ chiến thắng trở về, Ngu Cơ đi theo sau Hạng Vũ cũng sẽ có bộ dáng giống như em hiện tại.”

“A!” An Tâm không kịp phản ứng Mạc Diễm nói đến cái gì, Mạc Diễm nhìn đủ bộ dáng ngốc nghếch của cô mới cười nói “Sùng bái, Ngu Cơ nhất định hết sức sùng bái Hạng Vũ”

Nghe Mạc Diễm nói như vậy, An Tâm mới biết anh là nói cô vừa mới làm ra ánh mắt sùng bái với anh, mặt lại đỏ lên.

“Ngu Cơ luôn đi theo Hạng Vũ xuất chinh, nhất định đã từng thấy được bộ dáng oai phong hào khí của Hạng Vũ trên chiến trường. Anh nghĩ không có mấy người phụ nữ gặp qua Hạng Vũ như vậy còn không sinh lòng sùng bái với anh ta.”

An Tâm nghe Mạc Diễm phân tích liền gật đầu bày tỏ đồng ý.

“Chúng ta bây giờ diễn thử cảnh này một chút, sau một cuộc chiến lớn, Hạng vũ giành được chức Thượng tướng chư hầu, ở trong lều trại chuẩn bị phân phong công việc, Ngu Cơ ở một bên hầu hạ.” Mạc Diễm chỉ xuống đoạn diễn sau đó nói với An Tâm “Ồ đoạn này em không có lời kịch, anh đang cúi đầu trầm tư nhìn bản đồ trên án kỷ, em ở một bên rót nước ngẫu nhiên nhìn về phía anh, ánh mắt nhất định mang theo sự sùng bái nhìn anh.”

“A, là thế này phải không?” An Tâm nghe Mạc Diễm nói xong, bắt đầu nhìn anh làm ra biểu cảm sùng bái.

Mạc Diễm quan sát, chỉ ra chỗ không đúng “Ngu Cơ đối mặt với chiến thắng của người yêu nhất định là vui sướng, em phải diễn sao cho vui vẻ. Đúng, chính là như vậy, ánh mắt sùng bái cũng thích hợp, chỉ là còn thiếu một chút.”

“Thiếu cái gì?”

“Ánh mắt ái mộ, Ngu Cơ yêu Hạng Vũ sâu sắc, bất luận thời điểm nào khi nàng nhìn Hạng Vũ cũng sẽ bày ra một tình yêu nồng đậm không tiêu tan.” Mạc Diễm nói ra những lời này, An Tâm bắt đầu cân nhắc xem ánh mắt ái mộ là như thế nào.

“Là thế này phải không?” An Tâm nhìn chằm chằm Mạc Diễm, trong mắt mang đến chút tình ý.

“Trong mắt em ái mộ còn chưa đủ sâu đậm, khi quay hiệu quả sẽ không được như ý.” Mạc Diễm nghiêm túc chỉ bảo, trời mới biết khi chứng kiến An Tâm nhìn anh như vậy, anh có suy nghĩ muốn vứt bỏ tất cả để thân cận cô.

“Còn chưa đủ sao?” An Tâm có chút buồn rầu, muốn đi tìm gương để tập luyện, Mạc Diễm lại hỏi cô “Em có người yêu chứ? Lấy ánh mắt mỗi khi em nhìn người yêu để diễn là được rồi.”

An Tâm lắc đầu “Em còn chưa có người yêu đâu”

Mạc Diễm hai mắt sáng rực, nhìn An Tâm thanh âm mang theo chút mê hoặc “Vậy em hãy xem anh như người em yêu nhất, sau đó nhìn anh.”

An Tâm không nghĩ nhiều, nghe theo đề nghị của Mạc Diễm làm thử nhưng vẫn không tìm được loại cảm giác này. Mạc Diễm thấy vậy nói “Vậy anh sẽ làm mẫu ánh mắt ái mộ cho em xem, em cảm nhận sau đó học theo nhìn lại anh.”

Mạc Diễm nói xong, ánh mắt đè nén bấy giờ hoàn toàn buông lỏng, trong mắt bao hàm những miêu tả sinh động về tình yêu nhìn thẳng vào An Tâm.

Trái tim An Tâm không khống chế được kịch liệt nhảy lên.

“Bây giờ em hãy nhìn lại anh, xem anh là người em yêu sâu đậm nhất.” Nhìn An Tâm bộ dáng say mê trước ánh mắt của anh, Mạc Diễm không ngừng cố gắng dùng âm thanh trầm thấp dụ dỗ “Giống như ánh mắt của anh lúc này, A Tâm!”

An Tâm bị ánh mắt Mạc Diễm làm cho đầu óc rối loạn, nghe anh nói tiếp làm cho đầu óc hoàn toàn hồng bét, Mạc Diễm nói một câu cô liền theo bản năng làm theo anh.

Trong mắt An Tâm mới mang theo một chút tình yêu, tay Mạc Diễm đã không nhịn được chạm lên đôi mắt ấy, chỉ là chạm một cái anh lại cảm thấy chưa đủ, tiếp tục dụ dỗ cô “A Tâm, ánh mắt nhìn anh nồng cháy nhất nào”

“Được!” An Tâm hoàn toàn không tự chủ được rơi vào đôi mắt thâm thúy kia của Mạc Diễm, ngây ngốc nhìn anh, ánh mắt cũng chậm chậm thay đổi thành thâm tình nóng rực.

“Ừm!”

Mạc Diễm đang nhìn đến ánh mắt chứa đựng tình yêu của An Tâm, cuối cùng vẫn là không nhìn được nâng tay phải chế trụ sau gáy An Tâm, cúi người nhanh chóng hôn lên đôi môi mà anh vẫn luôn mong đợi.

An Tâm là vì đang nhập tâm diễn cho nên bị Mạc Diễm hôn trong lòng cũng không cảm thấy gì, nhưng khi cảm nhận được làn môi nóng bỏng của Mạc Diễm bắt đầu trần trở cọ xát, đầu óc cô mới thanh tỉnh lại.

“Anh... ừm.” An Tâm đẩy Mạc Diễm ra làm môi anh rời đi một chút nhưng rồi anh lại giữ chặt lấy cô hôn trở lại, hơn nữa so với lúc trước còn muốn mạnh bạo hơn.

An Tâm “...”

“Anh đủ rồi!” An Tâm dùng hết sức lực, đẩy mấy lần mới đem Mạc Diễm đẩy ra, lúc này Mạc Diễm cũng dần thanh tỉnh lại.

“Anh...”

“Anh...”

Mạc Diễm và An Tâm đồng thời lên tiếng, lại đồng thời dừng lại nghĩ để cho đối phương nói trước.

Hai người xem hai bên lại tiếp tục trầm mặc, sau đó An Tâm bình phục tâm tình, hỏi Mạc Diễm “Tại sao anh lại như vậy ...”

“Anh thích em!” Mạc Diễm không đợi An Tâm hỏi xong liền đem lời nói liên tục nghẹn trong lòng nói ra.

An Tâm nghe được câu này, trong lòng bỗng chồm nhảy loạn, đầu óc trống rỗng một giây, sau đó không xác định hỏi lại “Anh nghiêm túc sao?”

Mạc Diễm xem An Tâm không có vì chuyện vừa rồi mà tức giận, còn hỏi anh có phải nghiêm túc hay không cũng biết An Tâm đối với anh cũng không phải không có hảo cảm.

“Anh là rất nghiêm túc thích em, lần trước khi quay MV hôn em cũng là vì không khác chế nỗi tình cảm mới làm. Từ lúc đó anh đã biết được tâm ý của mình đối với em.”

An Tâm nghe Mạc Diễm nhắc đến lần hôn đầu tiên, hai mắt liền mở lớn “Anh... Làm sao có thể?..”

“Anh cũng không biết vì cái gì em lại làm cho anh động tâm, anh không hiểu lắm về tình yêu, nhưng lúc này đây đối với em động tâm, anh liền không lúc nào là không nghĩ muốn có được sự đáp lại của em. A Tâm, em nguyện ý làm bạn gái của anh chứ?” Khi Mạc Diễm nói ra những lời này thì đầu óc An Tâm lại một lần nữa như không hoạt động.

Chờ khi cô thật vất vả mới trở lại bình thường liền cúi đầu không dám nhìn đến đôi mắt Mạc Diễm, mà là kêu anh rời đi trước “Anh rời đi trước đi, em cần phải có thời gian suy nghĩ một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sau khi Mạc Diễm dời đi, cả người An Tâm như rơi vào trạng thái tinh thần phân liệt, như có hai tiếng nói cùng nhau tranh luận, cô phải cố gắng áp chế nếu không cô sẽ sa vào vòng lẩn quẩn này mãi thôi.

“Anh ấy như thế nào lại thích mình?”

“Đúng vậy, đúng vậy, một người đẹp trai tài giỏi như vậy như thế nào sẽ thích cô chứ?”

“Nhất định không phải là anh ấy nghiêm túc!”

“Nhưng anh ấy nói là nghiêm túc!”

“Aizz, Mạc Diễm tỏ tình với mình, điên mất thôi, điên mất thôi...!”

“Đừng điên điên khùng khùng như vậy nữa, muốn xử lý vấn đề này như thế nào đây?”

“Được, được, mình không điên, không điên, phải bình tĩnh, không phải chỉ là một người đàn ông tỏ tình thôi sao? Trước kia lại không phải là không có qua.”

“Nhưng cái này có vẻ soái hơi quá!”

“Đúng vậy, nhan sắc đó giá trị cũng quá cao đi!”

An Tâm nghĩ đến giá trị của Mạc Diễm mới hồi tỉnh lại từ trong trạng thái phân liệt, trong đầu cô hiện lên bộ dáng thâm tình vừa nãy của anh liền không nhận được nuốt nước miếng một cái. Lúc đó cô bị ánh nhìn thâm tình của anh chiếu tới, nếu không phải còn một tia lý trí chắc không đợi Mạc Diễm chủ động thân cận cô đã nhào tới ôm ấp anh rồi.

Chỉ một cái nhìn khi đó của Mạc Diễm, An Tâm cảm thấy đôi lại là bất cứ người nào cũng sẽ nguyện ý chết chìm trong ánh mắt đó, làm ra những chuyện vọng động khác.

Thời điểm Mạc Diễm hôn cô, vừa mới bắt đầu sở dĩ An Tâm sẽ là thuận theo mà không phải chỉ là lướt qua, bởi vì lúc An Tâm và Mạc Diễm đối mặt là lúc ‘tình ý thiên miền’, An Tâm chính là không có tiền đồ hoàn toàn bị Mạc Diễm hấp dẫn. Khi cô nhìn thấy đôi môi gợi cảm của Mạc Diễm thì trong đầu cũng hiện ra ý niệm muốn lại gần hôn lên. Cho nên khi Mạc Diễm chủ động hôn cô, cô đã hoàn toàn mất đi lý trí.

“Anh thích em!” Câu nói của Mạc Diễm lại hiện lên bên tai An Tâm, thanh âm kia tuy đã qua rồi nhưng vẫn làm An Tâm đỏ mặt, tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài.

An Tâm lắc đầu, đè xuống những ý niệm trong lòng, cố gắng làm cho mình tỉnh táo để suy nghĩ nhưng đầu óc lại cứ loạn cào cào, căn bản là không suy nghĩ được cái gì.

An Tâm không suy nghĩ được gì nữa nên lên máy chạy bộ, chạy một giờ lại chạy đi tắm rửa, đem những rối ren trút bỏ mới lên nằm lên giường, tỉnh táo nhìn trần nhà.

Sau khi suy nghĩ thấu đáo cô đã đưa ra được một kết luận là cô đối với Mạc Diễm cũng có hảo cảm, hơn nữa hảo cảm còn không thấp.

“Nhan không* như vậy thực không ổn!” An Tâm vui mình trong chăn, có chút xấu hổ và giận dữ.

*nhan không: mê cái đẹp, cuồng cái đẹp giống như một loại bệnh cuồng bàn chân đẹp...

Sau khi xấu hổ và giận dữ qua đi, An Tâm bắt đầu tự hỏi chính mình “Muốn cùng anh ấy qua lại sao?”

Vấn đề này làm An Tâm suy nghĩ rất nhiều, đến cuối cùng mơ mơ màng màng ngủ cô cũng không có đưa ra được kết luận.

Ngày hôm sau An Tâm bị Giản Khiết gọi điện thoại đến đánh thức, Giản Khiết nói cho cô biết hôm nay chị ấy bận không thể đưa cô tới đoàn phim được, gọi cho cô để cô sớm gọi xe đi. An Tâm đáp một tiếng, cũng không hỏi Giản Khiết vì sao không thể tới đưa cô đi liền rồi giường vệ sinh rồi ra cửa.

Chỉ là An Tâm mới đi xuống lầu liền nhìn thấy xe của Mạc Diễm dừng ngay bên dưới.

An Tâm muốn không nhìn đến mà đi qua nhưng cô nhìn sắc trời vẫn còn sớm, trong lòng mơ hồ đoán ngày hôm qua Mạc Diễm không có rời đi mà vẫn luôn ở đây, vì vậy cô đến bên cạnh xe anh quan sát.

An Tâm mới tiến lại gần, cửa xe bên ghế lái liền hạ xuống, An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm hẳn là một đêm chưa có trở về.

“Anh...”

“Em...”

Hai người đồng thời lên tiếng lại đồng thời không nói nữa, An Tâm cẩn thận quan sát Mạc Diễm, nhìn thấy vẻ mặt anh mệt mỏi cùng với một chút râu trên cằm càng thêm khẳng định việc cô suy đoán, nhận không được hỏi anh “Đêm qua anh cứ ở dưới nhà em như vậy làm gì?”

Mạc Diễm cẩn thận quan sát vẻ mặt của An Tâm, thấy sắc mặt cô vẫn bình thường không như những gì anh lo lắng liền thở phào tươi cười nói “Anh muốn đợi em cho anh câu trả lời thuyết phục.”

An Tâm há to miệng, không biết phải nói gì, tối hôm qua cô còn chưa nghĩ thông suốt đã ngủ mất, hiện tại cô cũng không biết phải nói sao với Mạc Diễm.

Nhìn bộ dáng của An Tâm như vậy, Mạc Diễm cũng biết cô còn chưa suy nghĩ xong, bất quá không nghe thấy lời cự tuyệt anh đã cảm thấy là tin tức tốt.

“Bây giờ em muốn đến đoàn phim sao?” Mạc Diễm hỏi An Tâm, thấy cô gật đầu lại hỏi tiếp “Người đại diện của em hôm nay không đến đưa em đi sao?”

“Chị ấy có việc bận” Chờ An Tâm giải thích xong Mạc Diễm cũng rất thuận miệng nói “Hôm nay anh cũng phải đến đoàn phim, em ngồi xe của anh đi, hai chúng ta cùng đi.”

Khi An Tâm muốn cự tuyệt thì Mạc Diễm đã xuống xe đem cô kéo đến bên ghế lái phụ, mở cửa xe ý bảo cô đi vào.

Nhìn thấy vẻ chờ đợi trong mắt Mạc Diễm, chân An Tâm liền không chịu khống chế mà lên xe.

Thấy An Tâm đã lên xe, khoe miệng Mạc Diễm liền cong lên, vì cô đóng cửa xe rồi trở lại ghế lái.

“Chúng ta trước đi ăn chút gì đã rồi lại đến đoàn phim” Mạc Diễm vừa lên xe liền nói như vậy, vốn An Tâm định đi ăn điểm tâm trước rồi mới đến đoàn phim nên nghe Mạc Diễm an bài như vậy cô cũng không cự tuyệt. Cô cảm thấy nếu cô đã lên xe vậy thì thuận theo tự nhiên hai người chung đụng xem một chút.

Chỉ là vì không cự tuyệt, An Tâm hoàn toàn không nghĩ tới Mạc Diễm tiền trạm hậu tầu trực tiếp dẫn cô về nhà anh.

“Anh đã gọi di giúp việc làm xong bữa sáng, chúng ta lên ăn đi.” Mạc Diễm nói vô cùng tự nhiên, An Tâm không còn gì để nói lại anh.

Anh nhìn cô liên tục cười cười, dù như vậy nhưng An Tâm cũng không biết phải nói sao, sau đó dần dần độn độn theo anh lên nhà.

“Em ăn trước đi, anh đi thay quần áo” Mạc Diễm dẫn An Tâm vào nhà, đưa cháo cho cô để cô ăn còn anh nhanh chóng đi tắm rửa, cạo râu ria, thay quần áo xong mới đi ra.

Mạc Diễm đi ra thấy An Tâm đã ăn xong đang ngồi trên ghế, anh nói “Anh xong rồi, chúng ta đi thôi”

“Anh không ăn điểm tâm sao?” An Tâm thấy Mạc Diễm cầm chìa khóa xe chuẩn bị ra cửa, nhìn lại nồi cháo rồi hỏi anh.

“Em muốn anh ăn sao?” Mạc Diễm cũng không biết vì cái gì lại hỏi ngược An Tâm như vậy, An Tâm không trả lời, chỉ ngồi trên ghế không hề động. Mạc Diễm đi qua ngồi xuống đối diện cô, múc cho mình một chén cháo rồi nhanh chóng giải quyết.

“Chúng ta đi thôi” Mạc Diễm lần này nói đi, An Tâm không nói gì nữa theo anh ra cửa.

Dọc đường đi, Mạc Diễm không nhìn được mấy lần quay đầu qua nhìn An Tâm, An Tâm chú ý tới liền trừng mắt liếc anh một cái muốn anh lái xe cho cẩn thận.

“Em ngồi bên cạnh anh, anh liền muốn nhìn em” Mạc Diễm nói những lời này làm mặt An Tâm không chịu thua kém đỏ lên. Mạc Diễm thấy vậy cười khẽ một tiếng, thừa dịp đèn đỏ liền nghiêng người chạm nhẹ tay lên gò má trắng hồng của An Tâm, hết sức chăm chú nhìn cô nói “A Tâm, chúng ta quen nhau đi!”

An Tâm nghiêng người nhìn Mạc Diễm, mới định mở miệng nói chuyện đã nghe Mạc Diễm nói tiếp “Anh xem em đối với anh cũng là có cảm tình. Cho anh một cơ hội, thử một lần ở cùng một chỗ với anh đi, nếu anh không thể làm cho em chân chính yêu anh, em hãy rời đi được không?”

“Em đối với anh đúng là có cảm tình, chỉ là chúng ta đều chưa hiểu rõ đối phương, nếu ở cùng một chỗ như vậy không phải là quá qua loa sao?” An Tâm thừa nhận nội tâm chính mình, lại đem băn khoăn trong lòng nói ra. Mạc Diễm thở phào nhẹ nhõm nói với cô “Tình cảm của anh là không có qua loa, chỉ là em có nguyện ý hay không thôi. Anh sẽ không hối hận, anh đã nghe theo tâm ý chính mình mà đi nắm chặt em. Thế giới này có quá nhiều chuyện không thể lường trước, có thể gặp được em làm cho anh động tâm nên anh khẩn cấp muốn có được sự đáp lại của em, vì vậy hành động có chút lỗ mãng. Hy vọng những thứ này không làm cho em cảm thấy là anh không nghiêm túc với em.”

“Em nói chúng ta còn chưa hiểu rõ hai bên, anh lại thấy đây mới chính là nguyên nhân chúng ta cần phải ở cùng một chỗ, bởi vì có như vậy chúng ta mới có thể nhanh chóng hiểu rõ toàn diện về đối phương.”

Mạc Diễm nói xong, bởi vì đèn tín hiệu chuyển xanh mà anh chưa đi nên phía sau có tiếng còi thúc giục, nghe vậy anh liền lái xe đi tiếp.

Một bên An Tâm nhìn chăm chăm vào bên mặt Mạc Diễm, nghiêm túc suy nghĩ những điều anh vừa nói.

Cô không phủ nhận chính mình đối với Mạc Diễm cũng có rung động, cô không lập tức đáp ứng là vì còn băn khoăn chuyện nếu sau này hai người không thích hợp thì sẽ làm tổn hại đến đối bên, nhưng vì sợ tổn thương liền không ở cùng một chỗ sao?

“Thuận theo trái tim của chính mình, không cần quá nhiều băn khoăn, tình cảm không đợi được nhiều những băn khoăn như vậy.” Mạc Diễm không có nghiêng đầu mà nghiêm túc lái xe, đem những suy nghĩ trong nội tâm nói ra với An Tâm “Anh không muốn bỏ qua từng giây từng phút có thể ở cạnh em, vì vậy anh mới vội vàng muốn cùng em xác định quan hệ.”

An Tâm nghĩ tới cô từng có quá nhiều băn khoăn, quá nhiều lần không nghe theo trái tim mình mách bảo mà bỏ lỡ nhiều cơ hội, cùng với những hối hận sau đó. An Tâm nhìn Mạc Diễm mà lúc này như cảm nhận được điều gì đó, anh cũng nghiêng đầu sau đó nhìn cô mỉm cười.

“Vậy chúng ta liền thử cùng một chỗ đi!” An Tâm nói ra lời này làm Mạc Diễm mừng rỡ thiếu chút nữa quên chính mình đang lái xe mà đưa tay ra muốn ôm cô, may mà cô chú ý tới vội vàng đem mặt anh đẩy lại nhìn về phía trước.

“Anh lái xe tốt đi, em không muốn mới cùng anh một chỗ đã chết vì tai nạn giao thông đâu.” Những lời này của An Tâm một lần nữa coi như đáp ứng Mạc Diễm rồi nhưng cũng nhắc nhở anh sinh mạng an toàn.

Mạc Diễm ổn định lại tâm trạng lái xe đến ven đường, mở dây an toàn đem cả người An Tâm ôm vào trong ngực “Anh rất vui vì em đã nhận lời anh, anh sẽ không để em phải hối hận khi quen anh.”

An Tâm cố áp chế ngượng ngùng trong lòng, xoay người lại ôm Mạc Diễm, ở bên tai anh “Ân” một tiếng.

Lớn như vậy rồi nhưng đây là lần đầu tiên Mạc Diễm vui vẻ như vậy, mặc dù anh đạt được rất nhiều giải thưởng nhưng không lần nào anh vui sướng như hiện tại, trong lòng anh mừng như điên, từ một người không thích cười nhưng bây giờ tiếng cười cứ không nín được vội vàng thoát ra khỏi cổ.

An Tâm lần đầu tiên nghe thấy Mạc Diễm cười lớn như vậy, cũng không nhịn được cười theo.

Chờ hai người ôm đủ rồi, An Tâm nhìn lại thời gian, lo lắng đẩy Mạc Diễm ra nói “Ài da, giờ khai máy của đoàn phim sắp tới rồi, anh mau lái xe đi.”

Mạc Diễm cũng chú ý tới thời gian, sít sao ôm An Tâm một cái mới buông cô ra, lái xe đi tiếp.

“Không vội, một tiếng nữa mới tới giờ, nửa giờ nữa chúng ta có thể tới đoàn phim.” Mạc Diễm vừa lái xe vừa trấn an An Tâm, cô nghe đến lái xe chỉ mắt có nửa giờ liền thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đến An Tâm xem Mạc Diễm lái xe liền không nói gì, chỉ ngẫu nhiên quay đầu nhìn người bạn trai mới xác nhận, trong lòng cô một trận ngọt ngào. Người đàn ông đẹp trai như vậy bây giờ là bạn trai cô, hi hi.

“Em có thể quang minh chính đại nhìn” Mạc Diễm phát hiện An Tâm nhìn lên anh liền khoái trá lên tiếng. An Tâm nghe vậy cũng thực nghiêng đầu nhìn anh, Mạc Diễm bị cô nhìn như vậy lại thấy tâm ngứa ngáy nhưng bởi đang lái xe mà không thể làm gì. Anh cảm thấy như mình mới tự bê đá đập chân mình vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Nửa giờ sau xe rất nhanh đã đến đoàn phim ‘Hán Sở tranh hùng’.

Mạc Diễm sau khi dừng xe liền quay đầu qua bên An Tâm rất nghiêm túc hỏi cô “Bây giờ anh là bạn trai em đúng không?”

Thấy An Tâm gật đầu Mạc Diễm có chút xấu xa cười nói “Vậy hiện tại hẳn là anh có thể sử dụng quyền lợi của bạn trai đi?”

An Tâm nghe anh nói như vậy trong lòng cảm thấy người nào đó chắc chắn chuẩn bị muốn làm chuyện xấu rồi, cô nhanh chóng xoay người muốn mở cửa xuống xe, chỉ là mới chạm tay đến cửa cả người Mạc Diễm đã tiến tới trước mặt, cẩn thận nâng mặt cô lên, không để ý đến cái trừng mắt của cô liền cúi xuống hôn lên môi cô. An Tâm cho rằng Mạc Diễm là muốn có một nụ hôn sâu nhưng anh lại chỉ nhẹ hôn một cái rồi rời môi, nhìn đến An Tâm nhắm mắt anh cười rất vui vẻ nói “Honey, bạn gái, về sau thỉnh chiều cổ nhiều hơn.”

An Tâm mặt đỏ hồng mở mắt ra nhìn thấy Mạc Diễm đang cười liền muốn tìm cái lỗ chui xuống. Mạc Diễm đặc biệt thích bộ dáng An Tâm bị anh hấp dẫn như vậy, ngây ngây ngốc ngốc làm cho anh có chút xúc động muốn hóa thân thành sói một ngụm đem cô nuốt vào bụng.

“Chúng ta mau vào thôi.” Mạc Diễm đề xuống xao động trong lòng, sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tâm sau đó chuẩn bị xuống xe mở cửa cho cô. An Tâm vẫn còn đang ngây ngốc muốn xuống xe lại đột nhiên nhớ tới cái gì đó ngồi trở lại bên trong, nhìn Mạc Diễm đã mở cửa nói “Việc chúng ta đang quen nhau trước tiên không để cho mọi người biết được không?”

Mạc Diễm nghe An Tâm nói vậy cũng biết cô vốn định yêu ngầm, điều này làm Mạc Diễm có chút không thoải mái. Bây giờ anh chỉ muốn nói cho toàn bộ thế giới biết chuyện cô là người yêu của anh.

An Tâm thấy Mạc Diễm nhũn mày liền kéo tay anh lắc lắc “Nguyên nhân không công bố có rất nhiều, buổi tối sau khi xong việc chúng ta nói sau được không?”

Thấy An Tâm kéo tay mình lắc lắc, tâm tình Mạc Diễm liền khá hơn gật đầu với cô “Được rồi, anh sẽ khắc chế chính mình không làm ra động tác thân mật với em.”

An Tâm xem Mạc Diễm đáp ứng trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, Mạc Diễm thấy vậy nhẹ nhàng chạm vào chóp mũi An Tâm nói “Em vào trước đi, năm phút sau anh sẽ vào.”

Cô nghe xong đối với anh mỉm cười ngọt ngào sau đó mới xuống xe đi vào đoàn phim.

Mạc Diễm ở trong xe nhìn bóng lưng An Tâm rời đi, anh cảm thấy bây giờ nếu là anh ôm cô cùng đi vào sẽ càng thêm hoàn mỹ.

An Tâm đi vào đoàn phim, bên trong đã có rất nhiều diễn viên cùng nhân viên đang bận rộn làm việc, tất cả những thứ dùng cho nghi thức khai máy đã được chuẩn bị tốt.

“Sao lại có lư hương ở đây thế này?” An Tâm thấy trên bàn đặt vài cái lư hương liền tò mò hỏi.

“Chờ khai máy còn muốn thắp hương đó mà.” Một giọng nam đột nhiên xuất hiện trả lời câu hỏi của An Tâm.

An Tâm nghe thấy tiếng nói liền quay đầu, nhìn thấy một người đàn ông dáng dấp có chút anh tuấn, đối với anh ta lễ phép cười cười.

“Tôi gọi là Thẩm Sơn, nhân vật trong phim là Hạng Trang.” Thẩm Sơn tự giới thiệu chính mình, cười hi hi không đợi An Tâm nói tên nhân vật của cô liền nói “Tôi biết cô diễn vai Ngu Cơ, hôm trước tôi có thấy ảnh tạo hình, chỉ là không biết cô tên gì?”

“Tôi tên An Tâm!”

“An Tâm, tên rất hay, đây là lần đầu tiên tôi đóng phim, rất khẩn trương, lúc trước cô đã đóng phim chưa?” Thẩm Sơn cùng An Tâm hàn huyên, qua lời nói của anh ta An Tâm biết anh ta là nghệ sĩ của công ty Tinh Vũ, bởi vì tốt nghiệp trường võ thuật nên công ty chuẩn bị đem anh ta hướng về những vai diễn liên quan đến võ thuật.

“Cô là nghệ sĩ của Thánh Hằng sao, Thánh Hằng là công ty tốt nhất trong giới giải trí, lúc trước tôi cũng muốn gia nhập vào công ty đó nhưng lại không qua được vòng cast.” Thẩm Sơn có chút tiếc nuối nói, An Tâm lại không biết phải nói gì.

“An tiểu thư, trợ lý của cô ở bên kia tìm cô đấy.”

Khi An Tâm còn không biết phải nói gì thì có người đi đến vỗ vai cô nói có người đang tìm cô.

An Tâm lễ phép gật đầu cùng Thẩm Sơn sau đó đi tới chỗ người tìm cô.

“Hữu Nhất ca, An tiểu thư đến.”

An Tâm đi vào một gian phòng hóa trang, nhìn thấy Mạc Diễm mặt có chút đen đang ngồi đó.

“Công ty an bài một trợ lý đến cho em, về sau có đồ gì đưa cho cô ấy giữ là được rồi.” Mạc Diễm nhìn thấy An Tâm tới mặt mới giãn ra chút ít, chỉ chỉ vào một cô gái khoảng 20 tuổi rồi nói với An Tâm

“Tâm tỷ, em gọi là Lư Vân. Tâm tỷ, sau này có chuyện gì cần làm cứ giao cho em là tốt rồi.” Lư Vân khom người chào An Tâm. An Tâm cảm thấy thật không quen, nghe cô ấy mở miệng một tiếng ‘Tâm tỷ’ cũng có chút không được tự nhiên cho nên nói “Cô gọi tôi An Tâm là được rồi, không cần khách khí như vậy. Sau này sẽ phải làm phiền nhiều.”

Lư Vân nghe An Tâm nói vậy liền có chút cao hứng bất quá lại không đổi giọng kiên trì gọi An Tâm là ‘Tâm tỷ’.

An Tâm nhìn cô ấy giống như sinh viên đại học, so với cô chắc nhỏ tuổi hơn nên cũng tiếp nhận cách gọi ‘Tâm tỷ’ của cô ấy.

“Tâm tỷ, túi sách của chị để em cầm đi, về sau những vật này chị cứ giao cho em, chị chỉ cần yên tâm quay phim thôi.” Lư Vân tiến lên muốn cầm túi sách của An Tâm. An Tâm không được tự nhiên khi được người khác chiều chuộng như vậy, theo bản năng nhìn về phía Mạc Diễm vẫn im lặng ngồi một bên, phát hiện anh còn cười trộm liền không nịn được trừng mắt với anh.

“Khụ.” Mạc Diễm nhìn đến ánh mắt An Tâm liền ho một tiếng, lấy kịch bản ra nói muốn cùng An Tâm diễn thử, kêu mấy người phụ tá của anh cùng Lư Vân ra khỏi phòng hóa trang.

“Anh đem bọn họ đuổi ra ngoài vậy bọn họ sẽ không hoài nghi hai chúng ta chứ?” An Tâm bị Mạc Diễm kéo ngồi vào ghế bên cạnh thấy vậy không nịn được hỏi anh.

“Chỉ cần chúng ta không nói bọn họ vĩnh viễn sẽ không đem chúng ta quy về một chỗ.” Mạc Diễm vuốt vuốt tay An Tâm “Trong đoàn phim này nghệ sĩ của Thánh Hằng chỉ có anh và em, em lại là người mới vì vậy anh chiều chuộng em một chút cũng là bình thường. Em không cần lo lắng, em không muốn để mọi người biết chuyện của chúng ta thì anh cũng sẽ không để người nào biết được.”

An Tâm yên tâm gật gật đầu, Mạc Diễm đưa mặt để sát vào cô có chút ề ề hỏi “Người đàn ông vừa nãy là ai vậy?”

“Ai cơ?”

“Chính là người vừa mới cùng em tán gẫu vui vẻ đó, em là bạn gái của anh, lần sau không cần đối với bọn họ cười xinh đẹp như vậy, anh sẽ ghen.” Mạc Diễm trực tiếp đem cảm xúc của anh nói ra, An Tâm nghe vậy mặt lại đỏ lên.

Mạc Diễm sờ sờ mặt An Tâm, An Tâm đẩy tay anh ra chuẩn bị nói gì đó, bên ngoài lại có người kêu lên “Nghỉ thức khai máy sắp bắt đầu rồi.”

“Chúng ta ra ngoài thôi!” Mạc Diễm kéo An Tâm lên, đi đến cửa phòng hóa trang mới bỏ xuống sau đó anh bước ra ngoài trước.

Nhân vật của An Tâm trong ‘Hán Sở tranh hùng’ cũng không quan trọng nên chỉ đứng một bên cùng những diễn viên và nhân viên đoàn phim khác.

Mà Mạc Diễm lại bất đồng, anh là một trong những diễn viên chính, cùng Hồ Khải đứng bên người đạo diễn Kim Nhất Minh sau một cái bàn, cùng nhau bái thần, còn cùng nhau mở tám vài đồ che máy quay.

Thời điểm bọn họ ở phía trên bái thần thì ở bên dưới An Tâm cũng tay không chấp lại bái theo, còn lại là đứng ngoài quan sát.

“Mạc Thiên Vương cùng Hồ ảnh đế đứng cùng nhau đó, trông hai người thật đẹp.” Hai nữ nhân viên công tác đứng bên cạnh An Tâm sáp lại gần nhau bắt đầu bắt quái.

“Mạc thiên vương trông thật lãnh khốc, toàn bộ hành trình đều không cười một cái, chỉ có Hồ ảnh đế là hay cười.” Nhân viên Giáp có chút háo sắc nhìn chằm chằm Mạc Diễm cùng Hồ Khải.

“Cô không biết sao, tháng trước Hồ ảnh đế mới lên chức baba, đương nhiên là phải tươi cười rồi, như thế nào cũng không thể đè nén được niềm vui khi trong nhà có con trai.” Nhân viên Ất nói những lời này với nhân viên Giáp làm cho cô nàng không nhịn được hưng phấn hỏi “Lại lên chức baba sao, con gái lớn của anh ta mới ba tuổi mà, lần này là con trai hay con gái vậy?”

“Tôi nghe được tin nội bộ là con trai, trong nhà trai gái song toàn, một đôi chữ tốt, cô nói Hồ ảnh đế làm sao không vui cho được.” Nhân viên Ất cố ý hạ thấp giọng nói cho nhân viên Giáp.

“Bắt quá vợ của anh ta không được xinh đẹp cho lắm, hình như là bạn học thời đại học.”

“Không xinh đẹp thì sao chứ, Hồ ảnh đế thích là được rồi.”

“Trước kia tôi còn ship thuyền Hồ ảnh đế với Tô ảnh hậu cơ, bộ phim ‘Núi sông tuyệt yêu’ của bọn họ năm đó đúng là khóc hết nước mắt.”

“Tô ảnh hậu cũng sắp có hỉ sự đó” Nhân viên Ất giống như tùy ý nói “Tám chín phần mười là mang thai rồi.”

“Thực sao, tiểu Phượng, tin tức của cô thật linh thông.” Nhân viên Giáp sùng bái nhìn nhân viên Ất. Nhân viên Ất đặc ý sờ sờ tóc nói “Còn không phải sao, bạn trai tôi làm ở đoàn phim ‘Tiếng chuông lúc nửa đêm’ của Tô ảnh hậu, nhìn ra được cô ấy bây giờ rất cẩn thận. Đạo diễn sợ là cũng biết rõ nên không cho Tô ảnh hậu làm những động tác nguy hiểm.”

“Oa, phim đó định chiếu vào cuối tháng bảy này, nam chính là một tiểu thịt tươi*, lần này được cùng diễn với Tô ảnh hậu cũng là phải có tài năng lắm đây.” Nhân viên Giáp chuyển đề tài nhanh chóng làm An Tâm ở một bên nghe đến sững sờ.

*tiểu thịt tươi: tên mà dân mạng TQ dùng để gọi các nam diễn viên trẻ tuổi đẹp trai và đang hot

“Tiểu thịt tươi Long Kỳ này đang được Thánh Hằng dùng tất cả mọi cách để lăng xê lên thành ngôi sao, nghe nói chỗ dựa ở phía sau của Long Kỳ rất mạnh”

“Quy tắc ngầm?” Nhân viên Giáp khinh miệt nói, liền bị nhân viên Ất đánh vào cánh tay “Long Kỳ thì cần gì phải quy tắc ngầm chứ, nhà cậu ta chính là đại phú hào, hiện nay trong giới giải trí những tiểu thịt tươi như vậy có rất nhiều người có dòng dõi, bối cảnh cũng rất mạnh. Quy tắc ngầm ư? Bọn họ cần bản là không cần, trong nhà trực tiếp bỏ vốn cũng đủ để bọn họ đóng được phim lớn rồi. Cô đó, phải dùng hết nhãn lực đi nhìn nghệ sĩ.”

“Nhưng tôi được biết gần đây có một người nổi tiếng gọi là cái gì Lam đó chính là bị một ông chủ than đá bao dưỡng.” Nhân viên Giáp có chút không phục nói, nhân viên Ất cũng không cùng cô ta tranh mà thuận theo đề tài của cô nàng mà bắt đầu bắt quái chuyện các nghệ sĩ.

An Tâm đứng bên cạnh bọn họ không nghĩ nghe lên tuy nhiên hai người này mặc dù nói nhỏ nhưng An Tâm vẫn nghe được rõ ràng. Cô chú ý tới bốn phía những nhân viên công tác khác tất cả đều có thể nghe đến bắt quái của hai cô cũng đều là về mặt hứng trí bưng bưng.

An Tâm vốn định tránh đi nhưng là không động được, cuối cùng buồn chán nhìn phía trên các vị lãnh đạo đang nói chuyện. An Tâm đưa ánh mắt nhìn tới trên người Mạc Diễm, thấy Hồ Khải đang cùng anh nói chuyện, Mạc Diễm chỉ ngẫu nhiên đáp lại vài câu, nhìn đến chính là người ít nói.

“Mạc thiên vương cùng Hồ ảnh đế hai người đang nói chuyện kia.” Nhân viên Ất đang nói đến tiểu tam tiểu tứ trong giới giải trí vô tình ngẩng đầu thấy Mạc Diễm cùng Hồ Khải đang nói chuyện liền hưng phấn hô lên.

“Cô sao lại hưng phấn như vậy chứ?” Nhân viên Giáp kỳ quái nhìn nhân viên Ất, thấy cô nàng lập tức lấy điện thoại di động mở một tấm hình đưa cho cô xem.

Chỗ đứng của An Tâm rõ ràng cũng thấy được tấm hình kia, nhân viên Giáp xem được tấm hình cũng hưng phấn ngẩng đầu nhìn Hồ Khải và Mạc Diễm.

Chỉ có An Tâm mới trở thành bạn gái của Mạc Diễm sau khi xem tấm hình kia, lại nhìn kiểu “Trò chuyện với nhau thật vui” của Mạc Diễm cùng Hồ Khải, cả người liền không tốt!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14

Mạc Diễm ở phía trên cũng vẫn luôn chú ý tới trên người An Tâm nên nhạy cảm phát hiện ánh mắt cô nhìn anh, không đúng, là nhìn anh cùng Hồ Khải có chút quỷ dị.

Mạc Diễm không biết là An Tâm nhìn anh cùng Hồ Khải quỷ dị như vậy là bởi vì ánh của hai người bị fan trên mạng pts ra các loại hôn môi cùng cảnh giường chiếu.

An Tâm cảm thấy sau khi xem được ảnh này về sau cô sẽ không thể cùng Mạc Diễm hôn thoải mái được.

Sau khi nghỉ thức mở máy kết thúc là đến thời gian nghỉ ngơi, An Tâm lần đầu tiên ăn cơm hộp ở đoàn phim, thấy cũng không tệ lắm.

Cơm nước xong nghỉ ngơi một tiếng, Mạc Diễm và Hồ Khải đã thay xong đồ hóa trang, hai người cùng nhau quay một phân đoạn nhỏ sau khi khai máy. Cảnh này không quá phức tạp nên hai người quay một lần liền qua, xem như điềm tốt sau khi mở máy.

Quay hết một cảnh này, đạo diễn còn muốn an bài một số chuyện nên không chuẩn bị quay cảnh khác. Để cho tất cả diễn viên đến chỗ của phó đạo diễn để lấy bảng lịch trình quay rồi tất cả mọi người có thể tan việc.

An Tâm chuẩn bị đi lấy bảng biểu thì thấy Luru Vân mang theo túi đến đưa một tờ cho cô “Tâm tỷ, em có lấy một tờ lịch trình đến cho chị đây.”

An Tâm nói cảm ơn, nhận lấy xem những khoảng thời gian nào cô phải ở đoàn phim.

“Tâm tỷ, tháng này và tháng sau hầu như mỗi ngày chị đều phải đến đoàn phim, bất quá ba tháng sau là quay cảnh chiến tranh, chị chỉ phải ở lại vài ngày còn đâu là không phải diễn.” Luru Vân rất chuyên nghiệp giúp An Tâm theo dõi lịch trình, sau đó nhanh chóng nói lại với cô thời gian có cảnh diễn cần đến đoàn phim trình diện, còn lại bỏ qua những lúc không có phân diễn.

“Bây giờ chủ yếu quay tại chỗ này, cuối tuần sẽ đến thành phố F quay.” An Tâm nhớ kỹ những tin tức Luru Vân nói, rồi cô ấy nói với cô chuyện khác nữa.

“Tâm tỷ, lúc này Giản tỷ có nói không thể tới đón chị được, kêu em gọi taxi tới...”

Luru Vân còn chưa nói hết, điện thoại di động đã vang lên, Luru Vân nghe điện thoại xong cao hứng nói với An Tâm “Tâm tỷ, trợ lý của Mạc thiên vương hỏi chúng ta có muốn đi cùng xe với bọn họ vào nội thành không?”

An Tâm biết vì sao Luru Vân cao hứng như vậy, bởi vì bọn họ nếu không đi nhờ xe trợ lý của Mạc Diễm thì hai người họ sẽ phải tự gọi xe đi, vừa tốn kém không nói còn phải đợi ở chỗ này nữa.

“Tâm tỷ, chúng ta có ngồi xe của họ không?” Luru Vân hỏi An Tâm, An Tâm không cự tuyệt mà gật đầu đồng ý.

Đến ngoài bãi đỗ xe, An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm và vài người phụ tá của anh đang đứng trước hai cái xe.

An Tâm cùng Luru Vân vừa đi vào, trợ lý Từ Kiệt của Mạc Diễm tươi cười hỏi hai cô muốn tới chỗ nào trong thành phố. Luru Vân và An Tâm nói địa chỉ, Từ Kiệt rất nhanh liền an bài “Tiểu Luru, cô ngồi cùng xe với chúng tôi đi, Diễm ca và An tiểu thư thuận đường nên An tiểu thư sẽ ngồi xe Diễm ca.”

“Lên xe!” Sau khi Từ Kiệt an bài tốt, Mạc Diễm lãnh đạm nói với An Tâm, xoay người ngồi vào xe mà hôm nay anh đi đến.

An Tâm nhìn nhìn Luru Vân, Luru Vân phát phát tay với cô nói tạm biệt, An Tâm cũng ngay lập tức ngồi vào bên cạnh chỗ phó lái.

“Thắt dây an toàn vào đi” Lời này của Mạc Diễm cùng giọng điệu lãnh đạm ban nãy căn bản là hai cái trái ngược.

Thấy An Tâm còn đang ngẩn người, Mạc Diễm nhìn sang bên phó lái, nghiêng người thắt dây an toàn cho cô, xong việc còn không quên hôn nhẹ lên môi cô.

“Tối nay muốn ăn gì?” Mạc Diễm vừa lái xe vừa hỏi, An Tâm lắc đầu bày tỏ không có ý kiến, Mạc Diễm liền kêu An Tâm đến chỗ ở của anh ăn bữa tối.

An Tâm không cự tuyệt, Mạc Diễm gọi điện cho di giúp việc ở lại làm thêm giờ, kêu di ấy làm bữa tối muộn một chút lại về.

Dọc theo đường đi Mạc Diễm không vội hỏi An Tâm vì sao không muốn công khai chuyện tình của hai người mà cùng An Tâm tán gẫu vài câu. Hiểu rõ những sở thích của cô là việc anh cảm thấy quan trọng hơn.

Khi hai người trở lại nhà Mạc Diễm, di giúp việc đã rời đi, hai người cùng nhau ăn bữa tối đơn giản lại cùng nhau dọn dẹp chén đĩa. Mạc Diễm kéo An Tâm ra ngoài phòng khách ngồi lên ghế salon mới bắt đầu hỏi cô chuyện công khai tình cảm.

“Em lo lắng fan của anh sẽ công kích em sao?” Mạc Diễm kỳ thật cũng không dám chắc nếu biết được anh đang yêu đương thì fan của anh sẽ không nháo.

“Ách...Cái này em không nghĩ đến, bọn họ sẽ ở trên mạng mắng chửi em sao? Trên thực tế sẽ công kích em sao?” An Tâm nghe Mạc Diễm nói như vậy

mới nhớ tới chuyện lúc trước cô suy tính, cô thế mà lại quên mất hội fan của Mạc Diễm có sức mạnh cùng với số lượng to lớn.

Mạc Diễm xem bộ dáng ngây ngốc của An Tâm thì không nhịn được cười đem cô ôm ngồi lên đùi anh. An Tâm thấy không quen muốn cự tuyệt, Mạc Diễm liền nói bên tai cô “Chúng ta bây giờ là người yêu, bạn trai ôm bạn gái là chuyện thiên kinh địa nghĩa*.”

*thiên kinh địa nghĩa: chỉ những lí lẽ đúng đắn xưa nay, không có gì phải bàn cãi, nghi ngờ.

An Tâm nghe anh nói có nghĩa có lý như vậy liền không giãy giụa nữa mà ngoan ngoãn đỏ mặt để cho anh ôm.

“Khụ, đầu tiên em không muốn để cho quá nhiều người biết chuyện của chúng ta là vì cảm thấy thân phận của hai chúng ta chênh lệch quá nhiều. Nếu biết em và anh quen nhau sẽ có rất nhiều người nghĩ là em muốn dựa vào anh để nổi tiếng. Em chỉ mới cùng anh quay 1 cái MV mà hai chúng ta đã ở cùng nhau, hiện tại lại đang quay ‘Hán Sở’, em cảm thấy nếu hai chúng ta buộc cùng một chỗ thì với danh tiếng của anh chắc chắn sẽ mang đến cho em rất nhiều hào quang. Đến lúc đó chỉ bởi vì em là bạn gái của anh có khả năng có thể tiếp đến rất nhiều hoạt động cùng vai diễn, đây không phải là cái em muốn, em thích anh, ở cùng một chỗ với anh chỉ bởi vì thích, không có ý muốn nhờ vậy mà nổi tiếng hay gì khác.”

Mạc Diễm nghe được An Tâm nói thích anh liền không nhịn được hung hăng hôn cô một ngụm. An Tâm đẩy anh một cái anh mới thu liễm tâm tình, ôm chặt cô tiếp tục nghe cô nói.

“Chúng ta đợi thêm nửa năm nữa, nửa năm sau nếu như chúng ta còn cùng một chỗ thì đến lúc đó tình yêu của chúng ta cũng không cần che giấu. Lúc đó danh tiếng của anh mặc dù vẫn có ảnh hưởng tới em nhưng không còn là ảnh hưởng tới quan hệ lợi ích nữa.”

“Tại sao lại là nửa năm, nửa năm sau em muốn làm gì?” Mạc Diễm nghi hoặc hỏi, An Tâm nói cho anh biết “Nửa năm sau là đến hạn hết hợp đồng, em không muốn tiếp tục làm nghệ sĩ, em muốn là một người bình thường. Đến lúc đó có công khai tình cảm thì những bản khoản bây giờ cũng sẽ không còn nữa.”

“Em muốn rút khỏi giới giải trí?” Mạc Diễm có chút ngoài ý muốn với quyết định của An Tâm, An Tâm cười nói với anh “Em thấy được em không thích hợp trong giới giải trí, lúc trước tiến vào đây cũng không phải là thực tâm mong muốn, cảm giác với nó cũng không nhiều. Từ nhiều năm trước em vẫn muốn sống tại một trấn dân cư nhỏ, ở đó mua một phòng nhỏ, nuôi một con mèo hoặc một con chó nhỏ, thỉnh thoảng xách ba lô đi du lịch, sống cuộc sống nhàn nhã. Cho nên dự tính hợp đồng vừa hết em sẽ đi đến huyện Y, chỗ mà em nhắm tới đã lâu, phòng ở ở đó em đều đã xem tốt rồi.”

Mạc Diễm nghe An Tâm nói đến cuộc sống mơ ước, cũng không để ý chuyện An Tâm có muốn hay không rút khỏi giới giải trí.

“Phòng ở đều xem tốt, xem ra A Tâm đã muốn đi lâu rồi!” Mạc Diễm sờ sờ hai mắt sáng long lanh của An Tâm khi nhắc đến huyện Y “Vây chuyện tình của chúng ta đợi đến khi em kết thúc hợp đồng rồi công bố, kỳ thật như vậy cũng tốt, đến lúc đó em tránh đi truyền thông đến nơi khác, sẽ không bị họ quấy rầy. Em là người ngoài ngành khi ở cùng một chỗ với anh đích xác so với việc là nghệ sĩ tự tại rất nhiều, cũng ít bị công kích hơn.”

Giới giải trí đối với chuyện tình cảm hà khắc rất nhiều, chỉ cần một bên so với người kia không có danh tiếng sẽ bị mọi người công kích là mượn danh, cũng không quản xem họ có thật lòng hay không.

Lúc trước Mạc Diễm còn lo lắng khi anh cùng An Tâm ở cùng một chỗ, công khai tình cảm An Tâm sẽ phải chịu nhiều điều tiếng. Hiện tại An Tâm lại nói muốn rút khỏi giới giải trí, Mạc Diễm ngẫm lại điều này cũng tốt, về sau anh chỉ phải chú ý nhiều hơn việc riêng tư để bảo vệ An Tâm, cuộc sống của cô cũng sẽ không bị truyền thông quấy rầy.

“Trước anh còn muốn vì em tranh thủ thêm vai diễn, làm cho em càng thêm nổi tiếng hơn, không nghĩ tới em không còn muốn ở trong vòng tròn này.” Mạc Diễm ôm An Tâm đem chuyện trước đây anh vì cô tranh thủ vai Ngu Cơ. An Tâm lúc này mới biết được là do ‘Sếp’ cấp cho cô cơ hội.

“Anh biết không, bởi vì anh cho em cơ hội này, hiện tại em không biết phải nói chuyện nửa năm sau với người đại diện như thế nào.” An Tâm nhìn không được nhéo lên gương mặt tuấn tú của Mạc Diễm, chỉ là bấm một cái đã thấy xúc cảm rất tốt, không không chế nổi tay cầu thêm vài cái tồ về ‘oán giận’.

Mạc Diễm quả thật không biết chuyện này cho nên hôn hôn lên người cô, sau đó cùng An Tâm nói xin lỗi.

“Lúc ấy anh chỉ muốn em gia nhập đoàn phim để chúng ta có thể sớm chiều chung đụng, từ từ bồi dưỡng tình cảm.”

“Nguyên lai là anh tâm hoài bất quý*!” An Tâm nghe vậy khẽ cười, Mạc Diễm tựa sát vào cô nói “Đúng vậy, anh đối với em đều là tâm hoài bất quý!”

*tâm hoài bất quý: lòng dạ bất chính, không ngay thẳng, có âm mưu.

Mạc Diễm nói xong liền cúi xuống hôn trụ An Tâm, chờ hai người hôn hên tách ra, An Tâm mới hỏi anh “Chúng ta tiến triển có phải quá nhanh hay không?” Mới xác định được một ngày nhưng là hôn rất nhiều lần.

“Nhanh sao?” Mạc Diễm nhún mày, anh còn cảm thấy có chút chậm đó. Nếu không phải sợ dọa đến An Tâm anh còn đang mơ tưởng hai người không cần lui tới một tuần lễ liền đi kết hôn, sau đó có thể hợp pháp mà thân mật.

Đàn ông mà, đối với người phụ nữ mình thích lúc nào cũng không khống chế được mà có chút ít tà niệm.

Khi thực yêu một người, lại được đối phương đáp lại thì chuyện thân mật sẽ như bị nghiện thuốc, biết là độc nhưng tùy thời tùy chỗ đều muốn thân qua, huống chi đối phương lại không có độc, thân mật chính là các loại hương vị ngọt ngào. Cho nên bản năng thân thể là ngừng cũng không ngừng được đối với người yêu làm ra động tác ôm ấp.

“Trước kia anh có thấy được hai người yêu nhau, không lúc nào là không dính cùng một chỗ, khi đó còn cảm thấy như vậy thì ngán chết. Hiện giờ sau khi ôm em mới biết được cảm thụ của bọn họ lúc đó” Mạc Diễm vừa ôm cô vừa ở bên tai cô lẩm bẩm.

An Tâm giương mắt nhìn Mạc Diễm một cái, Mạc Diễm nhìn cô bị hôn môi làm cho hai mắt còn ngập nước liền không nhìn được lại cúi xuống hôn cô.

Chờ khi An Tâm trở về nhà môi đều sưng hết lên, Mạc Diễm ngại ngừng sờ sờ mũi, hôn lên trán An Tâm một cái rồi nói “Ngủ ngon, sáng mai anh tới đón em”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

An Tâm trở lại phòng, lăn lộn trên giường suy nghĩ mọi chuyện phát sinh trong ngày hôm nay. Cô cảm thấy từ buổi sáng sau khi cùng Mạc Diễm xác nhận quan hệ, tình cảm của hai người tiến triển với tốc độ có thể so với tên lửa.

“Minh quá là không thận trọng rồi” An Tâm mặc dù tự nói với chính mình như vậy nhưng nghĩ đến Mạc Diễm khoe miệng mang theo nụ cười cùng với chuyện hai người hôn nôi, hiện tại mặc dù có chút xấu hổ nhưng không thể phủ nhận được cảm giác ngọt ngào đang lan tỏa trong lòng.

“Hóa ra đây chính là cảm giác yêu đương.” An Tâm cuối cùng cảm thán một câu sau đó chậm chậm chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau An Tâm còn đang ngủ liền nghe thấy tiếng chuông điện thoại, cô còn không nhìn đến là ai gọi đã mở máy a lô một tiếng. Đầu bên kia Mạc Diễm nghe tiếng An Tâm còn chưa tỉnh ngủ, không nhìn được cười khẽ.

“Bữa sáng muốn ăn gì, anh mang tới cho em?” Mạc Diễm cười đủ mới lên tiếng hỏi An Tâm. An Tâm còn chưa tỉnh hẳn, mơ mơ màng màng một hồi mới lên tiếng “Sữa đậu nành bánh quây.”

“A Tâm nên rời giường, hai mươi phút nữa anh sẽ tới đón em, hôm nay nhiệt độ có chút thấp, nhớ mặc thêm áo ấm” Mạc Diễm vừa lái xe vừa dặn dò, An Tâm lại mơ màng đáp ứng. Mạc Diễm đi đến một cửa hàng bán đồ ăn sáng, đeo khẩu trang đầy đủ mới xuống xe tự mình đi mua sữa đậu nành bánh quây cho An Tâm.

Bên này An Tâm nghe được tiếng điện thoại đã ngắt, cả người đổ xuống giường muốn ngủ tiếp lại đột nhiên bừng tỉnh ngồi dậy. Cô cảm điện thoại lên nhìn thời gian, ảo não vô đầu sau đó vội vã nhảy xuống giường đi làm vệ sinh cá nhân.

Đang rửa mặt An Tâm mới hậu tri hậu giác nghĩ tới hình như vừa nãy cô có nhận điện thoại của ai đó. An Tâm trong miệng còn ngậm bàn chải đánh răng chạy đến cầm lấy điện thoại nhìn ghi chép cuộc gọi, thấy là Mạc Diễm mới xác nhận vừa rồi không phải là cô nằm mơ.

“Nha, anh ấy sắp tới rồi!” An Tâm nhìn thời gian, Mạc Diễm nói hai mươi phút sẽ tới, cô vội vàng hấp tấp ném điện thoại qua một bên, dùng tốc độ nhanh nhất đem mình chuẩn bị tốt.

“Em sao lại thờ hờn hờn vậy?” Mạc Diễm mang theo bữa sáng lên lầu, nhìn thấy An Tâm còn đang thờ hờn hờn liền đưa tay sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của cô.

An Tâm ấp úng thẹn thùng nửa ngày không nói, Mạc Diễm cũng không hỏi vấn đề này nữa.

“Chúng ta ăn sáng trước rồi từ từ đến đoàn phim, hiện tại mới 6 giờ.” Mạc Diễm đem đồ ăn sáng để trên bàn ăn, đến bồn rửa tay, lúc xoay người đã thấy An Tâm bày xong chén đĩa.

“Sữa đậu nành vẫn còn nóng, không cần hâm lại nữa chúng ta trực tiếp...Ngô...” An Tâm đổ sữa đậu nành ra cốc thấy vẫn ấm nên quay đầu nó với Mạc Diễm. Mạc Diễm lại lén người tiến lên, giống như những lần trước cúi người hôn An Tâm một cái mới thần nhiên ngồi xuống đối diện với cô, cùng cô ăn bữa sáng.

An Tâm sờ sờ môi không nói gì cũng cúi đầu bắt đầu ăn.

Mạc Diễm ăn rất nhanh, anh ăn xong phần của anh rồi mà An Tâm vẫn còn dư đến một nửa bánh quây “Anh ăn nữa không?”

An Tâm xem Mạc Diễm ăn xong, đem phần bánh quây của mình đẩy qua. Mạc Diễm lại lắc đầu, An Tâm cúi đầu tiếp tục ăn. Mạc Diễm nở nụ cười nhìn An Tâm ăn, đáng vẻ cô ăn hết sức nhả nhai bình thường nhưng không biết tại sao rơi vào trong mắt Mạc Diễm lại vô cùng có sức hấp dẫn làm ánh mắt anh không thể rời đi.

Mạc Diễm thấy An Tâm ăn xong liền lấy khăn giấy, vô cùng tự nhiên lau miệng cho cô. An Tâm có chút mất tự nhiên muốn tự mình lau lại bị Mạc Diễm cầm lấy tay, sau khi lau miệng cho cô xong lại thuận tiện xoa xoa tay cô.

“Khụ, chúng ta đến đoàn phim thôi.” An Tâm ngại ngừng ho khan, muốn làm cho chính mình không cần phải đỏ mặt nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn kia vẫn là không chịu thua kém nóng lên. Mặc dù thời gian cô cùng Mạc Diễm quen nhau chưa nhiều nhưng cô đã có thể tiếp nhận những loại thân mật của anh, bất quá trong lòng vẫn còn một chút gì đó thẹn thùng. Mạc Diễm rất vui vẻ khi thấy được bộ dáng này của An Tâm bởi vì cũng chỉ hiện tại mới có thể thấy, chờ sau một thời gian nữa khi hai người chung đụng nhiều hơn, động tác thân mật cũng sẽ thành một thói quen, những thứ thẹn thùng này rồi sẽ biến mất.

Trên đường hai người đi tới đoàn phim, Mạc Diễm cùng An Tâm nói đến những đoạn cần quay trong ngày hôm nay “Hôm nay anh có sáu cảnh diễn, hai trong số đó là chúng ta cùng nhau diễn.”

Nhắc tới chuyện cùng An Tâm quay phim Mạc Diễm có chút mong đợi, trong khi đó An Tâm lại thấp thỏm nhiều hơn. Mạc Diễm nhìn ra được cô lo lắng liền nói với cô:

“Bây giờ em hãy luyện trước biểu cảm về mặt cho cảnh quay hôm nay đi, hai cảnh quay của em không có lời kịch, ánh mắt động tác thích hợp là được rồi.” Mạc Diễm nói xong liền mở tấm gương soi trên xe sau đó quay sang cô nói “Em luyện trước đi, cảm thấy được rồi thì anh lại xem cho em.”

Lúc An Tâm nhìn thấy Mạc Diễm mở gương trước mặt cô liền kinh ngạc nhìn anh một cái, Mạc Diễm nhìn ra được cô nghi vấn thì cười nhẹ “Trước kia khi quay MV anh thấy em rất thích soi gương, chỉnh sửa về mặt, so với lúc em không soi gương thì nghĩ ra nhanh hơn nhiều.”

An Tâm nghe Mạc Diễm nói vậy lại quay qua nhìn anh một cái, cô nghĩ trong thời gian quay MV Mạc Diễm nhất định là nhìn lên cô rất nhiều lần, nếu không làm sao có thể phát hiện ra được điều này.

An Tâm thấy Mạc Diễm nghiêm túc lái xe liền rũ bỏ mọi tạp niệm, bắt đầu nhìn gương diễn thử, cô nghĩ lại ba màn diễn này Ngu Cơ sẽ phải nhìn Hạng Vũ như thế nào.

Màn đầu tiên là sau bữa tiệc Hồng Môn Yến, Hạng Vũ mang binh tiến vào Hàm Dương, cùng Ngu Cơ đi xem cung điện A Phòng của Tần vương cung. Ngu Cơ được Hạng Vũ ôm lấy, toàn bộ hành trình đi xem cung điện đều mang vẻ mặt cười duyên, Hạng Vũ và một vài bộ hạ vừa đi vừa thương lượng việc xử trí cung điện A Phòng, cuối cùng Hạng Vũ sai người tiêu hủy Tần vương cung.

Đáng vẻ cười duyên đáng? An Tâm soi gương bắt đầu cười, Mạc Diễm ngẫu nhiên nghiêng đầu nhìn vài lần, theo đó nói ra cách nhìn của anh.

“Cười vui vẻ hơn một chút...”

An Tâm tìm được biểu hiện vui vẻ thích hợp liền ghi nhớ sau đó bắt đầu qua màn thứ hai, mà màn thứ hai này, ách... An Tâm cúi đầu nhìn kịch bản, phát hiện đây chính là đoạn lúc trước cô cùng Mạc Diễm luyện tập qua.

Sau cuộc đại chiến, Hạng Vũ đoạt được chức Thượng tướng chư hầu, ở trong lều xem bản đồ chuẩn bị phong chư hầu, người bồi bên cạnh chính là Ngu Cơ.

Màn diễn này coi như là khúc dạo đầu của câu chuyện ‘Hán Sở tranh hùng’, nguyên nhân gây ra trận chiến Hán Sở tranh hùng là bởi vì Hạng Vũ lần này tự động phân phong thiên hạ. Hạng Vũ cự tuyệt đem Lưu Bang phong làm Quan Trung vương mà lại phong anh ta đến Hán Trung làm vương dẫn tới Lưu Bang bất mãn.

Lần phân phong này Hạng Vũ đã tạo cho mình rất nhiều mầm tai họa, phần đông chư hầu bởi vì không được hài lòng trong việc phân chia thái ấp nên có rất nhiều oán khí, mâu thuẫn ngày càng nảy ra. Một bộ phận các chư hầu khởi binh tạo phản Hạng Vũ, tự phong vương, trong lúc Hạng Vũ còn đang tấn công các chư hầu khác thì Lưu Bang lại nghỉ ngơi dưỡng sức. Sau đó thừa dịp Hạng Vũ xuất binh đi tấn công chư hầu, Lưu Bang mang binh chiếm lấy Quan Trung, đồng thời tiến gần tới nơi ở của Hạng Vũ, Lưu Bang cùng Hạng Vũ đối nghịch, từ đây tạo nên cục diện Hán Sở tranh hùng.

“A~” Mạc Diễm đối với kịch bản nghiên cứu vô cùng thuần thục cho nên khi quay đầu thấy An Tâm ngăn người xem trang kịch bản nào đó liền không nhìn được bật cười.

“Màn này diễn đến chính là ánh mắt em nhìn anh lần trước, bất quá...” Mạc Diễm có ý dừng lại, đem ánh mắt An Tâm hấp dẫn tới mới lại nói tiếp “Lúc đó em đừng nhìn anh mãnh liệt quá nếu không anh sợ anh không khống chế nổi mình mất.”

An Tâm thấy anh cười xấu xa liền trừng mắt nhìn anh, trực tiếp lật qua trang khác, không nhìn đến màn này nữa mà xem những màn khác hôm nay Mạc Diễm cần quay.

Mạc Diễm thấy An Tâm giận dữ không để ý tới anh, đưa tay qua muốn sờ sờ đầu cô, An Tâm tránh qua Mạc Diễm cười cười hỏi cô “Tức giận sao?”

An Tâm không đáp, Mạc Diễm rút tay về tiếp tục lái xe, chờ tới lúc dừng xe bên ngoài đoàn phim, anh mới tới gần ôm An Tâm. An Tâm trừng anh, anh liền cười cười với cô, cười đến khi An Tâm không còn thấy giận nữa Mạc Diễm mới thấp giọng lẩm bẩm “A Tâm, anh muốn em biết rõ lực ảnh hưởng của em đối với anh”

An Tâm có nghe nhưng vẫn không nói chuyện, Mạc Diễm cúi đầu hôn cô một ngụm mới buông tay, anh nói câu tiếp theo làm An Tâm lại muốn tiếp tục trừng.

“Hiện tại trước hôn đủ rồi, sau này mới có thể có chút tự chủ.”

Hai người xuống xe, một trước một sau đi vào đoàn phim. Vừa vào tới nơi đã có người chào đón tiếp chuyện với Mạc Diễm.

“Diễm ca, bối cảnh đã bố trí xong, anh đi thay quần áo trước đi, thợ trang điểm sẽ lập tức tới hóa trang cho anh”.

Mạc Diễm vừa ra khỏi xe, về mặt liền khôi phục vẻ lãnh đạm, lúc này đối mặt người nhân viên kia cũng chỉ gật gật đầu, mang theo An Tâm đến phòng hóa trang chuyên dụng. Đây được coi như là phòng nghỉ cá nhân của anh.

“Em đi lấy đồ hóa trang, thay xong em sẽ quay lại.” An Tâm nói rồi chuẩn bị rời đi, Mạc Diễm cũng không có ngăn cản, chỉ là vụng trộm nhéo nhéo tay An Tâm xong mới để cô rời đi.

An Tâm đi thay trang phục Ngu Cơ, thay xong liền tới phòng chờ đến lượt hóa trang.

An Tâm cùng Mạc Diễm bắt đầu, Mạc Diễm là nam chính, còn là đại nhân vật, bình thường đều có thợ trang điểm chuyên dụng chỉ phục vụ riêng. Mà An Tâm không phải là nữ chính, lại là một nghệ sĩ nhỏ, chỉ có thể cùng diễn viên khác chờ đợi tới lượt trang điểm.

Cũng may hôm nay An Tâm chỉ có hai cảnh diễn mà đều không phải diễn đầu nên cũng chậm chậm ở một bên chờ. Mạc Diễm bên kia thay xong trang phục là có người tới hóa trang cho ngay, xong hết liền bắt đầu tiến hành quay.

Thời điểm An Tâm trang điểm xong Mạc Diễm đã diễn xong một cảnh, đang quay đến một cảnh khác, mà cảnh này đúng là cao triều trong Hán Sở tranh hùng- Hồng Môn yến.

Hồng Môn yến xuất hiện rất nhiều nhân vật, Hạng Vũ, Lưu Bang, Phạm Tăng, Hạng Trang, Hạng Bá, Trương Lương, Phan Khoái... tất cả nhân vật này đều cân lộ mặt trong Hồng Môn yến.

Những diễn viên đóng các nhân vật này An Tâm chỉ nhận biết Mạc Diễm, Hồ Khải cùng Thẩm Sơn đã nói chuyện qua một lần, còn những diễn viên khác cô đều không biết.

Màn diễn Hồng Môn Yến này, quay thật lâu, liên tục tới lúc người ta mang đến cơm trưa đạo diễn mới nói màn này đã qua.

An Tâm cũng là nhìn từ đầu tới cuối mới biết được nguyên lai đóng phim phức tạp như thế, từng màn từng màn vì đã tốt càng muốn tốt hơn nên quay nhiều lần không nói, mấy giây hình ảnh còn muốn phân rất nhiều ông kính.

Các diễn viên diễn rất chuyên nghiệp, họ đều muốn diễn thật chính xác thích hợp, nội dung quay rất nhiều, phân cảnh thường thường cần đồng nhất với màn diễn vài chục lần, chỉ cần một người diễn sai liền phải quay lại tất cả. Nhìn Mạc Diễm diễn một màn kia An Tâm đều xem không rời mắt được, nhìn đến khi mất có chút nổi mà Mạc Diễm vẫn còn đang toàn tâm diễn vai Hạng Vũ, làm cho người ta cảm thấy anh như đang đưa mọi người đi đến thời đại chi thuộc về Tây Sở bá vương.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Mỗi khi ông kính máy quay quay đến Mạc Diễm có thể thấy được ánh mắt sắc bén cùng một chút ngang ngược của anh làm cho những người quan sát bên ngoài không thể dời mắt nhìn.

Lần đầu tiên xem Mạc Diễm đóng phim thế này An Tâm cũng chỉ thấy là anh diễn tốt chứ cũng không đưa ra được đánh giá gì mang tính chuyên nghiệp.

Chính vì vậy khi đạo diễn yêu cầu cô diễn cần ăn khớp với Mạc Diễm cô mới rõ ràng cảm nhận được khí thế của anh lớn như thế nào. Đạo diễn vừa lúc yêu cầu cô đến ngồi bên cạnh anh, bắt đầu quay cảnh của hai người.

“Chi bụng trà rót nước thôi mà, sao tay cô lại run như vậy?” Đạo diễn hô ‘Cắt’ đồng thời nói với An Tâm. An Tâm đặt tay lên ngực vỗ về trái tim còn đang nhảy loạn của mình, cô không dám nhìn vào mắt Mạc Diễm khi anh đã tiến vào trạng thái nhân vật, trong đôi mắt đó có quá nhiều dã tâm cùng dục vọng, như lửa có thể đốt sạch tất cả.

Mạc Diễm thu liễm khí thế, ở góc độ người khác không nhìn thấy vụng trộm nhéo tay An Tâm, nhỏ giọng nói “Em không cần nhìn vào mắt anh, nhìn vào chỗ khác trên mặt xem, sẽ không ảnh hưởng tới ánh nhìn đâu.”

An Tâm nhỏ giọng ‘Vâng’, đạo diễn lại hô bắt đầu, Mạc Diễm trong nháy mắt lại tiến vào trạng thái diễn, An Tâm ngẩn ra mấy giây mới chuyển biến thần thái làm cho đạo diễn nhủ nhủ mày, tuy nhiên bởi vì không ảnh hưởng lắm nên không hô ngừng lại, tiếp tục nhìn vào phần diễn của Mạc Diễm.

Ngón tay Hạng Vũ đưa qua lại trên bản đồ núi sông, đến nơi nào đó dừng lại trầm tư, trong mắt có sự chọn lựa.

Lúc này Ngu Cơ bưng ấm nước lên rót thêm nước vào chén trà trong tay Hạng Vũ, động tác dịu dàng nhìn Hạng Vũ mấy lần, khóe miệng mang theo nụ

cười nhẹ, trong mắt mang theo tia hâm mộ nhưng vẫn yên tĩnh đứng ở bên cạnh Hạng Vũ, không quấy rầy đến chàng.

“Máy quay quay cận mặt gương mặt Hạng Vũ Ngu Cơ nào” Đạo diễn chỉ huy máy quay, An Tâm nghe thấy thanh âm của ông ta thiếu chút nữa thì xuất diễn, cũng may phần lớn máy quay đều quay Mạc Diễm, một chút biểu cảm nhỏ của cô không có lọt vào ống kính.

Sau khi đạo diễn hô ngừng, nhìn xuống máy thu hình ảnh, cảm thấy không hài lòng vài chỗ, để cho An Tâm cùng Mạc Diễm một lần nữa quay lại, quay đi quay lại sáu bảy lần đạo diễn mới nói qua màn.

An Tâm cảm giác cơ mặt cô như cứng đờ lại, hình ảnh chưa đến mấy giây thế nhưng cô cần duy trì một vẻ mặt đến vài phút.

Diễn kịch đúng là một chuyện không đơn giản.

An Tâm vỗ vỗ mặt mình làm cho nó buông lỏng chút, đi qua một bên nghỉ ngơi. Mà Mạc Diễm là bị trợ lý kéo đi trang điểm lại, sau đó đổi một cảnh quay khác.

Chờ quay xong An Tâm thấy anh chỉ cầm chai nước trợ lý đưa đến uống một ngụm liền đi đổi một bộ trang phục khác, không nghỉ ngơi phút nào mà quay luôn cảnh tiếp theo.

An Tâm ở đoàn phim đợi hai giờ, đến năm giờ chiều mới đến cảnh quay thứ hai của cô.

Màn diễn tiếp theo là quay ở bên ngoài Ảnh thị, vì chỉ quay vài phút ngắn mà nhân viên từ buổi sáng đã bắt đầu bố trí ngoại cảnh, đến bây giờ mới bố trí xong, họ đến thông báo cho đạo diễn là đã có thể quay cảnh Hạng Vũ mang theo Ngu Cơ cùng thuộc hạ tra xét cung điện A Phòng.

Để quay cảnh này An Tâm chỉ cần đổi trang sức trên đầu cùng sửa soạn lại trang phục, không có thay đổi quá lớn, còn Mạc Diễm lại lần nữa đổi một bộ đồ hóa trang.

Thời điểm quay, Mạc Diễm ôm eo An Tâm, trong lúc đạo diễn đang chỉ đạo vài diễn viên khác vào chỗ đứng An Tâm liền bắt đầu nhìn Mạc Diễm cười dịu dàng mà xinh đẹp.

Mạc Diễm chú ý tới, tay ôm An Tâm càng buộc chặt, nhin không được cười nhẹ xem cô.

Lần này khi đạo diễn hô bắt đầu, An Tâm vì đã chuẩn bị tốt nên cảnh quay đã có thể làm hài lòng đạo diễn, chỉ là sau bởi vì một chút chi tiết hay diễn viên khác phối hợp xảy ra vấn đề mà liên tiếp kêu ‘Cắt’.

“Cậu không thể làm ra động thái quan trọng một chút sao” Đạo diễn chỉ ra vấn đề của diễn viên trung niên Lý Thăng Quang đóng vai Phạm Tăng. Lý Thăng Quang liền lập tức uốn nắn động tác của mình, mấy lần sau diễn được tốt rồi thì lại đến diễn viên khác có vấn đề, tất cả đều bị đạo diễn lọc ra quay lại một lần nữa.

“Cung A Phòng này thật là xa hoa lãng phí, bá vương, bá...”

“Cắt” Đạo diễn giận dữ hét lên, diễn viên đóng vai chiến tướng đặc lực của Hạng Vũ là Long Thả ghen đỏ mặt thẹn thùng nói xin lỗi mọi người “Thực xin lỗi, tôi quên thoại”

Đạo diễn mắng anh ta thật nhiều vì chuyện quên thoại, An Tâm thấy thực may mắn khi màn này cô không có lời thoại, chỉ cần cười đẹp đẹp là tốt rồi.

Bất quá nghĩ thì như vậy nhưng người chỉ chịu trách nhiệm cười là An Tâm vẫn bị đạo diễn mắng cho vài câu “Cô cũng xem lại chính mình đi, ống kính đến cô nghiêng đầu làm cái gì, chỉ cần nhìn ống kính cười, cô là Ngu Cơ, là nữ nhân khuyên quốc khuyên thành bên cạnh Sở bá vương, cô làm ra một chút cảm giác tồn tại đi có được hay hay không, đừng có như một con bé từ đâu xuất hiện.”

An Tâm bị mắng Mạc Diễm cũng chỉ biết vỗ vỗ lưng an ủi, nhìn cô bị mắng đến có chút thất thần liền nhắc nhở cô “Đến khi nào anh dùng sức nắm eo em thì chính là ống kính quay đến em, biểu hiện thật tốt biết không?”

An Tâm gật đầu, nhờ sự giúp đỡ của Mạc Diễm cuối cùng cô cũng không bị đạo diễn mắng nữa.

Chờ màn này quay xong An Tâm cảm giác mệt mỏi không chịu được, Mạc Diễm vốn muốn bảo An Tâm chờ anh quay một cảnh nữa rồi cùng về nhưng nhìn đến dáng vẻ uể oải của cô anh liền kêu cô đi về trước.

An Tâm xem Mạc Diễm bận rộn một ngày cũng đã mệt mỏi, mặc dù rất tương niệm đến chiếc giường ở nhà nhưng cô lại bảo Mạc Diễm đưa chìa khóa xe, thay quần áo cùng tẩy trang rồi đi ra xe chờ anh.

Đến khi Mạc Diễm quay xong cũng là hơn một giờ sau, trời đã tối rồi, anh kêu trợ lý về trước rồi đi về phía xe của mình, đến gần thì thấy An Tâm đang ngủ ngon lành trong xe rồi.

Mạc Diễm cởi áo khoác đắp lên cho An Tâm, không đánh thức cô mà lái xe đi vào nội thành. Đến nhà anh mới đánh thức An Tâm dậy cùng lên ăn bữa tối.

“Đói quá đi!” An Tâm mượn toilet nhà Mạc Diễm đi rửa mặt, đi ra ngủi thấy được mùi thơm của thức ăn liền không nhịn được cảm than, Mạc Diễm bày bát đĩa rồi nhìn xuống đồng hồ nói “Đương nhiên đói rồi, giờ cũng đã sắp mười giờ”.

Hai người ăn cơm tối xong, mặc dù Mạc Diễm muốn cùng An Tâm thân mật nhưng An Tâm lại ngại một cái.

“Anh đưa em về nghỉ nhé, sáng mai lại phải dậy sớm đấy.” Mạc Diễm vuốt vuốt tóc An Tâm, thấy cô gật đầu liền cười hỏi “Hôm nay quay cả một ngày có phải mệt chết đi được đúng không?”

An Tâm gật gật đầu, bất quá lại nghĩ đến cái gì nói “Hôm nay chắc anh còn mệt hơn cả em, một ngày diễn liên tục như vậy, vai phụ như em đã cảm thấy mệt lắm rồi”.

“Như vậy đã thành thói quen rồi, mỗi ngày cũng không phải là quá mệt mỏi.” Mạc Diễm nói đến tình trạng của anh hiện tại “Hôm nay mới là ngày đầu tiên, cường độ còn ít, càng đến hậu kỳ mỗi ngày còn có thể diễn tới rạng sáng”.

An Tâm nghe xong có chút đau lòng cho anh, Mạc Diễm lại nghĩ đến bởi vì sau này anh có công tác khác, ở trong đoàn phim đạo diễn một thời gian, đóng vai chính phần diễn có mấy trăm màn, đạo diễn lại muốn trong vòng hai tháng quay hết. Một màn diễn lúc đó thật dài, thường thường không thể không chế vì hợp đồng đã ký, mỗi ngày bởi vì chưa hoàn thành nhiệm vụ mà tăng giờ làm việc chính là chuyện bình thường.

“A Tâm, lần sau em cứ về trước cùng trợ lý, không cần chờ anh.” Mạc Diễm mặc dù nghĩ đến như vậy sẽ không thể ở cùng một chỗ với cô nhiều hơn nhưng cũng không muốn cô mệt mỏi như vậy còn phải chờ anh.

Mạc Diễm đưa An Tâm về tới nhà, hôn cô một chút liền kêu cô đi tắm nước nóng rồi sớm nghỉ ngơi, ngày mai anh lại đến đón cô.

Sau khi An Tâm đóng quân một tuần ở đoàn phim, cơm hộp từ hương vị không tệ dần dần phát triển trở thành người thấy mùi vị quen thuộc kia sẽ không muốn ăn.

Cô đồng thời phát hiện việc làm diễn viên thực cũng không phải một công việc dễ dàng, thời gian làm việc và nghỉ ngơi quá hỗn loạn, cô chỉ là một vai phụ phần diễn không nhiều lắm nhưng phần lớn thời gian vẫn phải ở lại đoàn bởi vì thời gian quay mỗi màn là không ổn định. Thức đêm làm thêm giờ vừa rạng sáng ngày thứ hai lại bắt đầu, thật không phải là chuyện dễ dàng.

“Ngày mai anh đừng tới đón em, anh ngồi xe công ty đi đoàn phim, ở trên xe nghỉ ngơi nhiều một chút” Đêm nay hai người đến rạng sáng mới ăn bữa tối, khi Mạc Diễm đang ôm An Tâm ngồi trên ghế sofa, An Tâm nhìn trong mắt Mạc Diễm đầy tơ máu đỏ liền chuẩn bị để anh nghỉ ngơi nhiều một chút, Mạc Diễm mỗi ngày kiên trì đến đón cô, buổi tối còn muốn đưa An Tâm trở về. Đường đi đến đoàn phim có nhanh cũng là hơn nửa giờ, An Tâm cảm thấy Mạc Diễm có thể lợi dụng khoảng thời gian này ngủ nhiều hơn, mỗi ngày cường độ quay phim của anh rất lớn, An Tâm nhìn đến da đầu tê dại, cảm thấy nếu như là cô, sớm mệt mỏi co quắp tiến đến bệnh viện.

“Ồ đoàn phim không thể thân mật với em, chỉ có thể tận dụng thời gian đưa đón để nhìn em thật kỹ, A Tâm đừng tức giận niềm vui thú mỗi ngày của anh.” Mạc Diễm hôn An Tâm một ngụm, trêu chọc cô làm cho An Tâm không còn gì để nói chỉ xoa bóp mặt anh “Như thế nào giờ em mới phát hiện anh tuyệt không phải như fan nói là không thích nói chuyện cũng không nói chuyện đâu, ở trước mặt em liên tục miệng lưỡi trơn tru”

Mạc Diễm nghe xong chỉ ôm An Tâm nở nụ cười mà không trả lời, bởi vì đối với chuyện này chính anh cũng cảm thấy hết sức thần kỳ. Từ nhỏ anh đã không thích cùng người khác nói chuyện, nhưng khi đối mặt với An Tâm lại luôn có rất nhiều lời muốn nói.

“Em tự bắt xe về, anh sớm về nghỉ ngơi đi” An Tâm ngẩng đầu nhẹ nhàng hôn lên cằm Mạc Diễm sau đó muốn nhảy xuống khỏi đùi anh. Mạc Diễm lại ôm chặt cô không tha, cúi đầu cùng cô hôn sâu, hôn đủ mới buông ra sau đó kiên trì muốn đưa cô trở về.

An Tâm đầu không lại anh, cũng liền thỏa hiệp, Mạc Diễm lái xe một bên cùng An Tâm câu có câu không trò chuyện, đột nhiên nghĩ đến gì đó quay sang nói với cô “Đĩa đơn ‘Nữ thần’ đến thứ tư tuần sau bắt đầu phát hành”.

“Nhanh vậy sao, anh xem qua MV chưa?” An tâm có chút tò mò MV cắt nói biên tập thành như thế nào, Mạc Diễm nhìn liền nói “Anh còn chưa xem, bắt quá ngày mai có thể đến xem một chút, đến lúc đó chúng ta cùng nhau xem”

“Hay quá, em đang mong đợi đến tình tiết, bốn tạo hình khác nhau thì sẽ xây dựng nên nội dung câu chuyện như thế nào?” An Tâm hứng trí bưng bưng nhìn Mạc Diễm nói, Mạc Diễm nhìn cô mong đợi như vậy liền gọi ngay một cốc nước lạnh “MV thường thường chỉ theo đuổi hình ảnh duy mỹ mà không có nội dung, lần này ‘Nữ thần’ có bốn loại phong cách nữ thần, cũng có chú ý quay đến nội dung bắt quá có chút mất trật tự, khó có thể thành, em không cần ôm quá nhiều mong đợi đến nội dung.”

An Tâm ‘A’ một tiếng sau đó như nghĩ đến cái gì, trong mắt lộ ra vài tia giảo hoạt, học bộ dáng cười xấu xa của Mạc Diễm hỏi anh “Em vẫn còn chưa biết anh thích loại nữ thần như thế nào nha? Là trong sáng, đáng yêu, hay gợi cảm, đẹp lạnh lùng?”.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Mạc Diễm nghe được An Tâm có ý quái thanh quái khí hỏi liền không nhịn được cười khẽ một tiếng, xe cũng vừa vận chạy đến dưới lầu nhà An Tâm. Anh ngừng xe còi dây an toàn, sau đó không để cho An Tâm kịp phản ứng, quay người đè lên người cô trên ghế phụ, An Tâm đẩy anh anh cũng không để ý, còn cố ý đè nặng cô. An Tâm buộc phải lên tiếng gọi anh nhưng là mới mở miệng Mạc Diễm liền cúi đầu hôn lên môi cô. Đến khi An Tâm mơ mơ màng màng mới nói bên tai cô “Em là kiểu nào anh liền thích kiểu ấy.”

An Tâm đầu óc mơ hồ nhưng vẫn nghe rõ lời tâm tình này, khoe mắt mang theo vui vẻ. Mạc Diễm thấy vậy lại không nhịn được hôn lên mắt, hôn lên môi cô rồi thì thầm thổi khí bên tai “Bảo bối, em thuộc kiểu nào?”

Tiếng Mạc Diễm mang theo giọng mũi cùng chút ít khêu gọi làm cho An Tâm không tự chủ được rung mình một cái, Mạc Diễm cảm nhận được liền ôm An Tâm cúi đầu nở nụ cười.

Mạc Diễm ở trong xe ôm đủ An Tâm mới đứng dậy còi dây an toàn cho cô rồi đưa cô lên lầu.

Ngày hôm sau bởi vì là ngày chụp cuối cùng ở Ảnh thị thành phố D nên chỉ quay đến xế chiều là kết thúc công việc, An Tâm cùng Mạc Diễm cũng trở về nội thành sớm hơn.

“Hôm nay xong việc sớm, A Tâm có muốn đi dạo một chút không?” Mạc Diễm vừa lái xe vừa nói chuyện với An Tâm. Mạc Diễm là muốn cùng An Tâm ra ngoài hẹn hò, từ khi bọn họ xác định quan hệ còn chưa lần nào đi ra ngoài cùng nhau, trong trí nhớ của Mạc Diễm thì hình như các cô nàng nữ sinh rất thích cùng bạn trai đi dạo phố.

Vừa nghe nói được đi dạo phố hai mắt An Tâm liền sáng lên, cũng đã lâu rồi cô không đi dạo, gần đây cô liên tục phải có mặt ở đoàn phim.

“A Tâm có muốn đến phố đi bộ không?” Thấy hai mắt An Tâm sáng long lanh Mạc Diễm liền cảm thấy đề nghị của anh là đúng.

“Thôi, về nghỉ ngơi đi, không phải ngày mai anh phải đi thành phố H tham gia một chương trình sao? Xong rồi lại còn phải đến thành phố F quay phim nữa, sáng ra đã phải bay tới bay lui, vẫn nên về nghỉ sớm một chút đi.” Nghĩ đến lịch trình của Mạc Diễm, An Tâm suy nghĩ để lúc khác lại đi dạo phố.

“Anh không sao, chúng ta chưa lần nào cùng nhau hẹn hò, anh hết sức hy vọng được dắt tay em đi khắp nơi.” Mạc Diễm không muốn về nghỉ, An Tâm khuyên vài câu mà anh không đồng ý, trực tiếp lái xe đến bên một tuyến phố đi bộ.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu đi dạo từ chỗ này đi” Mạc Diễm một bên nói một bên đeo khẩu trang cùng mũ, che đi ngũ quan chói mắt.

“Đi thôi, công chúa của anh!” Mạc Diễm nhìn nhìn gương sau đó xuống xe qua mở cửa cho An Tâm, đối với cô hành lễ kiểu thân sĩ vươn tay tới trước mặt cô, An Tâm thấy vậy cũng mỉm cười duỗi tay đặt vào tay anh.

Hai người như những đôi tình nhân bình thường, cùng nhau tay trong tay đi dạo phố.

“Em muốn ăn gì, dạo phố xong chúng ta sẽ đi ăn.” Mạc Diễm thấy An Tâm đang ở một bên chọn lựa cốc tình nhân, anh tới gần cầm một đôi cốc có hình trái tim lên chuẩn bị mua.

“Ăn gì cơ?” An Tâm quay đầu, suy tư một hồi nhưng cũng không nghĩ ra ăn gì, thấy bên kia có một đôi tình nhân đi ra từ quán hè phố, trong tay cầm những món ăn vặt đang đút cho nhau ăn.

“Chúng ta đi ăn món ăn vặt đi” An Tâm hưng phấn kéo Mạc Diễm chạy ra ngoài, Mạc Diễm thấy dáng vẻ của cô liền nhanh chân bước theo nhưng cũng không quên liếc nhìn món ăn mà đôi tình nhân kia mua.

Phố ẩm thực cách phố đi bộ không xa, hai người đi không bao lâu đã đến.

“Thật nhiều người!” An Tâm chứng kiến cảnh người người chen lấn trên lối đi liền cảm thấy nhụt trí, Mạc Diễm thấy được dòng người đông đúc cũng nhũn nhũn vậy. Khi anh chuẩn bị mang An Tâm đi đến chỗ khác thì An Tâm lại phát hiện ra một quán ăn mà trước đây cô đã từng vào ăn qua.

“Chúng ta đi mua bánh bao ăn đi.” An Tâm vẫn chưa nói hết đã kéo Mạc Diễm chen vào đám người, đi thẳng đến quán ăn kia.

Mạc Diễm nhìn An Tâm bị người chen lấn xô đẩy liền tiến lên che chở cô vào trong ngực, chờ hai người mua được bánh bao, An Tâm sốt ruột khó nén cắn một cái, nhưng chỉ nhai hai cái đã có chút thất vọng nói “Hương vị không giống như trong kí ức của em”

Mạc Diễm sờ sờ đầu cô an ủi, anh chuẩn bị cầm lấy bánh ăn dở cho An Tâm thì thấy cô từng ngậm từng ngậm đem những thứ kia ăn hết.

“Những món này không ngon, anh không cần ăn đâu” An Tâm nói xong kéo Mạc Diễm tiếp tục đi xem những gian hàng khác, nhìn thấy món gì lạ An Tâm cũng mua một phần, nếu ngon cô sẽ chia ra ăn cùng Mạc Diễm, nếu không ngon cô liền tự mình ăn.

Lần thứ hai Mạc Diễm thấy An Tâm ném món, cô thấy không ngon rồi tự cô ăn hết, trong nội tâm tràn đầy mật ngọt. Về sau đó anh đều giành cô ném đồ ăn trước, ăn không ngon cũng chỉ đưa An Tâm ném chút mùi còn dư lại theo quy tắc là anh tự mình ăn hết.

Hai người ngọt ngọt ngào ngào cùng chơi cùng ăn, cảm thấy rất mới mẻ. Đi dạo ở chợ đêm vô cùng thích thú, trong lòng hai người đều nảy sinh ý niệm ngày hôm nay phải đi nếm thử tất cả các món ăn vặt ở đây.

Nhưng cuối cùng hai người lại chỉ có thể ăn thử mười mấy loại rồi vội vã rời đi.

Sờ dĩ phải vội vã rời đi là bởi vì có khả năng Mạc Diễm sẽ bị người khác nhận ra.

Bởi vì muốn cùng An Tâm ăn quà vặt nên Mạc Diễm đã bỏ khẩu trang xuống, sau đó Mạc Diễm phát hiện anh bị vài người nhìn chằm chằm. Đã có kinh nghiệm về việc này nên Mạc Diễm lo lắng bị nhận ra, lập tức kéo An Tâm rời khỏi chỗ đó.

“Thực xin lỗi, không thể để em chơi thoải mái!” Mạc Diễm cùng An Tâm đi ra khỏi phố ăn đêm, anh thấy không có ai đi theo liền rầu rĩ xin lỗi An Tâm. An Tâm thấy vậy thế nhưng lại chủ động dang tay ôm eo anh bày tỏ “Từ khi em đáp ứng làm bạn gái anh thì những việc như vậy cũng đã suy tính qua, A Diễm không nên tự trách.”

Được An Tâm an ủi nhưng trong lòng Mạc Diễm vẫn còn chút áy náy, với thân phận của anh chắc chắn là không thể cho An Tâm một cuộc sống bình thường được.

“Nếu em đã lựa chọn quen anh vậy thì tất nhiên phải có chút hy sinh, dù sao...” An Tâm không chịu nổi ánh mắt có điểm áy náy của Mạc Diễm, cô cố ý lộ ra một bộ mặt háo sắc trên choker Mạc Diễm “Dù sao A Diễm cũng được nêu tên trong danh sách mười người đẹp trai nhất được toàn thể mọi người công nhận. Có thể có một bạn trai ‘soái’ như vậy những thứ kia đều không tính là cái gì.”

“Haha” Mạc Diễm nhìn bộ dáng An Tâm với hai tay so thật lớn liền không nhịn được bật cười, sau An Tâm thấy thời gian không còn sớm, cũng không có tâm tình đi dạo nữa liền thúc dục Mạc Diễm về nhà nghỉ ngơi.

“Về nghỉ ngơi sớm một chút, ngày kia gặp lại ở phim trường” An Tâm chủ động kiểm chân hôn lên má Mạc Diễm xem như là cáo biệt.

Mạc Diễm nghe An Tâm nói như vậy mới nhớ tới ngày kia An Tâm mới phải đến thành phố F mà ngày mai anh đã phải đến thành phố H tham gia một chương trình, sau đó không có nghỉ ngơi tiếp tục đến đoàn phim Hán sở tranh hùng.

“Hai ngày nữa không được gặp em rồi” Mạc Diễm nghĩ đến chuyện này liền khó chịu nhưng cũng không thể không đi làm việc được.

“Anh mau trở về đi, ngày mai sẽ phải...”

“Chờ quay xong Hán Sở chúng ta đi nước A du lịch được không?” Mạc Diễm tiến lên ôm An Tâm, nghĩ lại toàn bộ lịch trình của mình “Anh sẽ có nửa tháng không có lịch trình quan trọng, khi đó hợp đồng của em cũng kết thúc.”

“Được” An Tâm vốn cũng định khi hợp đồng kết thúc sẽ đi du lịch một vòng, đến trấn Y.

Sau Mạc Diễm lại ôm ôm An Tâm, cúi người hôn một hồi mới rời đi.

An Tâm nhìn anh rời đi liền tắm rửa lên giường ngủ, chỉ là mới vừa thiếp đi cô đã mơ thấy con ác mộng, trong mộng cô cũng là đi mua một cái bánh bao đang chuẩn bị vui vẻ ăn, bánh bao trong tay liền bị tầng tầng xóa sạch. Một thanh âm nghiêm nghị quát lớn “An Tâm, không cho phép ăn loại đồ ăn ven đường này, con là con cháu An gia, phải chú ý thân phận.”

An Tâm nghe được câu nói này, trong nội tâm cảm thấy hết sức bức bối, khi cô ngẩng đầu muốn nói gì đó thì phát hiện bốn phía hoàn toàn tối đen, cô có chút sợ hãi nhìn quanh tìm đường nhưng thế nào cũng chạy không thoát, bên tai còn liên tục lặp đi lặp lại câu kia, cô nghe được liền muốn xé nát nơi phát ra âm thanh đó.

“Con là con cháu An gia, con là con cháu An gia, con là con cháu An gia...”

Thanh âm càng lúc càng lớn, nỗi bức bối trong lòng An Tâm lên đến đỉnh điểm, cô ôm đầu muốn nói “Tôi không phải, tôi không phải.” Thế nhưng làm thế nào cô cũng không thể nói ra những lời đó, đầu cô đỏ đẫm mồ hôi, che lỗ tai không muốn nghe câu nói kia nhưng bên tai vẫn vang vọng mãi “Con là con cháu An gia, con là con cháu An gia...”

Mỗi một câu lặp lại đều kèm theo những hình ảnh trước khi chết của An Tâm, những hình ảnh đó làm cho An Tâm càng thêm táo bạo, cô không cần là con cháu An gia, cô không cần.

“Reng~~”

Tiếng chuông điện thoại vang lên làm An Tâm tỉnh lại từ trong cơn mơ, tuy nhiên cô vẫn chưa hồi phục hẳn tinh thần, vẫn hô lên câu cô muốn nói

“Tôi không phải là con cháu An gia, tôi không phải, tôi không phải...”

“Reng~~”

Điện thoại di động vẫn tiếp tục kêu lên, An Tâm vô ý thức sờ soạn đứng lên sau đó nghe thấy thanh âm của Giản Khiết qua điện thoại

“An Tâm, buổi sáng chị sẽ tới đón em, hôm nay có một quảng cáo muốn đổi người, em có thể đến tham gia một lần.” Lời nói của Giản Khiết truyền đến, An Tâm nghe ngác lắng nghe, cô chỉ “Ừm” một tiếng bày tỏ đã biết, Giản Khiết liền cúp điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại, An Tâm vẫn còn chìm trong một loại cảm xúc mê mẩn, ngây ngốc nhìn một nơi nào đó liên tục trong nửa giờ mới từ từ hồi tỉnh, cô lắc lắc đầu, chạy vào nhà tắm tắm rửa.

“An Tâm, tôi qua ngủ không ngon giấc sao? Làm sao mà mất ngủ nhiều như vậy?” Giản Khiết tới đón An Tâm, thời điểm nhìn thấy mặt An Tâm liền kinh hô “Lát nữa em còn phải tháo trang sức, sau đó lại trang điểm, quần áo em mất ngủ nhiều như vậy, nếu trang điểm đậm sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả.”

“Thôi quên đi, hôm nay chúng ta không nhận quảng cáo đó nữa, chị sẽ để một người khác lên thay em, khuôn mặt của em trắng trong thuần khiết như vậy về sau có nổi tiếng cũng sẽ bị dập tắt” Giản Khiết lập tức lấy điện thoại di động ra, thông báo cho một nghệ sĩ khác dưới tay cô.

Đối với chuyện này An Tâm không có phản ứng gì, bất quá lại nghĩ đến chuyện hợp đồng, cô chờ Giản Khiết nói chuyện điện thoại xong liền cùng cô ấy nói dự định sau này của cô.

“Cái gì? Em không kí tiếp hợp đồng?” Giản Khiết có chút không thể tiếp nhận thông tin này “Ngày kia ‘Nữ thần’ sẽ được tung ra, em là nữ chính duy nhất trong MV ca khúc của Mạc Thiên Vương, nhất định sẽ hot một thời gian, chị đã phải rất vất vả để cầu công ty cấp cho em nhiều hoạt động hơn, để em mượn danh Mạc Thiên Vương lộ mặt nhiều hơn ở trên truyền hình. Thế nhưng bây giờ em lại nói mấy tháng nữa sẽ rút khỏi giới giải trí. Em đùa chị sao?”

“Năm nay cứ phát triển đồng đều là tốt nhất, em không chuẩn bị thừa thắng xông lên mà còn chuẩn bị trực tiếp rút khỏi? Đến cùng là em nghĩ như thế nào?” Giản Khiết tức giận nói lớn, An Tâm thấy vậy lập tức lên tiếng “Giản tỷ, em phát hiện em không thích hợp giới giải trí. Em...”

“Không thích hợp, tại sao hiện tại em mới phát hiện không thích hợp, lúc trước khi mà một cái hoạt động em cũng không có không phải là còn hùng tâm tráng chí nghĩ muốn nổi tiếng khắp Châu Á sao? Hiện tại thật vất vả mới gặp vận may, em lại nói em muốn rút khỏi, đầu óc em có phải bị ngã ngốc rồi không?”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Giản Khiết chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng An Tâm vài câu. Bởi vì trong lòng cảm thấy áy náy nên An Tâm cũng không phản bác mà chỉ ngoan ngoãn nghe. Giản Khiết đem tất cả những gì có thể nói đều nói ra nhưng nhìn An Tâm như thế cũng chỉ biết thở dài, sau đó rất nghiêm túc hỏi cô “Em thực sự không muốn kí tiếp hợp đồng sao?”

Thấy An Tâm gật đầu Giản Khiết liền nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu lấy lại bình tĩnh mới nói “Bây giờ hợp đồng vẫn còn mấy tháng, mấy tháng này em hãy suy nghĩ cho kĩ, học vấn của em không cao cũng không có nghề gì trong tay ngoại trừ gương mặt này. Nếu em rời khỏi giới giải trí thì mọi chuyện đang bình thường khẳng định sẽ trở nên rất khó khăn.”

An Tâm biết rõ Giản Khiết nói những lời này đều là đứng trên góc độ vì cô mà suy tính chứ không phải chế giễu cô, trong lòng càng thêm áy náy.

Năm đó Giản Khiết dẫn dắt Phi Phi vào giới giải trí, đối đãi với Phi Phi như em gái của mình, bởi vì Phi Phi không hiểu đạo lý đối nhân xử thế nên Giản Khiết càng thêm chiều cô cô ấy hơn. Gương mặt của Phi Phi từng hấp dẫn rất nhiều kim chủ nhưng Giản Khiết chưa bao giờ có ý định để cô đi theo con đường kia, dù có đặc tội với nhiều người đời nữa cũng cản trở thay Phi Phi. Giản Khiết luôn kiên trì nguyên tắc của bản thân, không để cho nghệ sĩ của mình phải bán thân hay bán sắc đẹp, bởi vì trong công ty cũng xảy ra nhiều kiểu tranh đoạt, thường thường chạm đến ranh giới cuối cùng của người đại diện, nếu như Giản Khiết nguyên ý dùng những thứ ám muội đó để nâng đỡ Phi Phi, để Phi Phi lộ mặt nhiều hơn thì Phi Phi sớm đã được những kim chủ kia làm cho nổi tiếng mà Giản Khiết cũng có thể đi theo đạt được vô số lợi lộc. Nhưng Giản Khiết lại không như vậy, cô ấy còn liên tục nhắc nhở Phi Phi không cần phải đi theo con đường tắt đó mà phá hủy bản thân.

Bởi vì có được những kí ức của Phi Phi nên khi biết những chuyện này An Tâm đối với Giản Khiết hết sức có cảm tình, trong mấy tháng chung đụng này, Giản Khiết đối với cô vô cùng chiều chuộng, An Tâm cũng giống như Phi Phi, đem Giản Khiết coi như chị gái của bản thân mà đối đãi. An Tâm biết nếu như cô không lui khỏi giới giải trí thì với danh tiếng của ‘Nữ thần’ cùng ‘Hán Sở tranh hùng’ cũng sẽ dễ dàng đẩy cô lên hàng nổi tiếng, đến lúc đó Giản Khiết mới có thể thương lượng thật tốt với công ty, ở trong giới giải trí cô muốn nổi tiếng là không có vấn đề gì. Dù sao giới giải trí cũng là một thế giới coi trọng sắc đẹp, An Tâm biết với gương mặt này của Phi Phi chỉ cần có thêm nhiều tài nguyên tất nhiên sẽ thu hút rất nhiều fan.

An Tâm sau khi được nhận nuôi, được trải qua sự giáo dục kỳ thật so với Phi Phi càng dễ dàng đứng lên trong giới giải trí, nhưng cô không phải là Phi Phi, đối với giới giải trí không có một chút cảm giác, cô chỉ nghĩ tới một cuộc sống đơn giản thuần phác. Giới giải trí luôn tiềm ẩn những mâu thuẫn lục đục, trước kia An Tâm mới chỉ nghe qua đã cảm thấy không thích, hiện tại ở trong đoàn ‘Hán Sở tranh hùng’ cô càng không muốn những chuyện đó xảy ra, cô không muốn mình bị rơi vào hoàn cảnh như vậy. Cô chỉ muốn đến một trấn nhỏ trải qua cuộc sống đơn giản không có tâm cơ. Trước kia cô luôn phải đè nén chính mình, chỉ dám ảo tưởng rồi xa trời buộc mỗi ngày sống đơn giản vui vẻ, bây giờ cơ hội đó xuất hiện ngay trước mặt, An Tâm không nghĩ sẽ buông tha nó.

“Giản tỷ, em rất không thích bầu không khí của giới giải trí, em...” An Tâm lên tiếng vì chính mình biện hộ nhưng khi nhìn đến bộ dáng đầy vẻ thất vọng của Giản Khiết thì một câu cũng không nói nên lời.

“Vẫn là câu nói cũ em hãy suy nghĩ cho thật kỹ, trước khi đến kỳ hợp đồng em cũng có thể đổi ý.” Giản Khiết nhìn An Tâm khó xử cũng không muốn nói

thêm gì “Nếu đến lúc đó em vẫn còn muốn rời đi, chị cũng sẽ không can thiệp vào nữa, đó cũng coi như Giản Khiết chị không có cái mệnh dẫn dắt người nổi tiếng.”

Giản Khiết nói xong không để cho An Tâm nói cái gì nữa, nhìn thời gian trên điện thoại nói “Chị đi đón sự muội của em vào quảng cáo, hôm nay cứ như vậy đi, vừa nãy chị có chút kích động nên có hơi nặng lời, em không cần để trong lòng. Lựa chọn cuối cùng vẫn là ở em, nếu em kiên trì rút khỏi giới giải trí vậy chúng ta cũng hào tụ hảo tán*.”

*hào tụ hảo tán: dễ đến với nhau cũng dễ chia tay

An Tâm nghe thấy câu nói cuối cùng của Giản Khiết thì cảm giác áy náy lên đến tận đỉnh, Giản Khiết lại là xoay người rời đi.

Sau khi Giản Khiết rời đi An Tâm liền ngồi ở trong nhà, vì chuyện rút lui khỏi giới giải trí làm cho có chút bức bối.

Thời điểm An Tâm đang ngồi nhà còn chưa biết làm gì thì thấy Mạc Diễm gọi điện thoại tới.

“Đang làm gì vậy?” Giọng nói của Mạc Diễm truyền tới làm tiêu tan một chút bức bối trong lòng An Tâm “Không có làm gì, anh đã đến thành phố H sao, tham gia chương trình như thế nào rồi?”

“Còn chưa tham gia, nửa giờ sau mới bắt đầu.” Mạc Diễm cầm di động đứng ở bên cửa sổ trong phòng nghỉ ngơi của mình, nghe giọng nói của An Tâm, trong đầu liền nghĩ tới dáng vẻ hiện tại khi nghe điện thoại của cô.,

“Khi nào thì kết thúc?” An Tâm câu có câu không trò chuyện cùng Mạc Diễm, Mạc Diễm trả lời vấn đề của An Tâm lại đột nhiên nghe cô “A” một tiếng đáp, phát hiện cảm xúc của An Tâm không đúng liền cẩn thận hỏi “A Tâm, hôm nay tâm trạng không được tốt sao?”

“...Có một chút” An Tâm do dự mấy giây sau đó thừa nhận tâm tình cô bây giờ có chút không ổn định.

“Đã xảy ra chuyện gì sao?” Âm thanh Mạc Diễm mang theo dự đoán muốn An Tâm thổ lộ hết tâm tình, đầu óc An Tâm còn chưa đưa ra quyết định ngoài miệng đã đơn giản nói với Mạc Diễm chuyện cô mới vừa cùng Giản Khiết tan rã trong không vui.

“Em cảm thấy mình có chút ích kỷ, trong khi sự nghiệp đang có chút khởi sắc lại...”

“A Tâm, hợp đồng đến kỳ hạn ký tiếp hay không đây là quyền lợi của em, mỗi người đều là một cá nhân độc lập, không nên để thân tình làm ảnh hưởng đến phán đoán cũng như quyết định của em. Như em đã không thích giới giải trí mà cứ cố đi theo thì cũng sẽ không vui vẻ. Hợp đồng của Thánh Hằng luôn là năm năm, nếu em ký tiếp sẽ phải ngây ngốc tại giới giải trí này thêm năm năm cho nên em phải suy nghĩ kỹ càng.” Mạc Diễm thấy An Tâm có điểm áy náy liền lên tiếng nhắc nhở cô đồng thời anh cũng không hy vọng cô vì người khác mà ủy khuất chính mình.

“Cảm giác như em đã làm cho Giản tỷ hết sức thất vọng.” An Tâm ní non bị Mạc Diễm nghe được liền nói “Nếu như A Tâm cảm thấy sau khi em rời đi sẽ làm người đại diện bị tổn hại lợi ích vậy sau này anh sẽ giúp người đại diện của em tìm thêm nhiều tài nguyên cấp cho các nghệ sĩ khác trong tay cô ấy.”

“Như vậy không tốt lắm đâu.” An Tâm nghe hiểu ý tứ của Mạc Diễm, chính là sau này anh sẽ phân thêm tài nguyên cho Giản Khiết, nhưng như vậy An Tâm lại thấy quá phiền toái Mạc Diễm.

“Có cái gì không tốt, anh...” Mạc Diễm đang cùng An Tâm nói chuyện thì nghe thấy tiếng gõ cửa thông báo đã đến giờ tham gia chương trình.

“A Tâm, anh phải tham gia chương trình rồi. Em nhanh đi ăn chút gì đó rồi đi ngủ một giấc cho ngon, nếu thức dậy mà tâm tình còn không tốt thì có thể đến nhà anh chơi đùa cùng Đoàn tử, mật mã nhà là 27520” Mạc Diễm vẫn còn không yên tâm dặn dò An Tâm cẩn thận mới cúp điện thoại.

An Tâm đem di động để sang một bên, nghe lời Mạc Diễm đi làm một chút đồ ăn sau đó ngoan ngoãn lên giường ngủ.

Sau khi tỉnh dậy cô cảm thấy tâm tình đã khá hơn nhiều nhưng vẫn nghĩ đến Đoàn tử liền thay quần áo rồi đi đến nhà Mạc Diễm.

“Đoàn tử”

An Tâm đến nhà Mạc Diễm, nhìn thấy Đoàn tử đang ngủ nướng trong ổ mền liền đi tới gần chọc nó chơi.

Đoàn tử hé mắt ra nhìn thấy là An Tâm, rất là cao ngạo nhìn thoáng qua rồi nhắm mắt tiếp tục ngủ, để mặc An Tâm sờ, không có một chút công kích nào nhưng cũng tuyệt không nhúc nhích, im lặng như một món đồ chơi.

“Đoàn tử không muốn chơi với chị sao? Chị lấy cho em món cá khô ưa thích nhất nhé!” An Tâm đùa với Đoàn tử, Đoàn tử lại lười biếng không phản ứng lại cô, An Tâm biết rõ đây là kiểu kháng nghị không tiếng động cũng liền sờ nó vài cái rồi không đùa nữa, nhìn thời gian hẳn là Mạc Diễm đã quay xong, gọi điện thoại qua cho anh.

“A Tâm” Mạc Diễm có chút cao hứng nghe điện thoại, An Tâm đối với anh oán hận việc Đoàn tử không để ý tới cô.

“Đoàn tử vẫn không thích em, mặc dù đã cho em sờ vào người nhưng lại không nhúc nhích” An Tâm đối với phản ứng của Đoàn tử đúng là dở khóc dở cười, Mạc Diễm nghe cũng cười khẽ một tiếng sau đó kêu An Tâm mở loa ngoài, anh muốn nói vài lời với Đoàn tử.

“Đoàn tử”

“Meo meo”

Thanh âm Mạc Diễm vừa vang lên Đoàn tử liền toàn bộ nhảy dựng lên, hungwphaans kêu một tiếng, cùng bộ dáng cao ngạo lúc này hoàn toàn bất đồng.

“Đoàn tử, chơi với A Tâm thật ngoan, không cho phép đùa giỡn tính tình biết không?”

“Meo meo”

Sau khi nghe Mạc Diễm phân phó, Đoàn tử quay qua liếc An Tâm một cái sau đó có chút ủy khuất đối với Mạc Diễm kêu vài tiếng.

“Đoàn tử, nghe lời! Xem An Tâm như là anh biết không?”

“Meo meo” Đoàn tử thuận theo kêu lên, nện bước mèo chạy đến bên cạnh An Tâm, cọ cọ vào chân cô.

An Tâm ngồi xổm xuống sờ đầu nó Đoàn tử thấy vậy cũng liền chà xát tay An Tâm.

“A Diễm, Đoàn tử chủ động thân cận em rồi” An Tâm cười nói với Mạc Diễm bên kia điện thoại, Mạc Diễm ở bên kia cũng cười rộ lên, sau đó khen Đoàn tử vài câu qua điện thoại.

Đoàn tử nghe xong liền cọ chân An Tâm nhanh hơn một chút, chờ An Tâm tiến lên chủ động chơi đùa với nó. Một lúc sau An Tâm nhìn thời gian không còn sớm mới rời đi về nhà mình.

Buổi chiều ngày hôm sau An Tâm thu thập một rương hành lý, được Giản Khiết lái xe đưa đến sân bay.

“Gần đây Lưu Vân bị công ty phái đi làm trợ lý cho một nghệ sĩ khác, một mình em ở đoàn phim có được không?” Giản Khiết báo cho An Tâm biết việc này, An Tâm gật đầu nói một mình cô không thành vấn đề.

Giản Khiết không cùng An Tâm nói chuyện hợp đồng hôm qua mà nói đến những an bài khác của công ty “Ở thành phố F có khu phố Phi Long được coi là biểu tượng mới, bây giờ em trực tiếp đến đó đi, công ty sẽ chu cấp chi phí.”

“Thứ tư ‘Nữ thần’ sẽ được tung ra, với việc em là nữ chính MV thì sau này có khả năng em cũng sẽ phải tham gia các buổi họp báo tuyên truyền, chị sẽ sắp xếp thời gian để không làm ảnh hưởng đến lịch trình quay phim của em, còn có những tư liệu về họp báo, những gì có thể nói ở đây. Đây là những tài liệu chị chuẩn bị sẵn, em tự mình xem rồi có thể bổ sung thêm, đến lúc đó nói thử cho chị xem trước một chút là được.” Giản Khiết nói xong đưa cho An Tâm một xấp tài liệu, An Tâm cầm rồi đơn giản lật xem, xong lại cúi đầu hoàn toàn không biết nói gì với Giản Khiết.

Đến sân bay, Giản Khiết muốn đưa An Tâm vào phòng chờ liền bị cô từ chối “Giản tỷ, chị có việc thì cứ đi trước đi, tự em vào là được rồi.”

Giản Khiết thấy vậy cũng không kiên trì nữa, gật gật đầu rồi lái xe rời đi. An Tâm nhìn chị ấy lái xe đi khỏi mới thở phào nhẹ nhõm. Hiện tại cô nhìn thấy Giản Khiết lại có chút ái ngại.

An Tâm lên máy bay, tìm thấy chỗ mình liền ngồi xuống, lấy máy tính xách tay ra mở một bộ phim của Mạc Diễm để xem.

Nhắc tới là hồ thẹn, An Tâm cùng Mạc Diễm ở chung một chỗ nhưng cô vẫn chưa có thời gian xem các bộ phim của anh, tới hôm qua cô mới lên mạng tìm một vài bộ chuẩn bị sau này có rảnh rồi thì xem.

Vị trí bên cạnh An Tâm vốn là trống không, vào thời điểm máy bay chuẩn bị cất cánh mới thấy một người đàn ông từ vị trí phía trước dời đến ngồi chỗ đó. Một lúc sau người đó liên tục nhìn lên An Tâm, chỉ là cô đang chăm chú xem phim, hoàn toàn không để mắt đến bốn phía.

An Tâm đang nhập tâm xem phim, cô bị vẻ đẹp trai lôi cuốn của Mạc Diễm trong phim làm cho nhiệt huyết sôi trào, đến khi tiếp viên hàng không đưa đồ uống mới cắt đứt.

Lễ phép nói với tiếp viên cô muốn uống nước chanh, vào lúc cô tiếp viên đang làm đồ uống thì người đàn ông ngồi bên cạnh rót cuộc tìm được cơ hội lên tiếng nói chuyện với An Tâm.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

“Cô cũng thích Mạc Diễm sao?” Người đàn ông bên cạnh thấy An Tâm đang xem phim của Mạc Diễm liền suy đoán An Tâm là fan của Mạc Diễm, coi đây là điểm để gần bắt chuyện với cô.

An Tâm tiếp nhận ly nước chanh tiếp viên đưa tới, sau khi nói cảm ơn mới nhìn người đàn ông gật gật đầu, bày tỏ cô thích Mạc Diễm, tiếp đó chuẩn bị đeo tai nghe vào tiếp tục xem phim.

“Tôi cũng là fan ruột của Mạc Diễm, mỗi một bộ phim, một bài hát của anh ấy tôi đều xem đều nghe” Người đàn ông vẫn còn nói nữa, làm An Tâm cảm thấy thực phiền nhưng cũng chỉ có thể đối với anh ta cười nhẹ.

“Bộ cô đang xem là ‘Chiến thần dị giáp’, là bộ phim của Mạc Diễm mà tôi thích nhất. Hình tượng trong bộ phim này của Mạc Diễm thật huyền ảo, đoạn sau chiến giáp cũng rất là ngang ngược.” Người đàn ông nói về bộ phim nhất thời thuận miệng nói lộ luôn những tình tiết phía sau làm cho An Tâm còn chưa xem hết không thể không ngắt lời “Tôi còn chưa có xem xong, anh giới thiệu như vậy làm tôi càng mong đợi nội dung phía sau, không thể cùng anh tán gẫu nữa, tôi muốn tiếp tục xem”

An Tâm nói xong liền ngay lập tức đeo tai nghe vào, tiếp tục nhập tâm xem diễn xuất của bạn trai, người đàn ông bên cạnh thấy An Tâm không để ý đến anh ta thì có chút sượng mặt, từ đó cũng không lại quấy rầy cô.

Hai tiếng đồng hồ trên máy bay An Tâm đã xem xong bộ phim kia, hoàn toàn có xu thế biến thành fangirl chính hiệu của Mạc Diễm. Cô vẫn biết rằng người yêu mình đẹp trai nhưng không nghĩ tới khi anh mặc lên người bộ áo giáp màu bạc kia thì vẻ đẹp trai đã được nâng lên một tầm cao mới.

Về lãnh khốc cương nghị đó mới đích thực là phong cách của chiến thần, đường cong khỏe gọi, còn cả nhan sắc mang giá trị áp đảo. Trời ạ, An Tâm có một cảm giác xúc động muốn trong tương lai tới đây Mạc Diễm sẽ nhận thêm vai diễn tướng quân.

“Chuyến bay từ thành phố D mang số hiệu DF520 đã tới...”

An Tâm nghe được thông báo đã đến thành phố F liền cất máy tính chuẩn bị xuống máy bay. Người đàn ông bên cạnh thấy có cơ hội đi theo An Tâm, muốn xin số điện thoại của cô nhưng An Tâm sau khi máy bay hạ cánh đã tránh đi đám người lấy điện thoại gọi ngay cho Mạc Diễm.

“Em đã xem bộ phim ‘Chiến thần dị giáp’”

Mạc Diễm vừa mới tiếp điện thoại đã nghe thấy giọng nói tràn đầy hưng phấn của An Tâm nói cho anh biết cảm giác của cô sau khi xem bộ phim anh diễn.

Mạc Diễm nghe được lời nói đầy vẻ sùng bái của cô liền không nhịn được cười ra tiếng, bạn gái của anh thích xem phim anh diễn, cảm giác này thật vô cùng tốt.

An Tâm cùng Mạc Diễm tán gẫu vài câu, sau khi đem một hồi cuồng nhiệt để xuống mới không tiếp tục quấy rầy Mạc Diễm quay phim “Một chút nữa em sẽ đến khu Phi Long, lát gặp lại”

Lúc này Mạc Diễm cũng nghe thấy thông báo phải đi quay chương trình nên dặn dò An Tâm tới nơi thì nhắn tin cho anh rồi mới cúp điện thoại đi làm việc của mình.

An Tâm bắt một chiếc taxi, đến nơi cũng là gần hai giờ sau, trời cũng đã tối.

An Tâm đến khách sạn mà đoàn phim đã đặt trước, nhân viên khách sạn hướng dẫn cô đến quầy lễ tân đăng ký rồi bọn họ mới có thể giao chìa khóa phòng cho cô.

An Tâm kéo hành lý tới quầy đăng ký sau đó nhận chìa khóa phòng. Cô thấy phòng mình là ở tầng một cũng biết không phải là gian phòng tốt gì. Đến khi mở cửa phòng vào xem so với dự đoán của cô thì tốt hơn nhiều. Mặc dù chỉ là một gian phòng bình thường vài chục m² nhưng cũng có được một gian vệ sinh nhỏ.

An Tâm nhìn vào nhà vệ sinh, tạm ổn, cô cảm thấy ở gian phòng này vượt qua một tháng cũng không phải việc khó.

Mạc Diễm sau khi kết thúc một ngày làm việc, đọc được tin nhắn của An Tâm biết cô đã đến khách sạn liền đi ngay đến đó.

An Tâm nghe tiếng chuông, mở cửa thấy là Mạc Diễm đã nguy trang liền mỉm cười nghiêng người để anh tiến vào.

Cửa vừa đóng lại Mạc Diễm đã đem An Tâm đẩy áp sát vào cánh cửa, hung hăng hôn cô một trận. Đến khi kết thúc, An Tâm hoàn toàn là được Mạc Diễm đỡ eo mới không ngồi bệt xuống sàn nhà.

Mạc Diễm thấy đôi mắt to ngập nước của An Tâm thì cảm thấy sự tồn tại của cô chính là để khiêu chiến sự tự chủ của anh.

“Em ở phòng này sao?” Mạc Diễm cố gắng đem ánh mắt từ trên người An Tâm dời đi, nhìn vào gian phòng của An Tâm liền có chút không vui. Gian phòng này ngay cả cái cửa sổ cũng không có, đối với Mạc Diễm chuyên ở những căn phòng lớn mà nói khi thấy An Tâm phải ở trong căn phòng nhỏ hẹp như này làm anh thấy không thoải mái, hơn nữa phòng này lại có hai cái giường, một cái là cho An Tâm, một cái để cho trợ lý Lưu Văn, chỉ là Lưu Văn đã bị công ty điều đi.

“Đúng vậy” An Tâm tùy ý nói, cúi đầu nhìn thấy bàn tay thon dài của Mạc Diễm, không nhịn được cầm lên vuốt vuốt “À Diễm, tay của anh so với tay em còn đẹp hơn nha”

An Tâm đưa tay mình ra so với tay Mạc Diễm rồi lên tiếng cảm than, Mạc Diễm thuận thế nắm tay An Tâm sau đó kéo cô muốn đi ra.

“Anh cảm hành lý của em làm cái gì?” An Tâm thấy một tay Mạc Diễm nắm tay cô, một tay đi đến cảm hành lý của cô liền kỳ quái hỏi, Mạc Diễm quay đầu nói “Nơi này quá nhỏ, em ở sẽ không thoải mái, anh dẫn em lên phòng anh ở.”

Phòng của Mạc Diễm là căn phòng sang trọng nhất trong khách sạn mà đoàn phim đã thuê, anh không thể để An Tâm ở trong không gian nhỏ hẹp như vậy nên muốn để cô lên phòng của anh.

An Tâm nghe ra ý tứ của Mạc Diễm lập tức lắc đầu bày tỏ không cần.

“Anh là đại minh tinh, em ở chỗ anh nhất định sẽ bị phát hiện” An Tâm nói một câu trúng ngay trọng điểm, Mạc Diễm ngẫm lại cũng thấy đúng, mặt khác tìm cách nói “Vậy chúng ta đến khách sạn khác”

An Tâm đối với chuyện này cũng là không đồng ý “Đại ca, em tới để làm việc, không phải là khách du lịch. Tiểu nghệ sĩ đều ở những căn phòng như thế này.”

Mạc Diễm bị An Tâm giữ chặt, thở dài, anh muốn cho người yêu đồ tốt nhất cho nên không đành lòng để cô ở căn phòng kém như vậy.

“Lúc đầu anh không nên đề cử em mới phải” Mạc Diễm có chút hối hận việc đề cử An Tâm vào vai Ngu Cơ, như vậy An Tâm cũng không cần đi theo đoàn phim tới nơi này.

An Tâm biết rõ tâm ý của Mạc Diễm, lại không cảm thấy ở nơi này có cái gì không tốt “Em cảm thấy nơi này cũng tốt. Có thể diễn Ngu Cơ, em cũng thấy rất tuyệt, mỗi ngày đều được mặc đồ xinh đẹp, hi hi”

“Em đó” Mạc Diễm thấy An Tâm còn an ủi mình liền đi tới gần hôn lên trán cô.

An Tâm thấy đôi mắt Mạc Diễm thâm thúy không chớp nhìn cô, nghĩ đến hóa trang của anh trong ‘Chiến thần dị giáp’, hai mắt Mạc Diễm tựa như một cỗ máy vi tính, bất luận nhìn cái gì cũng có thể tiến hành phân tích ra.

“Trong phim Chiến thần dị giáp, bộ cơ giáp của anh thật sự có khả năng biến hóa thành bất cứ thứ gì anh nghĩ đến sao?” An Tâm lấy thân phận fangirl của Mạc Diễm hỏi ra vấn đề mà lúc xem phim cô thắc mắc nhất.

“Theo đúng kịch bản thì cơ giáp chỉ có thể đơn giản thay đổi vài tạo hình thôi” Mạc Diễm thấy An Tâm nghe đến hai mắt sáng long lanh, không nhịn được bật cười, mỗi lần thấy hứng thú với cái gì đều là một bộ dáng hưng phấn như vậy sao?

“Là vậy sao?” An Tâm thấy có chút ít thất vọng rồi, lúc ấy khi cô xem đến đoạn này mặc dù trong nội tâm biết rõ đó là do kĩ xảo hình ảnh nhưng trong lòng cô vẫn có chút ảo tưởng, có thể có một trang bị lợi hại như vậy.

“Sau khi quay phim xong đoàn phim có tặng lại cho anh bộ cơ giáp đó, nếu em thấy hứng thú lần sau anh sẽ dẫn em đi xem” Mạc Diễm chạm nhẹ vài mắt An Tâm, nói ra một điều có thể làm cho An Tâm cao hứng.

“Thật sao?” An Tâm chủ động ôm cánh tay Mạc Diễm hưng phấn hô lên, Mạc Diễm gật gù đầu, đang chuẩn bị cùng cô nói chuyện khác thì An Tâm lại cùng anh trò chuyện về ‘Chiến thần dị giáp’, hoàn toàn là bộ dáng bị nhân vật của anh mê hoặc.

“Anh xem đi, em còn tìm được hình ảnh chiến thần làm hình nền đó, em cảm thấy tấm hình này đặc biệt siêu siêu soái.” An Tâm đưa cho Mạc Diễm xem hình ảnh cô mới tải được từ trên mạng, Mạc Diễm nhìn thấy đầu tiên là có chút ít vui mừng nhưng sau đó thấy An Tâm liên tục lộ ra vẻ mặt háo sắc đối với nhân vật chiến thần dị giáp đó, trong nội tâm anh liền phát ra một trận ghen tuông.

“Không được nhìn hán nữa, hán là giả, anh mới là thật” Mạc Diễm hung hăng hôn An Tâm một ngụm đồng thời đem di động của An Tâm lấy đi “Muốn xem thì nhìn anh đây này”

An Tâm muốn đoạt lại di động, Mạc Diễm ý vào chiều cao giờ điện thoại lên, trêu chọc An Tâm nhảy nhảy lên.

Chờ hai người giỡn đủ rồi, An Tâm nhìn thời gian không còn sớm kêu Mạc Diễm đi về nghỉ.

Mạc Diễm rời đi một lúc rồi lại mang theo hành lý của anh trở lại căn phòng nhỏ của An Tâm.

“Anh làm gì vậy?” An Tâm mới tắm rửa xong, mặc đồ ngủ ra mở cửa, Mạc Diễm nhìn đến ngáy người, sau đó lập tức đem An Tâm đẩy vào trong, chính mình cũng đi vào.

“Lần sau không được mặc như vậy ra mở cửa cho người khác biết không.” Mạc Diễm nhìn nhìn An Tâm, một đôi chân dài lộ ra bên ngoài quần đùi, không để lại dấu vết nuốt nuốt nước miếng, rồi nghiêm trang nói với An Tâm

An Tâm “Vâng” một tiếng, nhìn thấy anh mang theo hành lý, trong lòng có dự cảm xấu. Mà dự cảm này lập tức được Mạc Diễm chứng thật.

“Anh xuống đây ở với em.”

“Không được!” An Tâm lên tiếng cự tuyệt, căn phòng xa hoa thoải mái anh không ở lại đến ở nơi này, đầu bị nước vào sao.

Mạc Diễm không để ý tới An Tâm phản đối, mở va li hành lý lấy ra những đồ dùng hằng ngày tiến vào nhà vệ sinh.

“Em nói không được, anh mau trở về đi” An Tâm đuổi theo, Mạc Diễm ở trong nhà vệ sinh đang cởi áo, lộ ra dáng người hoàn hảo.

“Trời ạ! Anh muốn thay quần áo cũng phải nói với em chứ!” An Tâm bắt mẫn kêu một tiếng, hoàn toàn bị cơ bụng tám múi của Mạc Diễm làm cho mặt đỏ tím đập.

“Được, anh muốn cởi quần áo” Mạc Diễm nhìn ra An Tâm khác thường, cười trêu chọc cô, An Tâm trừng anh, anh lại tiếp tục cười xấu xa nói “Bây giờ anh muốn cởi quần, em muốn xem sao?”

Mạc Diễm nói xong liền đưa tay cởi dây thắt lưng, An Tâm thấy vậy liền chạy ra khỏi nhà vệ sinh, Mạc Diễm thuận thế đóng cửa lại,

“Ồ, không đúng, em là muốn bảo anh rời đi mà, anh mau đi ra cho em” An Tâm đi ra, qua mấy giây mới kịp phản ứng cô vừa mới theo vào để làm gì, xoay người muốn tới gõ cửa.

Nhưng ở bên trong Mạc Diễm lại tự nhiên mở nước, bắt đầu tắm.

An Tâm nghe bên trong có tiếng nước chảy, không nhịn được vỗ vỗ lên mặt mình sau đó không biết phải làm gì đi đến giường ngồi xuống.

“Thật là...” An Tâm ngẩng đầu nhìn hướng nhà vệ sinh, nhìn không được muốn nói Mạc Diễm vài câu, chỉ là mới ngẩng đầu liền nhìn đến cách cửa thủy tinh của nhà vệ sinh thấy được cảnh tượng bên trong, cô cứng đờ người, đến khi kịp phản ứng lại mình nhìn thấy cái gì An Tâm liền thét chói tai một tiếng.

“AAA! Anh quên kéo rèm kìa!”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

“AAA! Anh quên kéo rèm kìa...”

Mạc Diễm nghe thấy tiếng kêu An Tâm, thân hình thoáng dừng lại, đưa tay ‘Xoát’ một tiếng đem rèm kéo lại.

An Tâm nghe được tiếng kéo rèm mới mở mắt ra, chỉ là cả người cô giờ như con tôm bị luộc chín đỏ rực, tim cũng đang đập nhanh gấp bội.

Cô cứ nhiên lại thấy được cảnh xuân của Mạc Diễm, trời ạ, không biết cô có bị đau mắt hột không đây! Bất quá cái nhìn kia làm cho An Tâm thấy rõ được dáng người của bạn trai, đúng là quá xuất sắc.

Đôi chân dài cùng đường cong kia, cơ bụng kia...

“Khoan đã, mình đang suy nghĩ cái gì thế này” An Tâm đưa tay tát nhẹ chính mình, đánh tan những suy nghĩ đầy vẻ háo sắc, làm sao cô có thể không có khí tiết như vậy đi YY Mạc Diễm.

An Tâm, cô là thực nữ, cô là thực nữ, thực nữ thì không thể không có khí tiết như vậy...

“A Tâm, lấy cho anh cái quần lót!”

Đang lúc An Tâm chấn định lại tâm lý thì Mạc Diễm mở cửa phòng tắm, thò nửa người ra nói với An Tâm một câu.

An Tâm nhìn nửa người trên của Mạc Diễm còn mang theo hơi nước, cảm thấy phòng tuyến tâm lý cô vừa mới xây dựng lại sụp đổ toàn bộ. Trong đầu nhảy ra toàn những hình ảnh thân mình của Mạc Diễm.

“Lấy cái gì cơ?” An Tâm thật vất vả mới tìm lại được giọng nói của chính mình, Mạc Diễm nhìn cô cười có chút lúng túng nói “Anh quên cầm theo quần lót, em giúp anh lấy một cái đi.”

Khó có dịp thấy được bộ dáng quần bách kia của Mạc Diễm, trong lòng An Tâm cũng vì thế mà bớt ngượng ngùng đi được một chút. Cô tới bên va li hành lý của Mạc Diễm, dưới sự chỉ đạo của anh tìm được đồ anh muốn lấy.

Đến khi Mạc Diễm tắm xong mặc đồ ngủ đi ra, An Tâm cùng anh hai người ngồi trên một cái giường, không ai nói chuyện với ai chỉ mất to trừng mắt nhỏ. Cả hai đều vì những chuyện ngoài ý muốn vừa phát sinh mà ngại ngùng.

“Khụ!” Mạc Diễm ho một tiếng, anh vì chuyện quên kéo rèm hù đến cô bạn gái nhỏ mà ảo não không thôi, dè xuống lúng túng mới lên tiếng “A Tâm,

thời gian không còn sớm, tắt đèn đi nghỉ đi.”

An Tâm nghe Mạc Diễm nói như vậy, thiếu chút nữa là ngoan ngoãn bò lên giường, chỉ là cô chợt nghĩ đến điều máu chóe liền dừng động tác, xoay người nhìn Mạc Diễm

“Hình như em còn chưa có đồng ý việc anh đến đây ở đâu.” An Tâm nhú nhú mày nhìn Mạc Diễm, Mạc Diễm thấy vậy cũng nghĩ đến vừa nãy là anh làm ra chuyện cười mới để cho An Tâm không đem anh đuổi ra ngoài. Nhưng bây giờ cô lại nghĩ đến rồi, vì có thể lưu lại, Mạc Diễm cảm thấy chính mình cũng phải làm gì đó.

“Buồn ngủ quá, ngày mai còn phải dậy sớm quay phim, A Tâm, chúng ta đi ngủ sớm một chút đi!” Mạc Diễm vén chăn lên nằm xuống, An Tâm tức giận nhìn anh, còn anh lại lộ ra nét mặt tươi cười. An Tâm nhìn anh cười nịnh nọt, trong nội tâm liền không thể tức giận được nữa.

Mạc Diễm thấy An Tâm yếu ớt trừng anh một cái, không nói gì thêm cũng leo lên giường liền âm thầm nở nụ cười.

“Ngủ ngon, bảo bối!” Mạc Diễm nhanh chóng tiến đến bên cạnh An Tâm, hôn một cái chúc ngủ ngon sau đó đưa tay tắt đèn ngủ rồi mới nằm xuống.

Trong không gian nhỏ hẹp này, Mạc Diễm lần đầu tiên cảm thấy không gian nhỏ cũng có cái tốt, anh và An Tâm cùng nằm trên một cái giường đơn, ở khoảng cách gần trong một không gian yên tĩnh như vậy anh còn có thể nghe được tiếng hít thở của An Tâm

Mạc Diễm nhìn không được xoay người đối mặt với An Tâm, mặc dù trời tối đen, Mạc Diễm không thấy rõ được bộ dáng của An Tâm nhưng lại rất thích cái cảm giác chỉ cần vươn tay là có thể chạm đến đối phương.

An Tâm nghe được thanh âm Mạc Diễm xoay người, tim lại đập không có quy luật, đây là lần đầu tiên cô và Mạc Diễm cùng ngủ trong một không gian, kiểu thân mật này so với những loại thân mật khác làm An Tâm cảm thấy càng gần hơn một bước.

An Tâm cưỡng bách chính mình nhắm mắt lại, cố gắng điều chỉnh hơi thở làm cho chính mình bình tĩnh lại để ngủ. Thời điểm con buồn ngủ ập đến cô lại cảm giác được lòng bàn tay nóng lên, sau đó là cả bàn tay nắm lấy tay cô.

An Tâm biết đó là gì, không có giấy giữa cứ như vậy để Mạc Diễm nắm tay, từ từ chìm vào giấc ngủ. Mạc Diễm nắm tay An Tâm trong lòng cũng có cảm giác như thuộc sở hữu vậy, mang theo vui vẻ tiến vào mộng đẹp.

Ngày hôm sau Mạc Diễm tỉnh lại không có vội vã rời giường mà là mở đèn ngủ ở đầu giường, nhìn về mặt khi ngủ của An Tâm, cảm thấy trong nội tâm tràn đầy hạnh phúc.

Đến khi thời gian không sai biệt lắm mới hơi không đành lòng đứng lên, hôn một chút lên môi An Tâm, nhỏ giọng ở bên tai gọi cô rời giường “Bảo bối, dậy thôi!”

An Tâm bị thanh âm mang đầy từ tính của Mạc Diễm đánh thức, có chút mơ mơ màng màng. Nhìn khuôn mặt tuần nữ phóng đại trước mắt, cô nghiêng đầu nhìn thoáng qua sau đó theo bản năng lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Mạc Diễm thấy trên mặt An Tâm là nụ cười ngọt ngào, không nhịn được lại đi gần hôn một cái thật sâu. Tâm trí An Tâm vẫn còn chưa thanh tỉnh, theo bản năng đáp lại anh, Mạc Diễm như được cổ vũ, cọ sát càng thêm dùng sức.

Chờ Mạc Diễm cảm thấy nơi nào đó có phản ứng mới vội vã kết thúc nụ hôn, đứng dậy tiến nhanh đến phòng tắm tắm nước lạnh.

An Tâm nghe được tiếng nước chảy ở phòng tắm mới phản ứng lại, mặt đỏ như máu từ từ đứng lên, thừa dịp Mạc Diễm còn ở phòng tắm nên thay đồ ngủ.

Mạc Diễm một thân hàn khí đi ra từ phòng tắm, An Tâm không dám nhìn anh, vòng qua anh vội vã chạy vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân.

Mạc Diễm thấy dáng vẻ của An Tâm cũng biết là cô đã cảm nhận được phản ứng vừa nãy của anh. Mạc Diễm sờ sờ mũi, trong lòng có chút thấp thòm không biết có hù đến An Tâm hay không, An Tâm rửa mặt xong đi ra, trên mặt đã khôi phục vẻ tự nhiên dặn dò Mạc Diễm “Em đến đoàn phim trước báo danh, một lát nữa anh hãy ra, đừng để bị phát hiện.”

Mạc Diễm gật đầu, An Tâm cầm túi xách, đôi giày chuẩn bị ra khỏi cửa phòng.

“A Tâm!” Trước khi An Tâm bước ra ngoài Mạc Diễm lại gọi cô lại, anh tiến lên ôm lấy cô. An Tâm nghi hoặc ngẩng đầu, Mạc Diễm cúi đầu hôn nhẹ lên trán cô sau đó mới buông ra cười nói “Đợi lát nữa gặp!”

An Tâm thấy anh cười, khóe miệng cô cũng không nhịn được khẽ nhếch lên.

Đến khi An Tâm đến khu Phi Long, tìm được sân bãi chỗ đoàn phim thuê để quay phim, chào hỏi mọi người sau đó lấy đồ hóa trang từ chỗ quản lý. Thay xong trang phục cần dùng cho Ngu Cơ ngày hôm nay xong liền đi xếp hàng chờ hóa trang.

Thời điểm An Tâm nhàm chán ngồi một bên chờ, điện thoại di động đột nhiên rung lên, An Tâm cầm lên xem, nhìn đến Mạc Diễm gửi đến một tin nhắn đơn giản với ba chữ

(Anh rất vui)

An Tâm nhìn ba chữ kia, không hiểu sao cũng liền cảm thấy vui vẻ, dùng tay sờ sờ dòng chữ trên màn hình, giống như có thể cảm nhận được sự vui vẻ của Mạc Diễm lúc gửi mấy chữ này.

Ngày hôm nay An Tâm chỉ có một cảnh quay, đương nhiên vẫn là diễn cùng với Mạc Diễm. Nội dung của màn này là cảnh Ngu Cơ ở trong lầu khiêu vũ trợ hứng việc Hạng Vũ đánh thắng trận, hai người không có đối thoại, chỉ là một người múa một người ngồi ở bên uống rượu cùng với khi có khi không đánh nhịp. Đoạn này ngoài việc muốn biểu hiện ra tình yêu sâu triền miên của Hạng Vũ cùng Ngu Cơ, cũng là bước đầu chuẩn bị cho phần sau trong trận Hán Sở tranh hùng Hạng Vũ bị Lưu Bang vây khốn, Ngu Cơ cũng vì Hạng Vũ mà nhảy múa, cuối cùng tự sát giống như trong lịch sử, là cảnh kinh điển Bá vương biệt cơ.

Đoạn diễn này của An Tâm chú trọng nhất là phần vũ đạo vì vậy nên đạo diễn Kim Nhất Minh đã sớm tìm một cô vũ đạo chuyên nghiệp, biên tập tốt các động tác. An Tâm từ sớm tinh mơ đã đến đoàn phim, hóa trang tốt tạo hình liền đi theo người cô vũ đạo học vũ đạo.

“Cô có nền tảng vũ đạo không?” Người cô vũ đạo hỏi An Tâm, An Tâm do dự một chút rồi gật đầu.

“Đã có nền tảng vũ đạo, vậy là tốt rồi.” Cô ấy thở phào nhẹ nhõm “Tôi sẽ nhảy trước một lần toàn bộ vũ đạo, sau đó sẽ phân ra từng động tác dạy cô”

Người cô vũ đạo nói xong liền đứng trên một khoảng đất trống nhảy luôn, An Tâm ở một bên chăm chú nhìn, cô ấy nhảy một điệu múa cổ điển một cách chuyên nghiệp thoải mái, cô nhìn rồi cảm thấy cũng không phải là rất khó, cô xem một lần là có thể nhảy được cơ bản.

“Điệu múa này khó nhất là động tác chỗ vòng eo cùng mảnh khoe chỗ cổ tay, trước tiên tôi sẽ dạy cô cách xoay thất lưng.” Người cô vũ đạo từ từ làm động tác, An Tâm cũng làm theo, người cô vũ đạo vừa nhìn liền ‘Ồ’ một tiếng.

“Nhìn tư thế này của cô chỉ sợ là đã học nhảy vài năm rồi. Cô học loại vũ đạo nào vậy?” Người cô vũ đạo thu hồi động tác, có chút tò mò hỏi An Tâm.

“Cô học qua múa ballet cùng múa cổ điển” An Tâm không nói thời gian cô học, cô tiến vào An gia liền bị mẹ nuôi an bài cho học rất nhiều thứ, vũ đạo chính là một loại trong đó, mẹ nuôi chọn cho cô những loại nhảy múa này là vì có thể nuôi dưỡng khí chất. An Tâm học hơn mười năm, đối với vũ đạo vẫn còn có nhiệt tình cùng yêu thích, chỉ là chưa bao giờ lên sân khấu biểu diễn thôi.

“Vừa nãy cô nhìn tôi nhảy, có thể nắm giữ mấy phần?” Người cô vũ đạo nhìn thế đứng của An Tâm, có chút mừng rỡ hỏi cô, chờ cô nói học được bảy tám phần cô ấy liền cao hứng kêu cô nhảy thử một lần.

An Tâm không cự tuyệt nhảy thử, người vũ đạo cảm thấy nhiệm vụ hôm nay của mình sắp hoàn thành rồi, lúc trước cô còn lo người học hôm nay không có nền tảng vũ đạo còn có thể là không hiểu gì về vũ đạo, như vậy vừa phí rất nhiều công dạy không nói, cuối cùng nhảy ra hiệu quả cũng không hoàn toàn hợp ý nguyện.

“Bây giờ thời gian còn sớm, tôi sẽ dạy luôn cho cô đoạn múa kiếm trong màn Bá vương biệt cơ” Người cô vũ đạo chỉ điểm vài chỗ cho An Tâm, nhìn An Tâm đem vũ đạo học toàn bộ liền chuẩn bị dạy An Tâm một bộ vũ đạo khác.

An Tâm đi theo học, không đến một tiếng đồng hồ đã học được hết, người cô vũ đạo xem An Tâm múa kiếm xong, rất hài lòng nói “Được rồi, lúc diễn không được quên là tốt rồi”

An Tâm cười gật gật đầu, người cô vũ đạo vỗ vỗ bả vai cô, sau đó để An Tâm một mình ở bên này luyện tập, còn cô ấy đi tìm đạo diễn thương lượng.

Kim Nhất Minh thấy vị cô vũ đạo mà anh ta phải bỏ một số tiền lớn ra thuê đi tới, đang chuẩn bị hỏi thăm thì người cô vũ đạo đã kéo anh ta nói “Đến đoạn vũ đạo màn Bá vương biệt cơ, không cần tìm thế thân nhảy, anh để Ngu Cơ nhảy đoạn này đi, cô ấy rất chuyên nghiệp, hoàn toàn có thể đảm nhiệm được điệu nhảy đó.”

“Thật sao?” Kim Nhất Minh có chút ngoài ý muốn “Trong Hán Sở tranh hùng, màn đó được coi là trọng yếu nhất, chỉ sợ diễn viên nhảy không tốt, nên tôi chuẩn bị để cô thay cô ấy nhảy, đến lúc đó quay lại bóng dáng cô nhảy là được.”

Kim Nhất Minh rất coi trọng cảnh này, ngoài việc muốn thể hiện cảnh Hạng Vũ đã đến đường cùng còn là màn kinh điển Ngu Cơ tự sát lúc nhảy. Vì không muốn phá hủy cảnh quay nên chuẩn bị quay với hiệu ứng mơ hồ, ở ngoài màn che quay cảnh bóng dáng Ngu Cơ khiêu vũ in bóng trên lầu bạc. Vì để đạt được đến hoàn mỹ anh ta đã phải nghĩ ra rất nhiều thủ pháp, hiệu ứng khác nhau.

“Không cần, tôi đã xem cô bé kia tập luyện, nhảy không kém so với tôi, đến lúc đó có thể quay chính mặt, khuôn mặt của cô ấy rất hấp dẫn người khác, khí chất tỏa ra lúc khiêu vũ cũng là thượng cấp.”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Edit: Nguyễn Nguyễn

Lúc An Tâm đang luyện vũ đạo, người cố vấn và đạo diễn Kim Nhất Minh đi tới.

”Cô biểu diễn hai bộ vũ khúc này một lần cho tôi xem!”

Kim Nhất Minh vừa đến đã phân phó An Tâm, An Tâm gật đầu biểu diễn múa kiếm trước.

Tinh túy của múa kiếm là cương nhu lưu loát, mỗi lần An Tâm múa, chiêu thức đều hết sức bén nhọn, tư thế cũng rất đẹp, Kim Nhất Minh xem mà gật đầu liên tục, cảm thấy vũ đạo Bá Vương Biệt Cơ, An Tâm hoàn toàn có thể đảm nhiệm.

”Anh xem thần thái trên mặt cô ấy!”

Người cố vấn thấy Kim Nhất Minh nhìn chăm chăm vào động tác của An Tâm, liền khiến anh ta chú ý so sánh chỗ khác với khiêu vũ.

Kim Nhất Minh theo thanh âm nhìn mặt An Tâm, sau đó liền bị vẻ mặt An Tâm cướp lấy tất cả sự chú ý.

Lúc An Tâm nhảy múa, khí chất cả người liền thay đổi hoàn toàn, mà loại khí chất vượt trội này đều biểu hiện ra hết ở trên mặt An Tâm.

Gương mặt An Tâm như phát sáng, chỉ cần nhìn một cái giống như có chứa ma lực bắt được tâm người xem, nhưng trong mắt lại bao hàm bi thương thẳng tắp truyền đến lòng người nhìn, rất xúc động.

”Lúc cô bé này múa kiếm, đều bộc lộ hết thần vận mà cô ấy muốn, vũ sư bên tôi cũng không thể làm được đến mức này!”

Người cố vấn sớm nhìn ra Kim Nhất Minh không hiểu tinh túy của vũ đạo liền giải thích, Kim Nhất Minh bị thanh âm người cố vấn cắt đứt, mới đem tâm thần từ trên mặt An Tâm dời đi.

”Vây đoạn vũ đạo trong Bá Vương Biệt Cơ cứ chọn điệu này đi!” Kim Nhất Minh không đợi An Tâm múa hết, hưng phấn vỗ tay, An Tâm múa xong, đang muốn để thanh kiếm một bên, múa một đoạn khác, Kim Nhất Minh lại nhìn quần áo trên người An Tâm, sau đó nói:

”Bộ trang phục này có chút không đúng.”

An Tâm nghe xong cúi đầu nhìn nhìn đồ hóa trang trên người, kỳ thật cô cảm thấy múa kiếm cần y phục gọn gàng mà bộ trên người mặc dù xinh đẹp nhưng có chút nhu mỹ, múa bộ đầu có chút nữ tính trường thì có thể được, nhưng bộ sau là múa kiếm thì có chút rườm rà.

”Lão Đinh lão Đinh, đến đây, Ngu Cơ cần mang hai bộ vũ phục.” Kim Nhất Minh nhìn y phục trên người An Tâm, lại suy nghĩ Ngu Cơ có mấy bộ đồ hóa trang thích hợp khiêu vũ, anh ta là người theo đuổi hoàn mỹ, phát hiện vũ đạo An Tâm có thể làm tăng thêm nét đặc sắc của bộ phim, nên mới muốn tăng thêm cho cô hai bộ quần áo.

”Hôm nay cô không phải diễn, cô luyện múa hai bộ này nhiều một chút, chờ y phục làm được rồi diễn!”

Kim Nhất Minh quyết định hủy bỏ màn diễn hôm nay của An Tâm, cùng An Tâm nói xong, lập tức đi tới đoàn làm phim thảo luận thiết kế hai bộ trang phục mới của Ngu Cơ.

An Tâm nghe được hôm nay không diễn, ở chỗ trống bên cạnh đoàn làm phim, luyện múa mấy lần, sau đó mới đi thay đồ hóa trang.

An Tâm thay quần áo xong, điện thoại di động liền kêu, cầm lên xem thì là Mạc Diễm:

“Vũ đạo rất tuyệt!”

An Tâm thấy Mạc Diễm nhắn tin, biết anh vừa mới thấy cô nhảy múa, được anh khen ngợi, An Tâm bắt gặp nở nụ cười, sau đó liền ngẩng đầu đến đoàn làm phim tìm anh.

Đầu tiên An Tâm đi đến chỗ máy quay, quả nhiên thấy Mạc Diễm đang cầm di động cúi đầu bấm bấm cái gì, mà lúc này điện thoại di động An Tâm lại có tin nhắn tới.

“Anh thật muốn giấu em đi, không để cho bất cứ người nào nhìn thấy!”

An Tâm xem tin nhắn, có chút hoang mang ngẩng đầu lên nhìn Mạc Diễm, Mạc Diễm nhắn tin xong cũng phát hiện ra An Tâm, thấy An Tâm đang nhìn, Mạc Diễm nhẹn không được nói không ra tiếng.

An Tâm không hiểu, Mạc Diễm lại chỉ một lần, liền cúi đầu lại nhắn tin cho An Tâm.

“Đi về nghỉ trước đi, đợi lát nữa gặp.”

An Tâm gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Chờ An Tâm trở lại khách sạn, đang chuẩn bị ăn, Giản Khiết gọi điện thoại đến.

”An Tâm, MV “Nữ thần” hôm nay phát hành , rất nhiều người trên mạng nhìn MV đều dò tìm thông tin của em! Công ty thuận thể liền tạo cho em một Fanpage, chị cũng giúp em đăng kí một blog, chứng thực là nghệ sĩ Thánh Hằng, còn ghi chú rõ là nữ chính MV “Nữ thần”, chị đã giúp em đăng mấy tấm hình đẹp, còn có cả MV “Nữ thần”! Máy ngày tới em ở đoàn làm phim tìm địa điểm đẹp chụp thêm vài bức ảnh selfie, để hợp fan cũng có thể nói chuyện.”

”Ok, chị Giản!” An Tâm đáp ứng Giản Khiết, Giản Khiết liền thông báo cho An Tâm một chuyện khác.”Đã có mấy tiết mục giải trí tìm em, chị giúp em chọn vài tiết mục hay, sắp xếp xong lịch làm việc chị sẽ . . . .”

Lúc Giản Khiết nói, trong tay có một cuộc điện thoại khác gọi đến, liền vội vã cúp điện thoại với An Tâm, nói chuyện với một người khác.

Năm phút sau, An Tâm nhận được tài khoản blog cùng mật mã.

An Tâm lấy máy tính xách tay, đăng nhập vào tài khoản blog, lập tức có đến mấy trăm tin nhắn.

An Tâm tò mò mở ra xem, liền phát hiện tin nhắn chia làm hai loại, một loại là vì MV “Nữ thần” mà đến, khen cô xinh đẹp, một loại cũng là vì MV “nữ thần” mà đến, nhưng lại mắng cô.

“Cách Diễm Vương của chúng tôi xa một chút, con hồ ly tinh này, sao có thể cùng Diễm Vương diễn cảnh hôn nhau, nhất định là cô cường hôn Diễm vương, đồ không biết xấu hổ #\$/%^^”

“Con quý cái này, muốn nổi tiếng đến phát điên rồi! Dám hôn Diễm Vương của ta, đi tìm chết, đi tìm chết, đi tìm chết, đi tìm chết đi # \$/%... “

“Cô phẫu thuật thẩm mỹ đúng không?”## \$ \$ \$”.....

An Tâm xem những lời nói thô tục, trong lòng cũng có chút buồn, miệng người trên mạng bản thật, tổ tông mười tám đời đều bị mắng một lần.

An Tâm xem hơn mười tin nhắn liền không xem nữa, mở blog xem Giản Khiết đăng những gì.

Đầu tiên là MV “Nữ thần”, video dùng ảnh bìa là hình ảnh An Tâm cùng Mạc Diễm hôn nhau, An Tâm thấy cảnh quay có chút lãng mạn, nhớ ra là cô vẫn chưa xem MV liền mở ra xem.

Hình ảnh ngay đầu là ngõ nhỏ Paris, Mạc Diễm như đang tìm gì đó trong con hẻm nhỏ, được phối âm là nhịp tim đập dồn dập và tiếng thở hổn hển, trong những âm thanh này còn mang theo tiếng nhạc tít tang.

Mạc Diễm ở chỗ rẽ cuối cùng thấy một thân ảnh màu trắng, thanh âm hỗn loạn biến mất, nhịp điệu mở đầu ca khúc “Nữ thần” vang lên.

Cùng với âm nhạc dễ nghe, Mạc Diễm đuổi theo cô gái mặc váy trắng, cô gái lúc gần lúc xa, Mạc Diễm từng bước ép sát, nhưng khi sắp chạm mặt cô gái xinh đẹp tuyệt mỹ kia thì cô gái liền xoay người, Mạc Diễm không đuổi kịp, đầy thất vọng, Mạc Diễm nhìn không được nhắm mắt, hình ảnh liền thay đổi, đến một chỗ khác, Mạc Diễm đang ở góc đường ngắm nhìn cô gái váy trắng cầu nguyện, tay anh như chạm vào mặt nước, hình ảnh cô gái cầu nguyện xuất hiện lần sóng từ từ biến mất, sau đó tiếp tục xuất hiện là thiếu nữ váy đỏ gọi cảm, hai người ái muội tán tỉnh, trong nháy mắt hai người đều bất động, sau đó nhắm hai mắt lại xuất hiện cô gái đang nhắm mắt bỗng dưng mở choàng mắt ra, ngao ngễ nhìn chung quanh, đối lập hẳn với hình ảnh nóng bỏng trước đó là tổ hợp hình ảnh cô gái ăn vận cô kính với váy đen và con mèo đen, cô gái ôm mèo đứng từ trên cao lạnh như băng nhìn Mạc Diễm, Mạc Diễm muốn đuổi theo, mèo đen trong lòng thiếu nữ liền nhảy xuống hóa thành một bóng đen, mà xuất hiện trước mặt Mạc Diễm là cái màn không lồ, trong đó đồng thời xuất hiện bốn cô gái.

Mạc Diễm vẻ mặt khát vọng, sau đó đưa tay chạm vào cái màn không lồ kia, màn không lồ tựa như mảnh thủy tinh, tất cả đều vỡ ra, bay về hướng Mạc Diễm, Mạc Diễm đưa tay ngăn cản mảnh vụn, mảnh vụn liền không di động, trong những mảnh vụn kia xuất hiện hình ảnh, mỗi mảnh vụn xuất hiện hình ảnh nữ thần khác nhau.

Nữ thần thanh thuần chân không đi trên cỏ xanh mơn mơn, nữ thần thanh thuần nhắm mắt cảm thụ gió nhẹ, nữ thần thanh thuần vuốt ve cánh hoa trong tay. . . .

Nữ thần đáng yêu ở trong bụi hoa vui vẻ xoay vòng, nữ thần đáng yêu ngoắc tay, nữ thần đáng yêu tức giận chu môi. . . .

Nữ thần gọi cảm vuốt ve đôi môi đỏ tươi, nữ thần gọi cảm nhìn về phía trước cười mỉa hoặc . . . .

Nữ thần lãnh diễm mang theo mèo đen đi trong bóng đêm, ngón tay nữ thần lãnh diễm trắng nõn vuốt ve sống lưng mèo đen. . . .

Mạc Diễm cầm mảnh vụn, xem như si như say, sau đó đưa tay cầm một mảnh vụn khác, mảnh vụn kia chính là hình ảnh nữ thần gọi cảm ngồi trên xe.

Mạc Diễm nắm mảnh vụn, cả tấm hình liền chuyển động, anh ngồi trước nữ thần gọi cảm, đôi môi đỏ mọng không lúc nào là không mê hoặc anh, cuối cùng anh không nhịn được cúi đầu hôn lên.

Hình ảnh kia ngừng ở nụ hôn, ca khúc “Nữ thần” cuối cùng cũng kết thúc, hình ảnh liền sáng lên, mở đầu huyền ảo, kết thúc chỉ là hình ảnh tại bệnh viện.

”Bệnh nhân tim đập không ổn định, chìm vào hôn mê, vẫn chưa tỉnh lại. . . .”

An Tâm xem hết MV “Nữ thần”, cất nôi, biên tập, hình ảnh đều hết sức duy mỹ, chỉ là nội dung vở kịch kia, cảm thấy đúng như lời Mạc Diễm nói, không cần mong chờ.

An Tâm thấy trong MV, cô xem tất cả những phân đoạn trong đó vẫn không hiểu nội dung bên trong muốn biểu đạt cái gì, nhìn phần cuối, trong đầu nghĩ lại mọi thứ phía trước, chẳng lẽ đều là cảnh trong mơ trong đầu của Mạc Diễm?

Trong nội tâm An Tâm mang theo mê mang, muốn xem cảm thụ người khác, sau đó vào xem bình luận.

Sau đó cũng chứng kiến những lời bình luận ghét bỏ hình ảnh cô cùng Mạc Diễm hôn môi, mắng cô không xứng với Mạc Diễm, An Tâm xem bình luận khác, quả nhiên thấy rất nhiều người suy đoán nội dung MV.

Tiêu diệt triệt để ca từ: “Diễm Vương của tôi đang tìm kiếm nữ thần sao?”

(Diễm Vương (nữ thần) linh cảm của ca từ đến từ Kinh Thi, tìm tìm kiếm kiếm theo đuổi mà không được, đáng vẽ anh ấy đuổi theo cô gái trong MV nhìn đáng thương quá, cô gái kia, thả Diễm Vương nhà ta ra, để cho ta tới a!)

“Bốn loại phong cách nữ thần, cảm giác hoàn toàn thỏa mãn những ảo tưởng của nhân loại, xem kết cục là Diễm Vương thích nữ thần gọi cảm . . . . “

“Diễm Vương thật thâm tình, không thâm tình nào có thể so được! Hâm mộ nữ chính, cùng Diễm Vương yêu thương, hâm mộ ghen ghét”

“Chứng kiến Diễm Vương theo đuổi nữ thần, không được, đau lòng, nhưng vẫn phải xem. . . Lúc hôn môi, Bảo Bảo không vui, bây giờ Bảo Bảo rất muốn khóc!”

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.